

გებრძოლი საქართველო

თავისუფალი ეროვნული საბჭოს ორგანო

„LA GEORGIE COMBATTANTE“

იანვარი 1994 - Nr. 13(31) - janvier 1994

„ჩვენი თავი ჩვენადვე გვეყუდნებ“ ილია

ხახხაძე მთელი

ამჟამად თუ არა გვეყალობს, მომავალი ჩვენია.....1
მღვინეობა საქართველოში

ყოველთა ქართული მსოფლიო კონგრესის მიმართვა.....5
ჩუბუნი ინტელიგენციის წერილი ავსტრიაში ქართველთა
განადგურების საქართველოში.....17
გაერთიანებული ერების ორგანიზაცია.....20
სპრავკა.....20
ფაქტები, ფაქტები, მხოლოდ ფაქტები.....23

ჩვენი ხატობრივი ხატიები

ურხეთში ყველაფერი არაფერია ამჟამად? - 37
ყოველთვის ხიხინი? - 40
აქვს რას მიუხედავად?! - 45
ქართული კვირეული უნებავში.....46
ქინადაცა ხაუ-პარლამენტის ხაკონსეფუცი კომისია.....48
საქართველოს "პარტიული რელიგია" - 51
"ახსნაბური ხეპარაფიში" და ფაქტები იხსნაბური.....53

3 უ მ ღ ი ნ ი ს ტ ი კ ა

ჩვენი ეროვნული ღირებულება (ხიხინის დაყრდნობის გამო).....54
ვიქტორ ჩერნიშინის ინტერვიუ (ამიხაქერი).....61
გენერალი ჯინ მალიკაშვილი.....62
რელი "თავისუფლების" 40 წლისთავი.....63
ეკონომიკური ხატიები

სანდო ხახხაძე.....71
მხოლოდ ეკონომიკის გიგანტები.....71
პრეზიდენტ კლინტონის ეკონომიკური პოლიტიკა.....72

ქართული ემიგრაციის ყოფა-ცხოვრება

26 მაისი პარიზში და დევილი.....73
დეკანოზ არჩილის ქალაქში აგვისტოს აჯანყების 69 წლისთავზე.....74
კომუნისკე.....74

საუკუნო იყოს ხხენება მათი

გიორგი წერეთლის დაკრძალვა.....78
გიორგი წერეთლის დაკრძალვის გამო.....78
ნიკოლოზ ჯანელიძის დაკრძალვა.....81

„ღემოკრაცის ორგანოა მოქალაქეთა უმრავლესობა. აქედან წა-
მომდგარი ხელისუფლება არის მომქმელი, მჭრელი, გებრძოლი“.
ნოე.

42-744

89924

საქართველოს პარლამენტის
სამხედრო მთავრობის

ს ა ა ხ ა ლ რ ე ლ ი მ ი ლ მ უ ვ ა

„აწმყო თუ არა გვეყალიბებს,
მიმავალი ჩვენია.“

I.

მიუვლითი ერთმანეთს თანამემამულენო, ახალი, 1994 წელი და ვიხურო, რომ მიმავალი წელი გახლეს საქართველოს მთელი მოსახლეობის ერთობის, თავისუფლები და ძმობის წელიწადი..

II.

და, თუ მხედველობაში მივიღებთ საქართველოს დღევანდელ მდგომარეობას, ვთომ რეალური არის ამგვარი ხურვილის განხორციელება 1994 წლის განმავლობაში?..

III.

თუ აწ უკვე იხორიულ ვაქვებს ვადაპარაკემო, ამგვარი ეჭვის გამოთქმა უხადებელი არ ჩანს.. რა მოგვივიღა, რა გავაკეთოთ ამ უკანახუნელ წლებში, დაწყებული 1990 წლის 30 იქვომბრიდან, როგა საქართველოში ჩავარდა პირველად 1921 წლის 25 თებერვლიდან, როგა რეხემა დაიპყრო დამოუკიდებელი საქართველო, - მრავალმარჯვილი არჩვენები?..

1. - საქართველოს ამომჩრეკლებმა, ღილი უმრაველიობით, ხელიხუვლებიხი ხათივე ჩააბარა პარტიოთა ბოლქხ "მრგვალ მავილახ", რომლის ხელმძღვანელი მვიოღ გამხახურლია გახლა საქართველოს პრემილენგი.
2. - 1991 წლის 9 აბრილხ "იხეუ"-აღხვლა საქართველოს რეხსუბოლიქიხ დამოუკიდებლობა და ხუერენიობა 1918 წლის 26 მაისიხი საქართველოს დამოუკიდებლობის აქთიხ ხავუძეველქე.
3. - 1992 წლის 9 იახვარხ, ე.წ.-ღმა "მვიარადებულმა იპობილიამ", კანონიხი შენეახიობიხი ვარღვეუიო, ჩამოაღლიო საქართველოს პრემილენგი მვიოღ გამხახურლია და თენვიმ ქივოვანი და ჯაბა იოხელიანი ჩულღენ ხათივემი ე.წ.-ღ "ხამხღერი ხაქიხ".
4. - დაბრუნლა რა საქართველოში, 1992 წლის 11 იქვომბრიხი მრავალმარჯვილი არჩვენებიხი მუღვალ, საქართველოს პარლამენვილის იავიომარადე არჩეულ იქნა ელვარდ მუვარდინაძე, რომელიღ მუღვლე პარლამენვამა საქართველოს ხახელმწიფიხი მეთავრად აირჩია.
5. - ამახბამი, ეფხი მალამ კილევ უფრო ვაამღიერა ხამხღერი დიქმულემდაქართველებიხი წინააღმდეგ მილა ქარილმი, რიხ მუღვლე იხ ექხვრემიხვებოან მიღენულ იქნა ხამხრმოლი მიქმულემიხი ძენყვევჯა, მავრამ რა ვახალ? - მილა ქარილმი მავინიომხი იხი ექხვრემიხვები და იქვეა დამანაკებელი რეხეიოთი აბმიხი ნაწილემი, რომლებიღ ხელს უწყობენ იხ ექხვრემიხვებიხი ხრელი გამაფორენიხი მიღენეახი საქართველოს ამ მიწაწყალქე.
6. - უფრო ღრავიკულად ვანვიოთარდა მღეომარეობა აფხამეომი, ხალღე აფხამი ექხვრემიხვებიხი ნიღმიო ბრმილემში ემუღლიღ ჩურია რეხეიოთი აბმიხი ნაწილემი და 1993 წლის 27 ხექვემბერხი ელვარდ მუვარდინაძე, როვორღ ევრიპიხი პრეხა წერლა, "ხაჩიქე", რიხ მუღვლე - რეხეიოთი წყალიობიო - ბოლქხ აფხამეიხი დეუ-პავრია ახაქართველებილა ერთ-მეიოთხელი მილიონი ქართველია, რომლებიღ უხხივარი ღრილღან ჩვენს აფხამეომი ცხოვრბდა, ღვლელილემღ იქვე იავიოხივე ხამხომლომი და აუჯანულ მღეომარეობაში იმყოფემიან ახლად, როგა ჩვენ ახალ წელს ავუნომხვაო.
7. - ხეხეიხი დღეემახ მოყვა იოთქმიხი ხამქილავქი იმი საქართველოში, როგა ბვილდ გამხახურლია დაბრუნლა ხამქერულიმი და იქილან დაიწყო ბრმილა, მიხი რამქემიო მთავრიომიხი წინააღმდეგ; რახხე მოყვა სიხხელი ღრა. აქვე უღლა აღინიომიხი, რომ როგა აფხამი ექხვრემიხვები ღიღმყირბულ-მოვიინიხვებიხი წაქემბეიოთა და მხარდაქერიოთა საქართველოს ხარემიხი წინააღმდეგ იბრმილენ, მვიოღ გამხახურლიამ, როვორღ ვამელიო "საქართველოს რეხსემლიკა" იფვიომინელია, მოურლა ჩრდილოეთ კავკახილემხ, გრომნიღან, დახმარემილენ აფხამ ექხვრემიხვებხი საქართველოს ხარის წინააღმდეგ ბრმილემი, აფხამეიოთი იოთქმიხი ვახხა-იავიხუღებულად. მუღვლე პრეხა იფვიომინებოდა, რომ იოთქმი გამხახურლიახ მიმხრემი, საქართველოს მთავრიომიხი ხარემიან ერთად, იბრმილენ აფხამი ექხვრემიხვებიხი და მათ მხარდამქერემიხი წინააღმდეგ. მავრამ სიხხეიხი დღეემიხი მუღვლე ბრმილა დაიწყეს მთავრიომიხი ხარემიხი წინააღმდეგ, როგა მვიოღ გამხახურლია ხამქერულიმი დაბრუნლა.

მა მიხედა რეხეობის ხანძარი ფლორისა და ჯარების მიქმედებას საქართველოს შავის მღვინ ხანაპირებზე და თვით საქართველოში; ახე რომ, რეხეობის ხელი გახსნილი აქვს; მას ჯარების დაფიქრებული შედეგით განაგრძობს რეგულაციონი, თორი, ისევე მათი ვიდეოები თამაში, რომლის დროს ჩვენს, კავახილებში, განხილვებში ქართველები პაკეტი ვართ, რომლებსაც ისე გავმომარაგებებს რე-ხეობის, როგორც ეს შეესაბამება რეხეობის ახალ იმპერიალ პოლიტიკას.

17. - როგორ ჩანს, დახვედრების დემოკრატიული ქვეყნებმა პილაგორას ხელი დი-მანეს და იმპერიალ ახალი რეხეობის შედეგებზე უარი თქვა. ერთდროით ქვეყნმა მანეს თქვენი გამოვლა, რომლის პრეზიდენტმა ხელისმომხრეობა, ფრანკლან, მაგრამ მანეს თქვა: "რეხეობის შემდეგ შედეგებს, როცა ერთე კავა-ხის მიხედვით საქმეებში".

IV.

და ვითომ ჩვენს, ქართველებს, საქართველოს ამგვარ ემპერი მდომარეობაში მამა პრემიის დაჯილდოვებული ვართ?.. ვითომ ყველა აღნიშნული უბედურების მიზე-ბები მხოლოდ-და-მხოლოდ დიდპირი მთონისხეობა და მათი შედეგებზე მიკავშირე ის თუ ვინმე ექსპერტისხეობაში უნდა ვეძიოთ?.. თუ დამნაშავე, მთა-ვარი დამნაშავე ჩვენს თვითონ ვართ, როცა იარაღი გამოვიყენოთ ერთმანეთის წინააღმდეგ, რომლის საბინელი ფაქტია 1991-1992 წლების მიჯნა, როცა ე.წ.-დმა "შეინარაღებულმა ოპოზიციამ" ყუმბარა-რაკეტები დაუმინა საქართველოს მთავრ-მის ხახხახს იბოლიში, რომლის დროს დაინგრა არა მარტო ჩვენი დედაქალაქის - თბილისის კელი - რეხეობების გამშრნი -, არამედ საქართველოს, ქართველი ერის ერთობა?.. და, - მიუხედავად იმისა, რომ ყოველმა ქართველმა კარგა-რიგის, - ერთდროითი გამიხივალე ამგვარ ეროვნულ ფრანკლიდან ძმობა, ერთ-მამა, მანეს ერთმანეთის ხიხხვ ვლერიოთ, ჩანს, ვახაგვიბა, ახარებს ჩვენს მტრებს და ხელახა კი ვეუწყობენ, რომ ჩვენს თვითონ დახილეთ ერთმანეთი?..

V.

მამ, რა უნდა მოველოთ და რა უნდა ვეხეოთ ერთმანეთს მთა-ვალ 1994 წელს თუ არა ის, რომ მთავარი წელი ვახლეს საქართველოს მთელი მიხახვირების, მთელი ქართველი ერის ერთობის, თავისუფლების და მშობის წე-რიწობა?.. და თუ ეს ჩვენს შედეგით, ვანა მამის მტერი და მოუყარე უკრი არ გავვირეხვ ანგარიშს, რაც ვნა იმისავე, რომ გამოვიღოთ საქართველოში დღეს არსებული თითქმის გამოუვალ მდგომარეობიდან?..

VI.

ნათე ახალი წლის დახაწყობის განხილვებში არ უნდა ჩავვიტყვოთ იმ ფაქტს, თუ ვინ შეიარაღა მთელი ქართლი მებრძოლები ისი ექსპერტისხეობა და დავა-პირისპირა ჩვენს, ქართველებს, და თითქმის ის-ექსპერტისხეობა და ვევაძრება ჩვენს და ვევაძრება ხელი მოკვეთრება ხაოთარი მოქმედების შეწყვეტაზე, რომლის ძალით ისი ექსპერტისხეობა, რეხის ჯარზე დაყრდნობით, მავნისობს მთელი ქართლი?..

VII.

ნათე ახალი წლის დახაწყობის განხილვებში არ უნდა ჩავვიტყვოთ იმ ფაქ-ტსაც, თუ ვინ შეიარაღა აფხაზეთში დაახლოებით ახი-თახახანი აფხაბი მთა-ხეობის ექსპერტისხეობა და დავიპირისპირა ჩვენს, ქართველებს, და თითქმის აფხაბი-ექსპერტისხეობა "დავაწიოა" ჩვენს 1993 წლის 27 სექტემბერს, როცა დაედა ხიხეობა და საქართველოს ამ ძირმეულ მიწიდან ცხრეტილითი გამორეკეს თითქმის ერთ-მთობელი მილიონი ქართველი და "ხანდვარი" შეკვიქმნეს მღე-ნარე ენგერზე?..

VIII.

ნათე ახალი წლის დახაწყობის განხილვებში არ უნდა ჩავვიტყვოთ იმასაც, თუ როგორ მიხდა და როგორ ხდება, რომ საქართველოს მტრები კბილემადლე შეი-არაღებულა, ხელი ქართველობა, ვთქვათ, აფხაზეთში უიარაღი ბნობი აქციებს, რომელზეც თავდავიცხ არავითარი ხანდალემა არ ვაჩინდა და არ ვაჩინა?..

IX.

და ახლა, ახალი წლის დახაწყობის მანეს ვავიციოთ - ვინ არის საქართველოს, ქართველი ერის დაუძინებელი მტერი, მამის ჩვენს - ნებხით თუ უნებლოთ - მოლაპარაკება უნდა ვევიწივს არაის თუ ვინმე ექსპერტისხეობაშიან, არამედ იმ ძალახთან, რომელზეც ეს უგური ექსპერტისხეობა გამოიყენეს დიდპირი-ღურ-მოვიწივური მიმწეებისთვის?..

Обращение Всекирного конгресса всех грузин

Дорогие соотечественники! Обращаемся к Вам, ко всем грузинам, где бы Вы ни прожизали и грудились - на родине или за ее пределами - обращаемся ко всем, в ком течет Грузинская кровь.

Сегодня исконная земля Грузии Абхазия оккупирована. В домах, возведенных руками грузина, а сздах, взращенных его трудом и потом, вместе с абхазами хозяйничают различного рода пришельцы. На тех же домах, в которые все еще не успели вселиться, на абхазском, русском, чеченском и адигейском языках сделана надпись: "Санято".

Однако то, что сделали абхазцы, не только оккупация или, точнее, не оккупация в прямом смысле этого слова. Скупация означает завоевание вооруженными силами одного государства территории другой страны. Абхазия всегда являлась и является неотделимой частью Грузии. Таким образом, абхазцы осуществили не захват территории другого государства, а этническую чистку коренного населения Абхазии - грузин. В то же время эта чистка проведена жесточайшими методами и средствами. После недолгой памяти шаха Абаса Грузия не помнит более страшного факта изгнания грузин с собственной земли. Абхазские сепаратисты по своему садизму и беспощадности превзошли всех насильников. По существу они устроили геноцид проживавших в Абхазии грузин, подобный которому вряд ли помнит человечество.

Абхазские сепаратисты и наемные убийцы бросали под танки грузинских иладенцев; захваченные насильственно запертых в собственных домах женщин и детей, стариков и немощных; с диким хохотом расстреливали загнанных на стадионы сотни людей; публично насиловали грузинских женщин, а затем со страшными пытками, надев на шею горячие покрышки, литали их кизни; реки до сих пор выносят в открытое море оголенные трупы грузинских девочек 10-12 лет со следами насилия; в Гагра и Кочара в течение нескольких дней в радиусе одного километра горела земля, под которой от неслыханной пытки умерли замало похороненные грузины, и т.д.

Очевидец сухумской трагедии журналист А.Челноков в газете "Известия", которую не заподозрил в прогрузинской ориентации, пишет: "Оставшиеся в городе люди грузинской национальности (по имеющейся информации, несколько сотен человек прячутся до сих пор в подвалах, в окрестных лесах и санатории Министерства обороны) вполне могут пополнять списки жертв геноцида. На моих глазах полулысым ополченцем застрелен дряхлого старика, тащившего за собой небольшую тележку с дровами. Почему? Видно, раски, что его нос типично грузинской формы... Патрули аб-

хазских формирований, проверив на улице паспорт, расстреливает каждого, у кого в графе "национальность" выведено "грузин" (газ. "Известия" от 7 октября 1993 г.).

Таким образом, в истории человечества произошло нежданное и неслыханное: меньшинство (17%) местного населения устроило геноцид или вероломно изгнало из собственного крова абсолютное большинство (47%) населения, проживавшего на этой земле со времен аргонавтов. В настоящее время в Тбилиси, Кутаиси и других городах и районах Грузии размещены 246 тысяч грузинских беженцев, насильственно депортированных из Абхазии. Они прошли свой путь Голгофы, выбиравсь из абхазского кошмара.

Возникает вопрос: как получилось, что три с половиной миллиона грузин так жестоко побеждены восьмьдесятю тысячами абхазцев? Ответить на этот вопрос однозначно, естественно, невозможно. Однако некоторые причины, думаю, вполне ясны.

1. За абхазцами стояла третья сила - Россия, особенно реакционная клика Хасбулатова - Рудного. В последние месяцы войны абхазцы использовали боевую технику новейшего типа, которую они не могли ни приобрести, ни тем более управлять ею. Сегодня всем уже ясно, что план многих проведенных абхазской стороной военных операций разработан преемником афганскую войну русскими генералами, которые и осуществляли руководство ими. При этом не следует забывать о наемных бандах казачков, чеченцев, адыгцев, кабардынцев, башкирцев и других, которые принесли столько горя грузинскому народу.

Следовательно, трехполовинный грузинский народ воевал не с восьмьдесятю тысячами абхазцев, а с многомиллионной неолитаралистической Россией и возникшими на ее базе ордами так называемой Конфедерации народов Северного Кавказа.

2. Во время войны абхазские сепаратисты постоянно нарушали заключенные соглашения о прекращении огня, однако гарант безопасности - Россия не предприняла никаких шагов. Особенно вероломным и трагическим по своим последствиям было нарушение абхазцами Сочиного соглашения от 27 июля. Воспользовавшись тем, что выполняющая условия соглашения грузинская сторона оказалась почти разоруженной, абхазские сепаратисты 16 сентября текущего года обрушили аврал огня на город Сухуми. В течение 12 дней из зенитных орудий и установок типа "Град" на Сухуми падало от пятисот до восьмисот снарядов. И это в то время, когда сухумцы только что вернулись из изгнания к родным очагам.

3. На протяжении десятков лет грузины, особенно проживавшие в Абхазии, воспитывались в том духе, что абхазцы наши братья и являются неотъемлемыми членами грузинской нации. В сознании грузин абхаз сакрализован с понятием рыцарства и храбрости. Тем временем абхазские сепаратисты среди абхазского

народе, в первую очередь молодежи, методично насаждали идеологию ненависти к грузинам, к Грузии. В результате замалчивания и непростительного равнодушия грузинских историков, а также служенно сверху установки они по всему миру распространили миф о грузинских оккупантах и кровопийцах.

Опыт более чем двухтысячелетнего совместного проживания показывает, что абхазы не могли иметь такой органической ненависти к грузинам. В противном случае было бы непонятным столь большое количество смешанных браков. Отравление абхазского сознания идеологией грузинофобской ненависти необходимо было третьей силе и, к сожалению, она этого по нашей безответственности достигла.

Хотя все не трудно определить, что еще можно было сделать в этом направлении. Для ослабления идеологического давления третьей силы мы всегда с особой осторожностью к вышнему отбросились к развитию самобытности Абхазии. Отражением этого являлись абхазский университет, абхазский театр, абхазское телевидение, абхазское издательство, абхазские газеты и журналы и т.д. В годы советской власти это действительно было национальной роскошью, подобной которой тогда не удостоилась ни одна из автономных республик.

Абхазы пользовались особым преимуществом и в вопросе подбора кадров. Так называемая власть "крутых" в ущерб грузинам дала абхазцам настоящую политическую фору. Абхазцы, представлявшие 17% населения автономной республики, получили в Верховном Совете Абхазии 28 мандатов депутата, грузины, составлявшие 47%, - 26 мандатов, а все остальные - 11 мандатов. Абхазцы тем не менее бессовестно заявляли: "Помогите, грузины притесняют и преследуют нас!"

В пропагандистском арсенале абхазских сепаратистов часто встречается понятие так называемой "демографической агрессии", якобы осуществленной в 40-е годы по указанию Сталина и Берия по отношению к абхазцам. Сейчас рассуждать о демографической динамике Абхазии, естественно, бессмысленно. Отметим только, что в 1886 году, т.е. задолго до Сталина и Берия, в Абхазии проживали лишь 68,8 тыс. человек, из них абхазцы составляли только 28 тыс., грузины - 36 тыс. При этом в Сухуми проживали всего три абхаза - двое мужчин и одна женщина. Большинство городского населения представляли грузины. Демографический баланс между абхазцами и грузинами еще более нарушился после так называемого кулачества, проведенного царской Россией, а не Грузией (Советский энциклопедический словарь. М., 1983, с. II; Брук С.И. Население мира. М., 1986, с. 790).

4. На события в Абхазии весьма отрицательное, можно сказать губительное, влияние оказала наша внутринациональная раздору. Если бы Грузия не была политически раздробленной, если

бы произошло объединение Грузии, абхазская проблема, наверное, и не возникла бы. Во всяком случае можно с уверенностью сказать, что абхазцы не посмели бы нарушить сочинское соглашение от 27 июля, и следовательно, сухумской трагедии не произошло бы, если бы сторонники экс-президента не развязали гражданскую войну и не открыли второго для Грузии фронта на реке Цхенисцкали.

Искра надежды затеплилась у грузин, когда в прессе, по радио и телевидению было передано сообщение о том, что Лоти Кобалда снимает свое "войско" на Цхенисцкали и направляется в Абхазию для вызволения попавших в беду грузин. Однако и эта надежда оказалась напрасной. Мы не знаем, что делал Лоти Кобалда со своим войском в Абхазии, но ясно, что он ничего не предпринял для оказания помощи Сухуми. Если бы он что-либо сделал и если бы силы всей Грузии каким-то образом объединились, может быть, Сухумия удавалось бы спасти и трехцветный флаг Грузии развевался бы на берегу реки Псоу.

Вместо того, чтобы позаботиться о смягчении шока, вызванного страшной трагедией Абхазии, заняться устройством десятков тысяч грузинских беженцев, восстановлением разрушенной Грузии и другим, экс-президент и его сторонники свое предательское войско повернули назад и направили его на города и села Западной Грузии. К нашему стыду, в который раз происходит Базалети?! Спасшиеся от абхазского ада грузины погибли уже у Цхенисцкали от руки грузина.

В свое время история воздаст всем должное. Однако людям, испытавшим на себе все ужасы войны, у которых варварски уничтожили семьи, на глазах которых расстреляли родственников и близких, которые навсегда стали инвалидами, не смягчит боли запоздалый приговор истории. Они уже сейчас требуют приговора презосудия и такой приговор будет вынесен. Скоро весь мир станет свидетелем нового Нюрберга.

Однако проблемы Грузии, естественно, не исчерпываются наказанием виновных. Впереди нас ожидает очень сложный и трудный путь.

Нашей первоочередной и главнейшей целью является возвращение в Абхазию и восстановление территориально-государственной целостности Грузии. Двести сорок шесть тысяч грузинских беженцев должны вернуться и вернуться к родным очагам. Одной из гарантий этого представляется то, что правительства ведущих стран мира и международные организации единодушно осуждают чудовищные действия абхазских сепаратистов, не признают их территориальных претензий, признают государственную целостность Грузии в тех границах, в которых она зафиксирована Организацией Объединенных Наций.

Тем не менее ясно, что нашей заветной цели невозможно до-

стичь только зарубежными гарантиями и гуманитарной помощью. Настало время активных действий, перехода от добрых пожеланий и дифирамбов родные к реальным делам.

Дорогие соотечественники, обращаясь к Вам с этим письмом, глубоко уверены, что Вы близко к сердцу примете боль Грузии и по мере возможности сделаете все необходимое, чтобы унять ее. Не опасайтесь того, что сейчас происходит в Грузии. В настоящее время Грузия находится в переходном периоде. Во-первых, протекает нежданый до сих пор в истории человечества процесс - переход от социализма к капитализму. И во-вторых, происходит разрушение тоталитарной системы правления и строительство демократической, подлинно парламентской республики. Эти процессы невозможны без крупных катаклизмов, которые и не преминули сказаться.

Острые социально-политические катаклизмы и коллизии полностью разрушили народное хозяйство Грузии. Экономика республики находится перед реальной катастрофой. Ей надо оказать помощь. Необходимы финансы, инвестиции, кредиты, новые технологии, идеи. Все эти проблемы Грузии, естественно, не в состоянии решить только собственными силами, поэтому призываем Вас, проживающих за ее пределами грузин, независимо от Ваших местонахождения и политических убеждений, объединиться для святой цели - спасения Грузии.

Мы можем представить Вам конкретные предложения относительно того, в какой форме можно возлечь Вас в это исторически важное дело. На местах Вы сами должны обдумать и решить это. Многие в этом отношении могут сделать руководители грузинского землячества и наши временные представители в той или иной стране. Найдите друг друга и вместе поразмышляйте о судьбе много-страдальной Грузии.

В заключение хотим сообщить, что наша организация планирует проведение весной будущего года первого всемирного форума всех грузин в городе Тбилиси. У нас будет возможность встретиться друг с другом и совместно разработать план сотрудничества в спасения, восстановления и грядущего возрождения Грузии.

Точная дата проведения форума и дополнительная информация будут сообщены в ближайшем будущем. Пока же просим установить с нами контакты. Помните, что любой Ваш совет и предложение будет весьма полезен для нас.

Едем Ваших откликов.

Наши координаты: 380012, г.Тбилиси, пр. Д.Агмашенебели,
154, 9-й этаж. Всемирный конгресс асов
грузин.

От имени Президиума Всемирного конгресса всех грузин

Р.Чхеидзе

Dear compatriots! We apply to you, to all of Georgians, wherever you live and act- in native land or abroad, we apply to all of you in whose veins runs Georgian blood.

Today the ancient land of Georgia-Abkhazia is occupied. All kind of strangers and Abkhazians occupied our houses and yards built with our toil and sweat. There are notices: "Is occupied" on our houses on Russian, Abkhazian, Chechonian and Adighenian languages.

But what have done the Abkhazian separatists is not only occupation. Occupation, as a rule, means to conquer one State with the army of other State. Abkhazia was always and is now an integral part of Georgia. So, the Abkhazians hav't conquered the territory of other State, they have done the ethnical cleaning of native population-the Georgians. This cleaning has been done with terrible methods. From hard times of Shah-Abas Georgia doesnt remember such terrible picture of Georgians leaving from their native land. The Abkhazian separatists because of their sadism and heartless became the worst violators in our history. They have organized the real genocide of the living in Abkhazia Georgians. The genocide like this is unknown in world history.

The Abkhazian separatists and their herelings were throwing under the moving tanks the Georgian children; they were burning alive in their houses locked there women and children, old men and invalids; with wild laughter they were shooting thousands of people gathered on the stadiums. In every body's presence they were violating the Georgian women and after that were putting on their necks the burning tyres and killing them in such vandal way. Up to this time rivers take out in the sea the naked bodies of 10-12 years old Georgian girls, they were violated and murdered. When the Abkhazian separatists took Gagra and Ochchara, the earth was moving, because thousands of Georgians were buried alive.

The reporter A. Chelnokov, who has seen the tragedy of Sukhumi with his own eyes, writes in paper "Izvestia", which is of non-Georgian orientation. So, he writes: "The Georgians, who remained in the city, we have the information, that hundreds of people are hidden in cellars, in forests around the city and in the Defence Ministry sanatorium may complete the list of genocide victims. Before my eyes the drunk hereling shot old man who was pulling a wheelbarrow with firewood. Why has he done it? Maybe he has decided that the old man had typical Georgian nose, and after that... when the Abkhazian patrol controls the documents in the streets, it can shoot anyone in whose passport is written: "the nationality-Georgian".

So, something unprecedented in the world history had happened in Georgia: the minority of population (17%) organized the real genocide and drew away from native land the absolute majority of population (47%). This majority of population lives on this land since Argonauts. Today, 246 thousands of Georgian refugees live in Tbilisi, Kutaisi and in other towns and regions of Georgia. They have gone the way of Golgotha, before they escaped the Abkhazian hell. Lot of them still are in the way and who knows where will they find their houses?

The question is: How could 80 thousand of Abkhazians win the victory over the 3 millions of Georgians. The answer on this question is not simple, but some causes, we think, are absolutely clear.

1. The war was the third force behind the Abkhazians. It was Russia and especially Rutschkoj-Khezbulatov's reactionary gang. The last period of the war the Abkhazians used the military technology of new type, which they could not buy neither operate. Today everybody knows that the most of military operations of the Abkhazians was planned and realized with assistance of Russian generals, who had an experience of Afgan war. At the same time we mustn't forget about Kazak, Chechenian, Adighenian, Kabardino-Balkarian and etc. herelings, who brought to Georgian people so much misfortune.

So, Georgian people were struggling not against 80 thousands of the Abkhazians, but against the neoimperialistic Russia of many millions and against the force on its base the Confederation of Caucasian people.

2. During the war the Abkhazian separatists were infringing permanently the agreement ^{of} ~~ceasing~~ ^{of} the fire. But Russia, who was the guarant of the peace had done nothing against them. Especially tragic consequences brought the infringing of agreement of 27 of July in Sochi. The Georgian side kept the agreement and was disarmed by this time. The Abkhazians made use of it and on 16 of September started the storm of Sokhumi. This storm was going on for 12 days. They were bombing Sokhumi from guns and from mechanism of "Grad" type. About 500-600 bombs were blown up in Sokhumi every day.

And all this happened when city was full of refugees who have returned after Sochi's agreement.

3. For hundred years we, the Georgians living in Abkhazia were growing up with the thought that the Abkhazians were our brothers and the real members of our family. Abkhazian in the Georgians consciousness was always the symbol of the chivalry and courage.

In this time the Abkhazian separatists were inspiring in Abkhazian people and especially in young people feelings of hatred to the Georgians and Georgia. They weren't listening to Georgian historians and trumpeted up a charge against the Georgians, that they were occupants and about our bloodiness.

The Georgians and the Abkhazians were living together more then 2 thousand years. The Abkhazians never had such organic feeling of hatred to the Georgians. Otherwise, there wouldn't have been so many mixed marriages. The third force need to spread among the Abkhazians the ideology of hatred. Unfortunately, they have achieved their aim because of our inaction.

Though we have done everything for diminishing the press of this third force. We have always treated with great care and attention to the progress of Abkhazian autonomy. The expression of such treatment was Abkhazian university, Abkhazian theatre, Abkhazian TV, Abkhazian publishing house, magazines, newspapers and etc. In the years of Soviet power it was real national luxury. No one from Autonomous Republics had such conditions.

The Abkhazians have got the special rights in personnel politic. In the time of Gansakhuidia's government the Abkhazians, who made only 17% of population, have got 28 deputy mandates in Abkhazian parliament. The Georgians (they were 47% of population) have got 26 mandates, the members of other nations have got 11 mandates. And still, the Abkhazians were sneaking shamelessly: help! The Georgians are pressing us!

In propagandistic arsenal of the Abkhazian separatists there are words like: "demographic aggression". This policy had been

persued in Abkhazia in the forties according to Stalin-Beria's order. We think, it's unnecessary now to talk about Abkhazian demographic dynamics. We want only to note that in 1980 long before Stalin and Beria, Abkhazia's population was 68,8 thousand. 28 thousand of which were the Abkhazians, 15 thousand were the Georgians. The demographic balance among the Abkhazians and the Georgians was even more destroyed after the "Mukhagars". It was policy of Berian monarchy.

4. Internal war in our country had a fatal influence on Abkhazian events. If Georgia hadn't been dismembered and separated, if we had been able to unite our land, Abkhazian problem wouldn't have been actual.

In any time in this case the Abkhazians wouldn't have dared to arrive at the agreement of July 27 in Sochi and the tragedy of Sochumi wouldn't have happened. But the supporters of ex-president started the real civil war, they opened the second front on the river of Tskhenistskhali.

We hoped so much when press, radio and TV informed us that Lota Kobalia went away from the river Tskhenistskhali and went towards Abkhazia to help the Georgians in Abkhazia. But all this, unfortunately, was in vain. We don't know about Kobalia's deeds in Abkhazia, but he has done nothing to save Sochumi. It's clear.

If he had done it, if all forces of Georgia had been united, we would have been able to save Sochumi and Georgian flag would have been hoisted upon the river of Psou.

Instead of taking care of hundred of refugees and of the restoration of ravaged Georgia, ex-president and his supporters turned back their forces and attacked the cities and villages of West Georgia. To our shame the Bazaletia has been repeated once more. Now, the Georgians, who have escaped from Abkhazian hell are killed on the river of Tskhenistskhali by the Georgians.

The time will come when history will clear everything, but it isn't relief for people who bore the test of the war, whose families, relatives and friends were murdered before their eyes and who became an invalid forever. This people demands of justice just now the sentence will pass upon the culprits. Soon the world will see another Neufenberg.

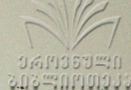
But to punish the criminals is not the single problem of Georgia. The way of our progress is very hard and thorny. Our first aim is to return Abkhazia and to restore the territory integrity of Georgian Republic. Thousand Georgian refugees are to return to their native land and they will. The guarantee of it is that the governments of the leader states in the world and international organizations have unanimously blamed the terrible deeds of the Abkhazian separatists. These States and organizations didn't acknowledge the territory pretensions of the separatists. They acknowledge Georgia Republic's territorial integrity in boundaries which were fixed by United Nations Organization.

But we cannot reach our aim only by means of guarantees from abroad and humanitarian help. Here comes the time, when we must do something, the time of our activity.

Dear compatriots! We apply to you with this letter, we have a great hope, that the pain of Georgia will be your pain and that you will be disappointed with Georgia. Today, Georgia lives in transition period. First of all, the unprecedented process is going on in our country. This process is the transition from socialism to capitalism. After that, the totalitarian system is being ruined, we are building the democratic, real parliamentary Republic. These processes evoked the serious catastrophes.

As a result, the economic of Georgia is completely destroyed

and we are standing before the catastrophe. We need help. We need finances, credits, new technologies, . . . ideas. Georgia is not able to solve these problems alone.

We have a great hope of Georgians living abroad. We apply to you dear compatriots, wherever you live and inspite of your political views. Let's unite with the sacred idea of prosperity of Georgia.

We don't know how can you join us in this business. We hope you will think about it and will decide how can you help to Georgia. Lot of things can do the leaders of Georgian communities and our provisional representatives in rather countries. Find the ways of understanding each other and think about the fate of unfortunate Georgia.

At fact, we want to inform you, that our organization plans to conduct the first world forum of all Georgians in spring of next year in Tbilisi. We'll have an opportunity to meet each other about that, how we can help to Georgia, to restore it from the ruins.

Exact date of the forum and supplementary information we'll send you in the near future. Up to this, our request will be, please, write to us, contact with us. Remember, any of your advices, offers, suppositions will be very useful for us.

We are waiting impatiently for your reply.

On behalf of all Georgians World Congress's presidium:

R. Chkheidze

რუხეთის ინტელეგენციის წერილი აფხაზეთში ქართულთა განადგურების ხაპროტეგორ.

N 813/30.11.93

=====

"ნეშავიხიზია ვაგეახ" 30 ნოემბრის ვამომევაში ვამოქვეყნებულ იყო მოხუკების ინტელეგენციის ღია წერილი რუხეთის ფელეაგიის პრეზიდენტ ელვინხაღმი. წერილი ეხება აფხაზეთში მომხდარ ხაპინელეებს.

პატივევემული შირის ნიკოლაევიჩი ჩვენ მოგმარაგო თქვენ მაპინ, როგა რუხეთმა ვააკეოთ თავიხი არჩევანი, და ვვჯერა ხაპროლოდ წავილა დემოკრატიის გზით. ჩვენ ხატიროდ ვოვლო მივაქვიოთ თქვენი ყურადღება აფხაზეთში ქართული მოხახლეობის მდგომარეობაზე - ეს უმუალად არის დაკავშირებული დემოკრატიის ბედთან.

ახე იწყება მოხუკედ ინტელეგენტთა წერილი, რომელხეგ ხხვაოთ შირის ხელხ აწერენ ცნობილი მხახიოგეში და მწერლები ოფეგ ტაპაკოვი, მარკ ზახაროვი, ოფეგ ეფრემოვი, ლღია ტუმეინხვაია.

რუხეთის პრეხა, რადიო და ტელევიზია, ნათქვამია წერილი, აწიოდელა მოელხ მხოლოდის დამახინჯებულ ინფორმაციახ იმის ბეხახეგ, თუ რა ხედოდა აფხაზეთში. ქვეყნდოდა მახალში ქართული ჯარეობის ვითოდლა, არაკანონიერ ბეყვანაზე აფხაზეთში, რკინიგზის დავვის ვითოდლა, ყურთი მოთრეული ხაპაშიო, ვანიხილბოდა ხაქართულხ მიერ აფხაზეთზე უფლების ვამოგხადლების კანონიერება, ქართულეგბ მოურელებდნენ დამოძიხაკენ, მოლაპარაკებუბიხაკენ და ახე ბემედეგ.

საბავროველეს პარლამენტის მერქველი ბიკლირეხა

მაგრამ არავინ არახდრობს არ ღაპარაკობდა ვენიციელზე, რომელიც
ტარებდა არძინებას ხელმძღვანელობის ქვეშ. ნებისმიერი ცნობები ამის
შესახებ წამხვებ ინაოლებდა ცილისწამებდა.

ამ დროს კი აფხაზეთში ადგილი ჰქონდა მშვიდობიანი ქართული
მახლობის მახობრივ განადგურებას, რომლებსაც თან ახლდა წამები
მიკვლე აღმთანების ცხელადაა შეურაცხავა. გულუთაში ქართველთა
განადგურების ადგილსაკენ მიმავალ გზაზე მიმობნეული იყო ხვანერი
ქულები; ეს ღაინახეს რუხმა ცალკელებმა, ავტობუსებით ევაკუაციის
დროს.

გვარამი, თვალმხილველთა ჩვენებით, ერთ დღეში დახვრეტლი იყო
700 კაცი, რომელთა გვამები დორებს გადაუღებს შესაჭმელად.

ხიხუმში განადგურებულია 20 ათასი ქართველი.

არჩან ვენიცილის მრავალრიცხოვანი ფაქტების ცოცხალი მიწმენი,
არის მათი ხახლები და მისამართები. მათი ჩვენებები დაფიქსირებულია.
ფაშისტების მიერ 40 წლის წინათ განადგურებულ დახახლებათა ხიხ -
ორადურს, ღლიცება და ხაგინს, ახლა შეიძლება დაემატოს აფხაზეთის
ხილდებისა და ჩაიინების უმრავლესობათა ხახლები.

აფხაზეთის ხანძარი ხომ რუხესხაც შეეხა. მოხალხე-მართლორები,
როცა ამირურეს ნადავლის წყაროში აფხაზეთში, მოვიდნენ თორი ხახლის
კულდთან, ამ ჯერად, მისკოეში რამის გამირჩენის იმელით.

უკვე შეუძლებელია მხოლოდ ხაზოვადლომისაგან ხაშინელი ხიმაორის
ღამაღა არძინებას მხედრობის მიერ ჩადენილ მხეცობათა შესახებ.

გაზეთ "იზუესტიის" 12 ოქტომბრის პუბლიკაცია, რომლის ხათურა
იყო: "აფხაზეთი აპოკალიპსისი. გამარჯვებულია ხიხილანი ნაღმი
ხიხუმში," მისმა ავტორმა, ალექსი ჩენკოკომა დაახარდა
არძინებადმი მიმართული შეკითხვით: "როგორ გაავრძელებ ხიგოცხლებ
გულზე ახეთი გვირით?"

მხეგახამა შორგომიქმელებშია მათის დროზე ღამნაშავენი
მიიყვანა ხაშრადლები ხეამზე ნიურნშერგის შროცხებზე.

მათერობახა და ხახლებჩიფის აქეს უფლვა დახეახ ხაკიხი
ხაერთამორისი ხახამართლოში შორგომიქმელთა დახუხის შესახებ; ამიტომ
მოგმართავთ თქვენ და რუხეთის მთავრობას, იმათ, ვინც მათის მათზე
აიღო ხამშვიდობი მისია აფხაზეთში.

გვეხმის რა ვენიცილისაგან გაუშეღურებულ ხაღბის მღვამარება,
ვენ ვოლოთ, რომ ყველაზე ვინიერი და გამართლებული იქნებოდა მათი
აღმყოფების გრძინებების მიმართვა ვანინის კლაპიტში, რათა ამით
მავიღან იქნეს ავილებული ხტიქიური თვიოგახამართლება და
ხამართაუბანინაღმღევი მოქმელებში; ამის ვამო ვოლოთ, რომ
ავერლებულია ჩაგარღეს ვამოიება აფხაზეთის მშვიდობიანი მოხახლობის
განადგურებისა ეონიკური ნიშნის მიხედვით, ღამნაშავეთა
პახუხიმგვებლობაში გადაღება და მათი, როგორც ხამხელრო ღამნაშავეთა,
დახეა.

ეს იყო "ნეშავიხიშია ვაგუგახ" 30 ნოემბრის ნომერი
გამიქვეყნებული წერილის მარგმანი. წერილის ქვეშ დგახ ახი ხელმოწერა,

მან შიშს მწეკლებსა და მხახიძეებსა. ვანხაკურეზი გნძორი
ვეკრებოდან შეიძლება მოვიყვანოთ რეჟ ტაშაკვი, მანკ მახანკვი, რეჟ
ვერემოვი.

Российская интеллигенция против грузинского геноцида в Абхазии
Независимая газета 30.11.93 с.2

Группа писателей и ученых опять обращается к Ельцину

Открытое письмо президенту Российской
Федерации от московской интеллигенции

ДОСЛОВНО

УВАЖАЕМЫЙ Борис Николаевич!
Мы обращаемся к Вам, когда Россия сделала свой выбор, и, мы верим, оковательно пошла по пути демократии. Нам кажется важным обратить Ваше внимание на положение грузинского населения в Абхазии — это имеет прямое отношение к судьбам демократии. Российская пресса, радио и телевидение поставляли всему миру искаженную информацию о том, что происходило в Абхазии. Публиковались материалы о незаконном де-завде грузинских войск под надуманным предлогом охраны железной дороги, обсуждалась прелемерность призываний Грузии на Абхазии, грузин призывали к уступкам, переговорам и т.п. но никто нигде не говорил о геноциде, творимом под руководством Арданидзе. Любые сообщения об этом тут же объявлялись клеветой. А в Абхазии тем временем шло массовое истребление мирного грузинского населения, сопровождаемое глумлением над телами замученных пытками и умерщвленных людей.

Дорога к месту казни тысяч грузин в Гудуцах Усукиа была сванскими шалочками (грузинские мужские головные уборы), которые выданы вывозными автобусами русские беженцы.

В Гагре, по показаниям очевидцев, в один день расстреляно было 700 человек, тела которых отдали на съедение свиньям.

В Сухуми истреблено 20 000 грузин.

Многочисленным фактам геноцида есть живые свидетели, есть их имена и адреса, их показания зафиксированы.

Трагический санок уничтоженных сорок лет назад фашистами поселений Ордуур, Лидице, Хатынь может теперь пополняться ками-

новскими большинств сел и районов Абхазии.

Идержки от абхазского пожара повесела ведь и Россия. Добровольцы-мародеры, истерпев источники добычи в Абхазии, пришли и под стены Белого дома, на этот раз в расчете на пожизну в Москве.

Страшную правду о зверствах, чуждых воинству Арданидзе, сегодня больше невозможно скрывать от мирового сообщества.

Известинскую публикацию от 12 октября 1993 года, которую ее автор, Алексей Чедоков, озаглавил «Абхазский апокалипсис. Кровавый шир победителей в Сухуми», он завершил вопросом к Арданидзе: «Как вы будете жить дальше с таким грузом на душе?»

Подобные преступления в свое время привели виновных к осуждению подсудимых на Нюрнбергском процессе.

У правительства и государства есть право ставить вопрос перед Международным судом о наказании военных преступников, поэтому мы обращаемся к Вам и правительству России, принимающему на себя мировую творческую миссию в Абхазии.

Понимая положение пострадавших от геноцида, мы считаем самым разумным и оправданным естественное чувство гнева направить в русло закона и предотвратить эти стийные самосуды и противоправные действия, а поэтому считаем необходимым проведение расследования фактов массового уничтожения мирного населения в Абхазии по этическому признаку, привлечение виновных к ответственности и наказания их как военных преступников.

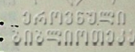
Под названием, присланным в редакцию, стоит около 100 подписей, среди которых:

- Н.КРЫМОВА, О.ТАБАКОВ,
- М.ЗАХАРОВ, О.ЕФРЕМОВ,
- И.АТАБЕКОВ, Г.ГОРИН, Ю.МАНН,
- Л.ЛИБЕДИНСКАЯ, Т.БЕК

ние казаков, северокавказцев и русских наемников, которые приняли бы участие в военных действиях, что, кстати, и осуществляется в данный момент, после массового выжужленного бегства грузин. Мы располагаем рядом конкретных фактов, когда у пленных или убитых наемников были обнаружены паспорта с отметкой о прописке в квартирах, принадлежащих грузинам.

Анализ истории конфликта свидетельствует, что политика сепаратистов по депортации грузинского населения, этническая чистка и геноцид осуществлялись в три этапа — с 14 августа до 2 октября 1992 года из Гудаутской зоны, со 2 октября 1992 года до 18 сентября 1993 года из Гагрской зоны, далее же — с 16 сентября 1993 года из Сухумского, Очамчирского, Гальского районов и города Ткварчели, до окончания военных действий. Эта политика предусматривала планомерное уничтожение и сожжение грузинских сел; поджар и искоренение грузинской основы так, чтобы у грузин не осталось возможности вернуться обратно.

Попытка изгнания грузин со своей территории и их массовое уничтожение была проведена сепаратистами в селе Эшера Сухумского района, а затем в селах Лыхны, Отхара, Абарух и Ахалсепели Гудаутского района. Тут из собственных квартир были выгнаны более 5.000 грузин, а оставшиеся грузинами абхазские боевики расправлялись с особой жестокостью. Очевидцы свидетельствуют, что 15 декабря в Ахалсепели было расстреляно 17 человек. У 70-летнего Индикю Грдаелдзе вырезали сердце. Бориса Топурия сначала убили, а затем сожгли. Элдугду Майсурадзе прямо на улице, на глазах у людей, изрубали. Супругов Назарейшвили убили спящими в постели. 65-летнего Николаза Квабирадзе привязали к трактору и в мучениях убили. Жившего в Эшера 20-летнего Дато Минадзе расстреляли на глазах у матери и т. д.

Вот такими садистскими методами они осуществляли геноцид и этническую чистку. С территории Гудаутской зоны было депортировано 7.000 жителей. В разных уголках Грузии начали принимать первые группы беженцев, а в это время в их домах параллельно с грабежом имущества происходило вселение абхазских войск и прочих туземных боевиков.

2 октября 1992 года гу-

даутские сепаратисты, вероломно нарушив Московские договоренности о прекращении огня от 3 сентября, используя тяжелую технику, начали массовое наступление на город Гагра и населенные пункты Гангана и Леселидзе. Несмотря на упорное сопротивление малочисленных сил грузинской стороны, вся территория от Гудауты до российско-грузинской границы оказалась в руках сепаратистов, 17 тысяч грузин были выселены и изгнаны из собственных домов. Только в первые дни после захвата Гагры было расстреляно множество невинных людей. В ужасных мучениях были убиты целые семьи — Барамидзе, Чхетила, Варамия, Гвазава, Дидигури, Абсаидзе, Шония, Кучия и др. По нашим проверенным данным, полностью уничтожено более 500 грузинских семей, беспощадно расправлялись с 800 грузинами на территории Гагрского сталдона. Только в зоне города Гагра уничтожено более 3.500 грузин. Среди расстрелянных был депутат Верховного Совета Абхазии, заместитель начальника Гагрской администрации Михаил Джинчарадзе. Согласно показаниям беженцев, на старье мусорных свалок образованы несколько кладбищ, где свалены сотни изувеченных трупов грузин. Убийства оставшихся в живых жителей особенно усиливались тогда, когда военные операции ковыляли для сепаратистов безуспешно. Они убивали также граждан других национальностей за то, что те укрывали или кормили грузин. В Гагрской зоне были расстреляны русские, евреи, армяне и армяне, по данным очевидцев, они насильствовали грузинских женщин, отрезали у них груди,

мужчин обливали керосином и сыгнали. Примечателен тот факт, что абхазы с особой жестокостью обращались с грузинами тогда, когда те высказывали желание уехать в Сухуми.

Для уничтожения мирного населения абхазские сепаратисты не гнушались и использованием химического оружия. Особую опасность представляла систематическая бомбежка густонаселенных жилых кварталов Сухуми и общественных мест скопления людей. 14 марта 1993 года при обстреле зданиями бомб, сброшенных с самолетов, погибло 8 военнослужащих и 4 журналиста. Примечательно, что бомбежка города самолетами проводилась ночью, когда население спало. По неполным данным, в результате этих варварских действий погибло

до 400 мирных жителей Сухуми и Очамчире. Параллельно с физическим истреблением населения в огромных масштабах производились также процесс втягивания в заложники. Особой жестокостью выделялось втягивание в заложники 20 января 800 мирных жителей из села Квнтюли. Эта операция была проведена диверсионной группой абхазов, заявивших, что, если грузинская сторона для освобождения заложников произведет выстрел, то на каждый выстрел они ответят тем, что 10 заложникам перережут горло.

Гудаутские власти не гнушались и пиратских акций на море. 24 сентября прошлого года с корабля военноморских сил России, который перевозил пассажиров из Сочи в Потю, около Пицунды насильственно выудили двух грузин — Вахтанга Донтуа и Валерия Кохредзе, судьба которых неизвестна и по сей день.

22 февраля абхазы были захвачены сейнер Грузинского пароходства «Гагра», а грузинские пассажиры были втянуты в заложники. Спустя некоторое время по гудаутскому радио было передано заявление о том, что такая же участь постигнет все корабли, которые будут следовать из Сухуми в Сочи, и они будут объявлены собственности Абхазской республики.

Грузинское руководство до падения г. Сухуми не терпело надежды на урегулирование конфликта мирным путем. 27 июля 1993 года в г. Сочи при посредничестве России между грузинской и абхазской сторонами было достигнуто соглашение о прекращении огня. Согласно этому соглашению, была создана трехсторонняя Объединенная комиссия по урегулированию конфликта в Абхазии.

Одним из главных пунктов соглашения было обязательство сторон о возвращении беженцев. Гудаутские сепаратисты сделали все для срыва данного пункта соглашения. Ни один грузинский беженец не вернулся на территорию, контролирующую сепаратистами. Они всячески мешали деятельности рабочей группы трехсторонней Объединенной комиссии по проблемам военнопленных и беженцев, вообще отказались создать рабочую группу по защите прав человека, рассмотрению заявлений и обращений граждан. Вместо этого буквально на следующий день после заключения Сочианского соглашения от 27 июля они усилили уничтожение и депорте

цию грузин. Там, Объединенная комиссия по урегулированию в Абхазии подтвердила факты геноцида грузинского населения в поселке Взыбы Гудаутского района своим решением от 9 августа. Все они имели место после подписания Сочинского соглашения.

28 июля в селе Ахладазе было убито 7 человек, среди них 15-летний Заза Тешелия из Взыбы и его бабушка Вацу Пакелданиа, Варлам в Махвала Харебаза и др. а в селе Взыбы было взято в заложники 6 человек. Судя заключения вышеупомянутого соглашения, во время т. н. 50-дневного перемирия, сепаратистами было убито до 40 человек, сожжено более 2500 грузинских домов. 30 июля в Взыбы были убиты Като и Маргарита Хвистана, 10-летняя Тамуна Кнхвадзе, Гива Кнхвадзе, Ироли Маргиана, Дзядзу и Гига Кочкяча. Амгирян Калдана, Маро Хардзана, Ироли Хвбляна и в многие другие. 29 августа в селе Акваса Очамчирского района заживо сожгли Татяну Курейшвили и ее ребенка, нянцанди 1 группы.

Жестокость гудаутских сепаратистов достигла особой кульминации 18—30 сентября во время последней фазы военных действий. Сухуми, где к этому времени преимущественно находились вернувшиеся назад беженцы, ежедневно подвергался бомбежке из всех видов орудий. От этой варварской акции с 16 по 26 сентября в городе погибло 52 мирных жителя. Сотни людей были ранены. В этот период абхазская сторона, наряду с систематическими бомбежками, совершила еще одну варварскую акцию, которая должна стать предметом рассмотрения международного трибунала. Еще более явным стал их замысел истребить как можно больше грузин, будь то женщины, ребенок или государственный деятель. Вот характерный пример. 21 сентября грузинская делегация летела в Адлер на переговоры; о чем прекрасно знала абхазская сторона. Однако грузинская делегация чудом спаслась от ракет, выпущенных в сторону их самолета абхазами. 21 сентября абхазская сторона теплового ракетой сбила пассажирский самолет ТУ-154, бортовой № 658893, следовавший из Сочи в Сухуми. Погибло 22 пассажира и 8 членов экипажа. Среди них 16 женщин и один 3-летний ребенок. 22 сентября в 18.37 был сбит пассажирский самолет ТУ-154, бортовой № 69931, следовавший из Тбилиси в Сухуми. Погибло 104 пассажира.

23 сентября ракетной установкой БМ-22 «Град» был уничтожен пассажирский самолет ТУ-154. Погибли и были ранены десятки пассажиров. Следует отметить, что сепаратисты отлично знали, что в Сухумском аэропорту скопилось несколько тысяч мирных жителей, желающих эвакуироваться; однако, несмотря на это, они систематически из установленных на мораблах

ракетных установок ИМ 22 бомбили аэропорт. Их наглость дошла до такой степени, что они начали бомбить Главу государственной Республики Грузия Эуарда Шеварднадзе, который не оставил пылающий в огне г. Сухуми.

Прямым попаданием уничтожили больницы Сухуми и Гульришпи, переполненные ранеными и мирными жителями. Варварской бомбардировки не избежал и переполненный роженицами и новорожденными детьми Сухумский родильный дом. К сожалению, вместе с невинными людьми жертвами сепаратистов стали и десятки представителей самой гуманной профессии — медицинских работников. Возмутительно до глубины души факты о саистском истреблении мирных жителей в селах Ахладаба и Ачадара, особенно женщины и детей. Изнасилованные, голые, взуродованные трупы выбрасывали в море. В Гульришском районе устроили аллею из голов грузин, насаженных на колья. Вандализм XX века в селе Ачадара такой расправе подвергла даже 3-летнего ребенка. В Гульришском районе избил и во дворе туббольницы на глазах жены расстрелял главного врача Шота Джамалзе. Были расстреляны главврач этого района Анаки Сичинава и врач республиканской больницы Пэтр Сичинава. На глазах у отца Георгия Дребуаде, бывшего председателя колхоза с. Эстонка, перерезали горло его сыну, после чего убили и его самого. Перечисление таких фактов можно продолжать, т. е., по свидетельствам очевидцев, трупы мирных жителей были усеяны вся территория Абхазии от Сухуми до Гали.

Все грани жестокости переходят зверское убийство Председателя Совета Министров, председателя Совета обороны Абхазии Жюлиа Шартава. Это был человек, который всеми силами старался устоять мир в Абхазии, восстановить дружеские отношения между грузинами и абхазами. Его деятельность на этом посту со-

пала с мирным периодом, установленным в результате Сочинского соглашения. И у абхазов не было ни одного факта, свидетельствующего о его действиях против них. Вместе с Ж. Шартава были расстреляны ответственные работники Совета Министров Абхазии. Не ясна судьба управляющего государственной канцелярией Совета М и и вост. Джумбур Беташвили, мэра г. Сухуми Гурама Табидзе, помощника Председателя Совета Министров Михаила Юкаа, сотрудников секретариата Совета Министров Вахтана Гегелашвили и Ариана Шенгелия, секретаря пресс-центра Александра Барулава, главного редактора газеты «Демократическая Абхазия» Юрия Гавва и других.

Спасаясь от смерти, десятки тысяч грузин пытались укрыться в горах. Эта дорога от Дальнего ущелья в Сванети, а оттуда — в другие районы Грузии стала для них дорогой ужасов и страшных мучений. От холода и голода погибло более 400 человек, в основном стариков, женщин, детей. Сепаратистам было недостаточно грузинской крови, пролитой в Гаграх, Сухуми, Очамчире, Гали. Они гнали за беженцами и в горах. Об их вандализме свидетельствуют следующие факты: в селе

Чебедла они зверски убили 75-летнего супружескую пару Бенцшана, 63-летнего Отара Тутосана и многих других.

Более 4 тысяч измученных беженцев потеряли дорогу, их голодные, уже замерзающие от холода, обнаруживали в одном из глухих ущелий.

Итак, программа этнической чистки и геноцида грузинского населения в Абхазии, исполнителями которой стала сепаратистская часть абхазского Верховного Совета, узурпировавшая функцию всего этого органа, и его председатель Владислав Ардзинба — завершилась.

По имеющимся данным, за время 318-дневного конфликта было ранено 9.252 мирных жителя, а погибло около 3.000 мирных граждан, число беженцев составляет около 240 тысяч человек.

Перечисленные здесь факты — это лишь капля в море по сравнению с теми ужасами, которые разыгрались в Абхазии. Это настоящий фашизм. Заявляем со всей ответственностью, что Ардзинба — фашист. Он убивал, запятнанный кровью невинных людей. Он и его единомышленники и в ответственно

покалечили целые поколения. Потребуется веки для искоренения из памяти людей этого каннибализма. Налицо преступление, совершено против человечества. В Ардзину и его приспешников должен судить международный трибунал. Как может мир мириться с фашизмом. Не имеет значения, в какой стране свирепствует этот фашизм — в большой или маленькой. Сегодня весь мир стоит перед опасностью фашистской эпидемии. Имя этой эпидемии — реакционный сепаратизм. Если В. Ардзинба и его клика не будут осуждены и наказаны, то тогда на все страны мира ляжет тяжелейшим бременем грех за гибель грузинских юношей и девушек, стариков, женщин, детей, невинная кровь которых сей-

час вопиет в небе Господу и требует ответа.

Ответы требуют невинные дети, измученные группы которых лежат незахороненные на сухумских и галсских мусорных свалках. Требуя ответа матерей, у которых на глазах убили детей, мужчин, которых заставили стать свидетелями изнасилования их жен и с которыми затем жестоко расправились. Требуя ответа обесчлененные беженцы в горах Сванети. Требуя ответа тысячи мертвых и живых. Спасите мир от фашистской агрессии.

Следует отметить, что абхазские сепаратисты по сей день преследуют тех абхазов, которые с самого начала отмежевались от варварских действий В. Ардзинба,

они считают их врагами и изменениями абхазского народа.

Грузинская сторона требует от мирового сообщества дать объективную оценку массовой этнической чистки и геноциду грузинского населения в Абхазии, осудить этот вандализм и применить строгие меры за содеянные преступления против человечества. С этой целью необходимо создать специальную комиссию по изучению обстоятельств этой трагедия для предания виновных международному трибуналу.

Комитет по защите прав человека и международным от имени Республики Грузия

ს პ რ ა ვ კ ა

ОБ ЭТНИЧЕСКОЙ ЧИСТКЕ И ГЕНОЦИДЕ ГРУЗИН В АБХАЗИИ

სვობოდასა გუჯია

10 ნოემბერი 1993 წ.

გაქვეყნებულია, გაქვეყნებულია, მხოლოდ გაქვეყნებულია

დახვდებით პრესა, მართალია, განუწყვეტილი უხეშა ყოფილი კომუნიკური ქვეყნების: და, მაშ მონიხ, საქართველოში არხებულ მკვლამთაგან, მაგრამ ყრადღების იენგრძი მინგ რუხული ღვახ, რადგან - მიუხედავად ხადჭოთა კავშირის დამოღხა - რუხული მინგ მხოლოდის ერთგული უღიღუხი ხახუღმყოფთა, რძიღხავ განხაკურებული ყრადღებოთა და ხიგაქიბოთ ეკურბო დახვდებით ღეიორაკული ქვეყნების პრესავ.

საქართველის რესპუბლიკა კი ხაერთამონიხი პრესის ყრადღების იენგრძი მოქვეა - ურ - მღა ქართლი წამოჭრილი კონფლიქტის გამი იხეზხა და ქართველებს მონიხ, რე იღხავ რიხეღა, და - ახლა - აფხაზეთში არხებულ კონფლიქტის გამი. აი, მოიეროთ ამონაწერები დახვდებით მოიერო ღღ ყრადღავაქიბიღან:

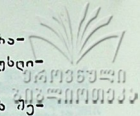
კარგად იფორმირებული ფრანგული ყრნადი 'ექსპრესი', იავიხ 1993 წლის მე-3 ნომერი, მავალითად, უხეშა კავახიბი არხებულ მკვლამთაგან ხადჭოთა კავშირის დამღიხ შემღეგ; ახახიბებუ კავახიხის ყველა ერხა და ეროვნებდახ, და აფხაზეთის მეხახეშ, ხხვათა მონიხ, წერხ:

აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის გერიგორიაა 8.600 კვადრატული კილომეტრი; მონახლეობის რაღიღიბაა 538.000-ხი, რძიღიხ მხოლოდ 17,9 პრიღეღიოთა აფხაზეთი.

ფრანგული გამეი 'ეიგარი', იავიხ 1993 წლის 9 ივლისის ნომერი, ახეი ხათურხ აძღეხ იავიხი კორესპონდენციის ხეღახიხ იბიღიღიღან:

საქართველის დაქვემდებების ღღა. ვუნდამენგალიხი მეხიღმანეში, რუხულის ხარეშის რეაქციული ძაღები და კერძი მიღიღიხ ძაღების მეიარეში ახხამენ ხავიხ იეხეღი, რძიღიღ მოღღა ყოღი ხადჭოთა იმპერიახ.

კავკასიის მოთულების ხალხების კონფედერაციას, რომელიც იზრდები აჯი-
ზი ხეპარაგისებრნი. მხარეზე, ხუროს შექმნას ხილი, კავკასიაზე გაღვი, მუხლი-
მან ფუნდამენტალიზმთან, - ნათქვამია შემდეგ ამ სტატიისში.

როგორ შეიძლება აფხაზეთის კონფლიქტის დაშორება? - მხოლოდ ჩუხუბის შე-
დეგა მიმრიგებლის რიღის თამაში, - დახმენს ვაშლი.

ბილ კლინგონი

აშშ-ს პრეზიდენტი - ბილ კლინგონი - წერილი მიწერა ელზარ მეჯარენაძეს,
რომელშიც ის მხარს უჭერს საქართველოს მთავრობასა და ჯერიგორიანურ მთლი-
ანობას. ამას გარდა კლინგონი მეჯარენაძეს მეორედა 5 ოქტომბერს დაწერილი
ხაპარო დახმარების ჩუხუბის განცხადება. შეერთებული შტატები გააკეთებენ ყვე-
ლაფერს შეხამდებლად, რომ დაეხმაროს მეჯარენაძეს მშვიდობიანობის დაშორე-
ბაში, წერს ბილ კლინგონი თავის წერილში. ამასთან ერთად, კლინგონმა დაშა-
ფიყა მეჯარენაძე ვამინგვონში.

რედაქციის სააგენტო: 22.10.1993 წ.

"საქართველი - მძობილა ბილიმდე"

გერმანული ღილი ყურნაღიხ "ლერ შვიკელ-ის" ჩელაქური - ქრისტიანი ნევევი,
ამ ყურნაღის 1993 წლის პირველი ნომერიში ნომერში აქვეყნებენ ცნობას საქარ-
თველიში მიმდინარე სამიქვალაქი იმის შეხახებ და აგრეთვე ინვერტივის ელზარ
მეჯარენაძესთან. აი, ამ ცნობისა და ინვერტივის შაკლე შიშარხის:

საქართველიში იზრდები აჩრეთი, პუტჩისებრების მიერ ვახელ წელი ჩამოღებულ
პრეზიდენტი შვილ ვახახურლია, რომელიც არის 54 წლის, აჯანყებულთან ერთად,
რომ დაჩრებენ ხელისუ-ღებამი - ელზარ მეჯარენაძის ნომადღებ, რომელიც
არის 65 წლის და რომელიც პუტჩისებრებმა ვახახუნს ხახელმწიფო შეთარსი. ყოფილი
კომარტიის ხელმძღვანელი და ხსრუახ ხაგარო ხაქმევა შიხისტრი ყურდობა
პუტჩისებრების ხელმძღვანელს ჯაბა იხელიანს და ახლა ვააჩნია. ჩუხუბის და-
ხმარება. ვახახურლია დახმარება მიიღო აფხაბ ხეპარაგისებრისაგან, და მე-
ხადღებლია, ხალიშმელი, ჩუხუბისაგანაც. ცხოვრი უყურებს კავკასიას როგორც
თავის შრალიტული ინვერტივის ჩუხუბის.

ქრისტიანი ნევევი შემდეგ წერს:

ქართველი ქალ ჩუხუბან ფარჯილიას, რომელიც იყო 37 წლის, შიხი სიღვიხელ დაუქდა
სამიქვალაქი იში. აქვეყნებენში ლაქვევა შან შიხი შიშა იბიღისში, შიშორდა და-
ხახელიში და იზრდობა ყოფილი პრეზიდენტის - შვილ ვახახურლიას - ლაქვერნი-
ხათვის ხელისუ-ღებამი. და ახლა არის ის უვარი და მევა ხიღის ბუჩქის ძი-
ში, მიკლევი მთავრობის ჯარების მიერ.

გლეხი ნორდ თვალთვაქ არ ჩუხენ თანავრდობას ამ ქალისაღმე, რომელიც
მეიძლება შიხი ქალსაღვი ყოფილიყო. "ამ ღირებს ხევა არაფერი დაუშახხურეშიათ",
დაშარკობს ღარმდმარეული ეს მიხუვი. ღელქალითხავენ მიშავლ ვახუ, "შვი-
-ისებში" ჩახაფრენ ამ გლეხის ებიში: ხახლია დაჩრეშილია მხიღელ ბუხარნი;
არნი ძრახა მიკლელია, ხიშიღის შინღერი ვადახხულია შუანკების ჯაქვებიში. ხა-
ხიწარკვეთილება და ბიღმა აგრეთვე მეშობღებშიც. მაგრამ შიხელ მიკურჩავახათვის
მეჭრს აქებს ხევა ხახე. ამასთან დაშახაქვებულია ვამარჯვებული "მხელარინი"-
ჯაბა იხელიანის პირიწელი, კერძი არძია, აქურდალ ყველაზე ურო ღილი ხაყ-
რღენი საქარეღის ხახელმწიფო შეთარსის ელზარ მეჯარენაძისა შიხი ხამიწელი
მეჭრის შვილ ვახახურლიას შინაღმდეგ. რაც ეს ხამიწელი შანღელები წინ ში-
წევენ, თოქშის შექმდელებია შათი ღარგუნვა: ბოკურჩავახ ხახღ-ვარი შათ ვა-
ნაღებებს, ვამარგებს, ავერშიბიღი შიშიარებს, ხეხილი ვაანაღებებს. "შვილი,
რა უნდა ღაკურავ მე მეყვი, - ამბობს ბოკურჩავა, - ვამიხევა შიხი ვი-
ლისებში, იხევე ელზარისებრნი; რისთვის ვკლავთ ერთმანებს?" ახელი სიში
არ ში-ის ჯაბა იხელიანის, ამ შროკეხიული ბრატეშიქველის, ყურში. ის ყოფილა
აგრეთვე 20 წელი ვიხეში, ამასთანავე თეაფრის პრეზიბერი და მემდეგ

ვაშახურლიას შეხიღემდე და ახლა უმღერენი კავი საქართველიში. შიხი-
ვის ყველაფერი დახმარება "ფხიხიშაფი ვამახურლია" რომ ვაანაღებრის, ჩი-
მელიც საქართველიდან ვამევებულ იქნა იხელიანის დახმარებით, 1992 წლის 6
ინვანბი.

არჩი-თახიში შიქარაღებული თანამოაჩრებში, შვილ ვამახურლია, დაჩრებელი
ხექვებიღენ, ხამეარელიან, შიხ ხამიღლიან, ცლიღობს პრეზიდენტის შიხუბე

დაბრუნებას. გამახსურდას ხარკმა მიაღწია საქართველოს მეორე დღე ქალაქ ქუთაისამდე. სამი კვირა დაჭირდა იბულიანის ჩამშვებს, ერთდღე გვარდასთან ერთად, მიღწილად აფხაზეთის საზღვრამდე. ახლა უნდა ავიღო მუგული, გამახსურ-
 ებას უკანახსურელი სამაგრი. შენისიხ ვახანგმელიო და ქელიო, რძაგი იქარის ძეუ.
 ვით კიხურმა, აფხიმაფი სხარამ გავაქილებული, დახ...ნიბს "მხელრიბის!" **ფ-**
რსის თავისი მგამით ანადაღებულ რაინდების ააქურა სამაგრილითი. იგი ვარნა-
 ბნის უღმრთეა მგობის მიმართ:"ჩვეო ვართ კანონიერი ხელისუფლებიხ ერთა-
 ერთი დამკვენი: კამიფუდაიხის მოვიხიხვიო"

გამახსურდა კი შახხუბის ფელეგრაფიო:"ჩვენ ვიბრძოლეო უკანახსურელ
 სიხსლის წვეთამდე - ხგამიღური, გართიანებული საქართველისათვის". ხანანუ-
 რი დიმილით მიუთითებს იბულიანი ქართველთა ძაბა იმის ხიდელმედიხიხკვე:
 "თუ ჩვენ მახ ვერ ჩავივლებოქ უნდომი, მოკლავენ მას სიხი მაგ...იბი". აივიხი
 ხაგ...თელიო, მხარხ არ აქვარ ქვეამუსილი ყ...ილი პრ...ილიხ.

ქრისტიან ტყვე შეშვექ ხერს:

ქალაქის განმარტების მიღწიანის ხანობადაქი იბი, ყოველი წერიხიგის, ყოველი
 ფაქტიკის ვარქმე. მოთავრობის ჩამშვებს ხმირად სხელად არ გააწინაო ხამძილი
 გამიღიღებო; მკლავზე აფხარებენ თერი ხახვევს, როგორც გამიღნიბის ნიბანს,
 განმარტავს ერთი გენერალი, თოქის თამამიბლენ ყანალიბისა. მეორე მხარეხაგ
 გააწინა იგივე მუნდრი, როგორც ჩვენ და ჩვენ ვკვანან. მქვალემა დამკვენი-
 ელი, იადვან "მვილიბმს" ხერს ხაქართველო დამქმმავებო. "ღვა ვიყარო-
 ყველა გამახსურლის ძიბხრე, აბისხ ლაა ვარხაღი, სამაგრილის სდ...რის ფ-
 რისი, მაგამ მან მოგვიყვანა ჩვენ იბი". რუხუთის ხარკი მილიან, გავარდა
 ხმა, რმედამდე უნდა დავიხვას რკინიგზის ხაზი, რის ხავახსურია იხ, რმ საქარ-
 ეველი მკვილა დამთავრებულ ხახელმწიფოთა თანამეკობრიბამი, რის წინააღმდეგი
 საქართველი იყო დიხანს. თოქის რუხუთა ამიხათვის მუვარდამდე დაპირდა

ფელი და ახლახან დავარველი აფხაზეთის უკან დაბრუნება, ამბიბს ეთო.
 ყველად ხერს დავიჯარის, რიო სიხკოვს არა მათი მოქალაქე, ათამდე კი...ივე
 დამდეა რიბიხს. **ნაგამ მარიქ მხარეო არ რახს რესუნიკან.** "რესპეს ძინავო"
 - **მბობს იბულიანი. დქახიზელი მუ...ი...არ არ მოკვირებო; ბუო მთოი ფენკი,**
ფე-ზეო, რმთავიბან თოი ვაქუქუბიეო იყო 300-ო სუქარქული ვარმნიკოფიღან
მხარეო არ რახს. "მკვილიბმს" **კი** მუთარაღებელი არიან ევეთხად: ჯავსიბა-
 ბი აფხომიბიბი, ქვერუბი, ხარაკვიო სიხაგებში და პელიმბიბი, ყველა
 უახლესი რუხელი იარაღები. იბულიანი დარწმუნებულია, რმ მან იგიხ მიხიკვის
 ამგვარი მოქმელებიხ მიბიბი: "მხელდა ძალემა", ამბიბს იხ, გათოყენეს გამ-
 ხახსურლია მათი მიმწეიხათვის, რმ საქართველი იხვე ჩავივლის ხელში რუხუთს.
 არა მარტო საქართველოს შემარჯვენი ძალეში დარწმუნებულა ვარქვეო, რმ თოი
 ეღარად მუვარდამდე გააძლიერა ეს სიხსლისმღერილი იბი. ამ იმმა, - ვირკვი
 ჭანჭურიახ ამრო, - დავხმარა მუვარდამდე რუხუთთან იხვე დაახლოება გვემარ-
 თლებო.

ხახლხი ურინგის მეთაური ვილილივი **ნიღარ ნათამე** კი ამბიბს, რმ
 მახ აქვს ხამუთიბი "ლია დიადრიკი" გამართულიყრ გამახსურლისა და მუვარდნა-
 ძეს მირის, მაგამ მუვარდამდე იხვერუხი არ გამოიჩინა. ნათამე ახკვიბის:
 ეს-ეს-გე ამ სამოქალაქი იბი არიხ ამ ხაუკვისხ მირიფიქმელებო. ამიგომ,
 ვიღრუხუთთან დაახლოების მიმხრეა, უნდა იქნას მიგეზედა ხახამარდომი.

მუვარდამდე კი, ყოველი მარქსიზმ-ლენინიზმის შენობამი, რუხთაველის
 გამბირჩე, განავხადა:"ჩვენს დღევანდელ მგომარეობამი გვერდს ვერ აუვლიო
 რუხუთს. ხაქართველობს ხერს თავი დაღრიხს თოთგანადგურებას მიხუხებული
 "მადლახი"ლიდი ხახელმწიფოს პირიხპირ, რმხელახ ხერს კავკასიის ხგრაფიელი
 წარქოფის ხელში ჩავლებო. მუვარდამახი ერთი უახლესი თანამეკობრილი კი უნ-
 დემი-გემი მუხვლის წინააღმდეგობახ უჩილებს "ილიოგმბს" და არარეალურ იღნე-
 მახ, რამავე დავხმარა ნავიინდლისხ გამახსურლისხ გამხლარყო საქართველოს
 პრეზიდენტი.

თბილისი, ეს გამძაფრებელი ქალაქი, - წერს მემდეგ ქრისტიან ნევეო,
 - ვახვ ვაქვავებულ დედაქალაქს: ლეილიბიხი ხავვლები გამთოლებულია პოფლე-
 ბის მალკინებზე. ვარიელი პერიხ მალკიბი რიგებოთა ვარქმეიხყმელი დამის
 ხაკომედაფო ხათებშიხ კი. აფხომიბიხი ვეხელის ხმა ვახიბის ქალაქში. რამ-
 დენიბე აფხომუხი მოძრაობს ქუჩებში, რმელთა უანჯრები ფანერკებოთა დგა-
 რული. ერთი თვის ხამუალი ხელახახია 30.000-ი კუხიხი, რმდილთაგ მანარამე მუი-

ძღვა ექვენი კილი კარგულით ყოფნა. ყოველ გზაჯვარედინზე მაგნიტზე კადამ-ნიკოლო მეიარაღებელი მაძაპაეები, რაც იზაპაეებს ააბოქადაქი საბოგალობის დასახრელს.

როგორც მახსოვრია ღრის, ჟღერებდა არისპრემიერის განცხადებების შედეგში; იპრობირი განმეობი თოქმის არ ღებულობს ქადაღს. როგა ერთ მუხვერდაზე ერთმა ახადგაზრდა იურისყმა საქაროველის სე-ენ-გემი მუხველის ჟინააღმდეგ ილა-პარაპა, ვადახეხს ღარბაში მუვარღნაჟის თვარქინ და ვაავღეს ღარბაშიღან.

"80 პროცენტი მისახლეობისა ღვას ჩემს მარგემ", აწმობს მუვარღნაძე. არა მარგო უფოელ ღლიღმავგებს, ღბიღისში, არ სჯერათ ეს. სახალბო ღრინგის მთოურ ნოღარ ნათამბახოვის კი მუვარღნაძის დამარგებლა უკვე პროგარამირგუ-ღია: "ეს იქნება წითელი მალაუღებების სრული აღგენა, მაგრამ ეს არაჟის არ სურს აქ".

აი, მთავარი აღგიღები გერმანელი ყურნაღისგის - ქრისტიანს სუევის - გნობიღან, რომელიღ გაბიქვეყნდა 1993 წლის 1 ნოემბრის გერმანიის ღღე ყუნ-ნად "მბიგელ-ში".

აქვე გამოქვეყნებულა ეღარღ მუვარღნაძის ინფერეუ, რომელიღ მიიღო ქრის-ტიანს ნღუჟმა თბიღისში. "მავღ ძაღა", საქაროველის სახედმუღის მთოური მისი მარინააღმდეგის მუხახებ", - ახელი სათოური და ქვესათოური აქეს ამ ინფერ-კოეს, რომელიღ ვკოხებღობს:

მბიგელი: თქვენი საბინელი მუერი გამსახურღია უკვე დამარგხდა? მუვარღნაძე: როგორც პოღოგოხი იხ უკვე ღლიღანია გაკოჭრდა. ახლა კი უჭრრრრრრრრრრ მამღების მთოურმამღე დაქვეითღა...

მბიგელი: ...რომელმავ 2000 კანოი თქვენი სახედმუღო მუარყია და თქვენი ჯარე-ში აბიღელა უკან დახეიათ.

მუვარღნაძე: გამსახურღიას გაანრია მუგო საომარი ჟვენიკა, ვღღე ჩვენს. ყვარღაზე უჭრ მუგო სახედმუღი მისხა მახ ავხამ სეპარაგისგებმა, როღლის მიშა-ნია საქაროველის დაქვემავგება.

მბიგელი: აჯანყებულები ჯარჯერობო მოგერიებღია, მაგრამ გამსახურღიას მიმ-ნარეღი მანღს მუერია.

მუვარღნაძე: გამსახურღიას მავი ძაღა, რომელიღ საბოგალობის უმღაღესი ვე-ნემღღან ნაჭრღობს; მისი პროგარამა ექსტრემიხველი მოვინბში, თავიხემური ქაროული ფამიშში. მთღს საქაროველი მახ მხარს უჭერს აღმათ მისახლეობის მუიღ პროგენეგი.

მბიგელი: თქვენ აფხაღობს ბრბღადმი განიგაღო სახვეკი მარგხი. გხერს თქვენ უნ რეხემბოკის ნაწიღი იხვე დაბრუნოთ?

მუვარღნაძე: ეს პრობღმა შეიძღება პოღოგოკურად ან სახემბერი ძაღი მოგვარ-ღენს. ჩვენ შაღ უნღა ვიყოთ როვე გმისათვის. ყოველ მემბხვევაში აფხაბების ჩე იხვე დავიბრუნებოთ. ხანამ ერთი ქაროველიღ კი ცოგხღობს, ამ მიშანს ვერ დაი-თიწყებს, რაღვამ 220-ათახი ქაროველი, რომელიღ აფხაბეთში გხერბღა, ღგოღ-ვიღია; მრავალი მოკღეს ან მიმბიღოთ მოკვღა.

მბიგელი: თქვენ გამოახხაღოთ საქაროველის მუხველა დასოკოღებღ სახედმუღოთა თანამუგობრბაში. ამახ თქვენი მრავალი თანამემამღეღ თვღის უპაგოებღ მიქ-მეღებღა.

მუვარღნაძე: უკანახენელი 200 წლის განმავღობაში საქაროველი იყო რუხეთთან; ღბრღონს ნაჭოთა რუხეთთან მუეროებღი. მხოღლიღი არ არგემობს იხელი ხაღბი, რომელიღ ახელი არგემობახს სურვებღა; მაგრამ მუფე ერკვეღმ, 200 წლის წინათ, ვერ მონახა სხვა გამოსხვავალი სპარხელღების წინააღმდეგ ვარღა რუხეთის მუარვეღ მის ქვემ მუხვეღისა. სხვა მემბხვევაში შეიძღება ჩვენი ქვეყანა უკვე ღიღი ხანია აღარ იარხემებღა.

მბიგელი: თქვენ შრალი არ ღაღო რუხეთს საქაროველის ღღაღამი?

მუვარღნაძე: საქაროველის ღღევანღელ მღგომარეობაში ჩვენ ყველა ჩვენს ირგ-ვიღო არხემულ ძაღებს მირის უნღა დავიგვათ წინახწერიბა. ჩვენ არ გვაქეს უჟ-ღება ყურაღღება არ მივაქვიოთ რუხეთს. გერმანელიზოგ ხოღ იძღელღეღი ვახღა ამ საკოიხში სხვა ვმახ ღღეღობღა.

მბიგელი: სახედმუღი ვეჩიოკოღან, მარქარი და ვეჩიღი მერმანოიღან - ყყოღისი თქვენს ეს დახმარება დასაველიღღანს.

შეჯარდნაჲ: ჩვენ დაჲვაჲციეთ გავრის ხამშვილდომ ჯარები ხაქაროველით, შავრამ შიღვიდენ მხილელ მეუღაყურეები ჩვენთან. რუსეთს დახმარებისათვის თხოვნის ხამშვიტროლ, - ამბობენ ჩემი მიწინააღმდეგეები, უნდა დახმარება გავაძიო. გარდა- ნიის თუ ამერიკის ჯარები. დახმარებით ჩვენ გვეხმარება ჰუბანიჭარულად, ეს არის სწორი და ჰაგიონისი პოლიტიკა. გასაუბრებელი ჩვენ მაღლიდელი უკით გერმანო- დების. როცა აქ არი დამოკრება, დასავლეთი უკით დარსწარსულში ჩვენში კანადელს დახმარებთ. სხვა დახმარებში არ არის მოთხოვნა, - სო, ხოლო წაქ- ხელს ქვეარდ მეუღარდასის ინტერვიუსა, რომელი გამოქვეყნდა "მშვიდობა".

"მშვიდობა", 1993 წლის 1 ნოემბერი.

რუსეთის "ხამხელრი ლქვინია"

რუსეთის ხამხელრი ლქვინის თამხმალ, რომელი 3 ნოემბერს გამოქვეყნებ, (1993 წ.), ხამხელრი ძალა შეიძლება გამოყენებულ იქნას ქვეყნის ბოგოთაჲ, რომ კონსტიტუცია, ხუვერეტიფიკა და "ჯურიფიკალი მელითაითა იქნას დაჲვილი." "ეს ნიშნავს, - გერბ "გრანქუტურ-დაგუქაიო-ვაიკევი" -, - რომ ხამხელრი ძალა გამოყენებულ იქნება აგრეთვე ხეპარაფისფული მოძრაობის დახამირილდობა- ლაგ".

რუსეთის ხამხელრი ძალების გამოყენება სხვა ქვეყნებში განისაზღვრება ეს-ენ გეს წევრიტო, ან, როგორც ეს ხაქაროველის შემთხვევაში მიხდა, ირანისი ბე- თანხმებით.

რაც შეეხება ავტორ იარაღებს, რუსეთის უშიშროების სამსის მღვიის მოაღვიღებ - მათილცმა - პირდაპირ ჰახეხს თავი აარლია, გარამ "გრანქუტურ- დაგუქაიო-ვაიკევი" უკან, რომ "უღვიის გემერლემი ავტორი იარაღების გამო- ყენებას არ თამავენ", როცა დაპარაკობენ "ყველა მათ ხელსი არსებული იარაღ- ბის გამოყენებაში".

კ-ა-გ -4.11.1991 წ.

რუსეთის ჯარი ჩაერთა ხამქალაქი იმში

"ახითილჯელ-პრესის" გნობი(2.11.1993 წ.) რუსი ჯარისკაცები პირველად ჩა- რია ხაქაროველით მიმდინარე ხამქალაქი იმში, რომლის რეღველ გამოხახრლიას რამშების რამღენიმე ჯარისკაცი იქნა მოკლული. - ახე გამოგხადა რუსეთის ჯა- რის ხარღდმა ხაქაროველით, გუნერაღმართმა შირის ლქვილცმა, თბილისში.

ა-პ-2.11.1993 წ.

"იმპერია ჰრენება"

ახელ ხათაქნ აძვეეს თავის კოქენჯარს გერმანელი ღიღ გამოთის "ზილელიჩე სოიუგენის"(5.11.1993 წ) კომენტარი - ვლადიმე კოილდ-ი, რომლის რუსე- თის ღელეანელი პოლიტიკის შეხახე, ხვათა შირის, წერს: "ახელი ხამხელრი ლქვინით...რუსელ-ხამქოური იმპერიაღმეში დაჲთო და ხარლირი იხე დაჲრენა. კილვე უარები, დახაველია, თქმა უნებლიეთ, წა- ქება რუსეთი, როცა უყრღელემოლ დაჲთა თუ რიცოი მიქმელმღა რუსეთის უში- შროების ხამქო...პრეზიდენტი ელსინი თუ მისი ხავარე ხაქელი მინისხრი კოლიკევი კი არ განხაშღერავენ რუსეთის ხავარე პოლიტიკას, არამედ ხამხე- ღრიტში, რომელიღ დაჲლვენ რეკუთობა და ხამხელთავი(დალქხანდრე და ზუხ- დან) გმან. ახელი ხამხელრი ლქვინით, ხამხელრი ძალა გამოყენებული იქნება ქვეყნის ბოგოთი და ჯარეთ, დათოკილემულ ხახელმწიფოთ თანამეგობრობის ქვე- ყნებშიღ "ახელი მემოღემის" ჩაჲღლი, რაც რუსეთის გემერლემო უყვე გამოი- ყენებს ხაქაროველით, აგრემოქანში და თაქიკიხანში, რომ "წუხირიღი დაჲმყა- რეზიათი ღიღვა-ღაჲვიო-უხგონეთის მღგობარტობა კი ჯერ კილვე არ არის გარკ- ჰჲული.

ვლადიმე კოილდი აღნიშნავს დახაველით ხამ შენღიძახ, რომელიმღი მო- ვარია დახაველით ღემიღი, როცა რუსმა გენერლებმა იარაღის ძალი "დაჲ- ყარეს წუხირი" ხაქარველით, აგრემოქანში თუ თაქიკიხანში. დახაველით ღელქალაქები - ვამიგვინი, ღინღინი, პარღი და ბინი ხელმღენ, რომ თავი ავრიღმითა უხიამოქენისათვის, დახაველით კი, დახმენს ვლადიმე კოილდი,

უნდა იმოქმედოს და განმარტოს რა არის რუხეთის "დავიდოვიჩი ინჟინერები"
და რა არა. რუხეთი უნდა ჩართულ იქნას დახაკლუბის ქვეყნების ხარკთა მოსაგებად.
ქველდამი, რომ რუხეთშიც ხელი აიღოს ახალი იმპერიის შექმნაზე.
86-5.11.1993 წ.

უკრაინის პროკუბუცია

უკრაინის პრეზიდენტი ლეონიდ კრავჩუკმა, რუხეთის ხაშხაურ ლეიკონის
შეხვედრაში, რომ რუხეთში ლეონიდ კრავჩუკმა რუხეთში რეპრეზენტაციის
"შეიქმნოს არც ერთი ხაშხაურული არ არსებობს, რომელიც უაღრესად
დაიცავს ხევა ხაშხაურული მოქალაქეები". რუხეთის კი ერევა უკრაინის შინა-
გან საქმეებში.

რუხეთის ხაშხაურები, 6.11.1993 წ.

ჰეგერ ხარკორიუხი ხაქაროველის შეხახებ

ჰეგერ ხარკორიუხმა, გერმანულმა ყრმადიხებმა, რი ღლი მოგვლიობს რეკორ-
ფიაცი გამოქვეყნა გერმანიის ღლი გამეოში 'ზილდრიჩ-ფილიპოვიჩი'; 1993
წლის - რ აგვისოხსა და 15 აგვისოხს ნომრებში, რომლებშიც აღწერილია არა
მარტო ხაქაროველის ურავიკული მდგომარეობა, არამედ უკრაინის უკრაინის
გამოუვლი მდგომარეობა, რის შედეგად მას ხარკორიუხი 'რადიკულ გიჩს'
უწოდებს.

"უკრაინის ხარკორიუხი (უ.ი.მილა ქაროლი. ი.ი.) წარმოებულმა იმმა ნათელი
განხილა რუ რუკორი წუხილწარმოებს განხილა კავახიანი. აგხაშებს, რომელ-
ღის აგხაშულის მისახლუობის 17 პროცენტს ძლივს აღწევს, რეკორდული პარლამენტი
ქავა უკრაინის ხარკორიუხის ხარკორიუხის ნახევარი. ამავ ღრის განხილა პო-
ლიტიკური პრივილეგიები-პარლამენტის თავისი მისახილი ნებახუერილი."
"პარლამენტის პრეზიდენტი არძინა აწუელი ხში მითხვლა, რუკორიუხი იხეში,
ხრუ თავისუფლებას ქაროველობისგან".

"არძინას უწოდებდა ყველაფერი. მთელი აგხაშული უნდა მას 100-ათხი მის გო-
მეულთაგანი, რუ შეხამებულია აგხაშული ღლიმდე მხოვრებია ვარქუ, რომელ-
ღა ხარკორიუხის ნახევარი მიღიწია, რომელიგან 200-ათხი რუკორიუხი თავს
აგხაშებს ხაქაროველის ხევა ქალაქებს."

"ყველა უღლის იმას, რომ ცენზილი მოვლას აგხაშულიდან მთელ ხაქაროველის.
რუ ნათელი განხილა, რომ უკრაინის უკრაინის იმელებული გახლეს, ხაშხაური
ხაქაროველის უწოდებისა და ხაშხაური მოქმედების შეწყვეტის გამო,
- დაყოხის ხიხუმი, შემდეგ ნათელი განხილა, რომ რუხეთი წინ წამოი-
წევს, რუკორიუხი ეს მისი ხაშხაური იხეში(მილა ქაროლი. ი.ი.) და კილე ახალ

რეკორის დაკავებებს. კის შექმლია მამონ უკრაინის უკრაინისგან და მთელი მო-
ვრობის ხელისუფლებასი დარჩენის განხილვებზე. შეხამებულია, მამონ იხეც
მოპყონ ხელი ამომავლის პრინციპს(აქ ნათელიხხუელია შვილი განხილვით
გამოვლესა მოვრობის ხახხილიდან, 1992 წლის 6 იანვარს.ი.ი.). შეიძლება
იხეც დაგვხს რეკორიუხი კოვინის ღრი. ან უამა იოხელიანის "რუხეთის" და
ყარადების ღრი. შეიძლება იხეც დაგვხს განხილვით ალღობის ღრიც კი, რ-
მლის შვილიხეცში შეიძლება, ახალი ნაციონალიზური პაროველი, ხაშხი ვა-
ლიერებს. შეიძლება ყველაფერი ეს უკრაინის განხილვით, განხილვით.
ყველაფერი იმამა დამოკიდებული რუ უწინარი მახხუის მითამდე მახხუის
ქაროვი დაგვხს რუკორიუხი აამომავლებს გოვრებს, და ხახხილი, რუკორიუხი შავებს.
იხეც რეკორებს".

ჰეგერ ხარკორიუხი განხილვები:

"აკი იხის შეხახებ ყველა ერთი ამრისაა, რომ რუხეთი არის, რუკორიუხი მთელი,
იხეც ახალი, მარადიული იმპერიალიზური ძალა, რომელიც მახხუის ამ იმამს
განხილვით. მარამ ვინ არის რუხეთი, არავინ არ იღის. მარის უღლინი?
კრემლის მიუკრავია? კა-გე-მეს ყოვლი მანქანა? მიხილვით რუხეთის ხაშხა-
ური ინჟინერიული კომპლექსი? მბლები ამიერკავახიანი, რომლებიც აგხაშებს,

ჩვენებს, რუსეთის სამხრეთით ამყოფებულ ხალხებს მახმადის ვიკარებზე იყენებდნენ? მხოლოდ ნათელი ჩანს შემდეგი: რუსებს აქვთ სახიფათო სხვადასხვა მიმდევრული ინტერესები იმისა, რომ სამტრია იმპერიის ნაგებობისავე სამხრეთით გზა არ გადაეღობოს. ამიტომ საქართველო, სომხეთი, აზერბაიჯანი უნდა დარჩნენ ხელშეწყობილი პლემარქიაში, ხანამ სამტრია იმპერიის შემკვირვრე სახელმწიფოსათვის შეხაძებელი გახდება ხრული მავნისა გადაიბაროს".

"ღე მიწილი" მეუარღმადის შეხაძებელი

ყოზე-ადღენ ჟრალინი, 1943 წლის 10-11 ოქტომბრის ვაშეო "ღე მიწილი", ხხვათა მინის, წერდა, როგორც სპეციალური კორესპონდენტი მისი ორიდან:

მეუარღმადე ოსოვის საქართველის იმეგრაციის დამოუკიდებელი სახელმწიფოთა თანამეგობრობაში, ე-წ-ლ"ეხ-ე-გეში".

30 სექტემბერს კი ე-წ-ლ მეუარღმადემ განაცხადა ომილინი: "ღე, ომის შემდეგ, რაც მოხდა სხუემდე, განსაკუთრებით რუსეთის მიერ ჩაღვნილი მღლა-ღაგუილის შემდეგ, მე ვწერობ, რომ საქართველი არ შევა დამოუკიდებელი სახელმწიფოთა თანამეგობრობაში".

"ნ ოქტომბერს, 9 ღლის შემდეგ, რა მოხდა, რომ მეუარღმადე შეხვდა ბრის ეღღის მისკოვი და ოსოვა საქართველის ეხ-ე-გეში მეუარღმადე".

"ეხ არის - განაცხადა მეუარღმადემ - უკანასკნელი შეხაძებელია გარანტის საქართველი და თავიდაც ავიღოთ ღებინეგრაფია და ხანაშაქო ომი".

"მისკოვის მოვლებების შემდეგ, - წერს ომე-ადენ ჟრალინი, - ეღღის არის დარწმუნებული, რომ რუსეთისათვის ურთაოი საქართველის სახელმწიფო უკრო მისაღება", და ოემდეგ წერს:

"რეაქტიონერმა რუსეთმა ახაძემი მოყვანა ჟამიმამდე..."

"ახალ რუსეთი, აღმათ, მიღმარობა მეუარღმადეს განსაზღვრის წიდა, მე, რომელია ახარბოღენ არ დავშაღვენ მისი ომილინი დამოუკიდებელი კრედიტისა-ღენ".

"რუსეთის ჯარების ხარღაღმა საქართველით, გუმარღმა ვახილ მეღმადეში განაცხადა, რომ ის არ გადმოიშავს რუსეთის ჯარების გაიოტებებს ძვილის-გულის წინააღმდეგ."

"საქართველი მეუარღმადე ძალით ეხ-ე-გეში ღლი მღმადევა რუსეთისათვის. ახლა ხსკ-ას ყველა რუსებელია, ვარდა ბაღღისპირეთის რეაქტიონერებისა, ურთადა თავმოყრილი ამ თანამეგობრობაში".

ვაშეო "ღე მიწილი", 10-11.10.1943 წ.

ვადღისღე არმიისა და სხუემი

"მე უხეზმე ეკილია ქადაქი(სხუემი) და მისი მესოვრემდე. მე მხოლოდ ჟრიგორია მანდერეხებს", - ოქვა აფხაში ექსტრემისთვის უ რისმა ვღა-ღისღე არმიისამ 1943 წლის 24 სექტემბერს და დახმინა: "მეუარღმადეს მადე დავაიქებთ, სეღ ორ ღღემი."

"ღე მიწილი", 23.10.1943 წ.

"ყველაფერი ეხ რუსეთის ნახეღვია. რუსების დახმარების ვარემე, აფხა - ექსტრემისთვის არ ექმბიღათ არე გემემდე და არე ომილინივეში".

"27 ოღლის ხელმწიფო ბრალინი მეუარღმადეს მუთახმინის საგემდეღემე, სხუემი შემოვღა რუსეთის ბაგალინი და განაიარადა ქართული ძადები, მაგრამ არა აფხაში ექსტრემისთვის", - ოქვა სხუემის მერმა გურამ ვამეკორია.

"ოქვენი წინააღმდეგ ავამხედღემ აუასეღებს!"

ხაძეოთა კავშირის უბენაეხი ხაძის თავღღმადე ანაგლი ღუკიანიოვი, ჯარ კიღე ხაძეოთა კავშირის დამდმდე დემექრა საქართველის: "მე ოქვენს წინააღმდეგ ავამხედღემ აფხაშემსი!"

"...რუსეთის ხაძეღლი ნაწიღღია ის ძაღ, რომელიც აფხაში ხეპარაფისღღის ხაძეოთი ომ აწარმოემენ საქართველის წინააღმდეგ, რომ საქართველის დამო-კიდებელი სახელმწიფოს დამღა დახეხს".

3. ს. ,ღე-3-ა: 24.10.1943 წ.

ღან წინააღმდეგ. ერთ იმს ცვლის მეორე იმი: ჯერ ისები ქართველების წინააღმდეგ; შემდეგ აფხაზები ქართველების წინააღმდეგ; ახლა ქართველები ქართველების წინააღმდეგ. წააგავს იგღა-აო-წლიან იმს გერმანიაში, მაგრამ ახლა იმი წარმოებს პედოგოგიაში და იყვამაგქვევებში. ერების თვითგამორკვევის უფლება... ხალხთა ანარქიაში ჩაიხრო".

"სიხუმრის დაევა მუშაობელი იყო?" - ხამგრძლივი სიჩუმე. მუვარდნაში ერთ რაინდული ფაზის მგველს გრემდები მოღის ფვადემძი, რომელსაც ის მადღავს, ისვამს რა შის ხელს მუბრძე. "ამითა მესახებ ჯერ არ ბეიძიდა ღამარაკი"; - ამბობს ეღარდ მუვარდნაძე. შემდეგ ისევ ხამგრძლივი ეუმილი. "ღღაფი, ეს იყო ღაღა ფი". აღმზარმამია, რომღის მამაა აფამაი, ხოლო ეღა ქართველი, და ახლა მარღამეუღის ეღმუფაფია, აფამიბს:

"მე ვეღიღობღი მუვამეღიბამს. დაემარღხელი. აფხაზ ზემდღვანეღებმა გააჩაღეს ეღრიჩი ქართვეღების წინააღმდეგ; ხაკუთარი ხალხის თვითმკვეღლიბა".

"აფხამი ზემდღვანეღები მღღის ეღვევამია კავკასიის პოღღიკვამი. 1670 წელს, მათი წინაპრები გაღღიფა რუხეთის იმპერატორმა აღეღხამღე მეორემ; ეღეს ღარჩა მზღღო 90.000 აფხამი. რღვა ხაქართველო ჩამობრღა ხამჭოთა კავშირს, აფხამეღმა ღარჩაღს მრძოღა აფხამეთში მღხოვრები 236.000 ქართვეღების წინააღმდეგ. რუხეღი და ჩეჩენეღი იბრძოღენ აფხამეღთან ერთაფ... თუმღა ჩეჩენეთის ღეღუფორმა გენერაღ ჯინხარ ეღღავამა თავმუხაფარი მიხვა 1597 წლის იანვარში ჩამოღღემღ ხაქართვეღის პრეზიდენტს მუიად გაამხახურღიას, რომეღიღ ახლა ღბრუნღა ხაქართველოში..."

"რუხეთის აქ ამოქმეღებს არა მარფო ხგრაფეიღული ინჯერუხები, არამეღ ამას თანავე რუხ გენერღებს ხურღათ მურისმეღმა მუვარდნამეღმა, რაღ- რაღამს მახ გენ ანარღემენ ხამჭოთა კავშირის ღამღას".

"რღვა მუვარდნამეღ ხელი მოაწერა ხაქართვეღის ღამოუღეღმეღ ხახელმეღ-ფოთა თანამეღობრღამი მუხვლის თხოვნას, მოხკოღი, და ღარღუნღა ხაქართვეღიში, გორგეი ქანჭურიაში მისი ერღვრულეღიკრაფიღული პარფოის მამემღი გაფოი-ყვანა ფრინღოღან და კმიღამამღე მუიარაღმეღული რამემღი მოიჩქარღა თბიღი-სიხაკენ...". გ.ქანჭურიაში განავხბაღა: "ღამოუღეღმეღ ხახელმეღოთა თანამეღობრღამი არის წინახაფეხური ხამჭოთა კავშირის მუემეღის გზამე. სეღენ-გემი მე-ხელა კამოფღღიფა. ჩვენ ყვეღა ხამუღელში მუევამოღღიბო ამას".

რაინერ ლუიკენი მუემეღ წერს: "მარფო მღოღემღული რუხეთის მიერ, რომელსაც მუვარდნამეღ ერთღ ჩრღღიღოთი ამომავალი მუე ეწოღა, მარფო მღოღემღული დახაღღეთის მიერ, რომელსაც მუვარდნამეღ ყვეღაფერი მიხვა - ხამჭოთა კავშირის ძაღა და თვით თაიხთავი, მახ ღარჩა მზღღო ხაქართველი, რომეღიღ მის თვარღ წინ იმხხარეღა." "მისი ცხოვრების გზა წააგავს მე-20 ხაეღუნის კორიღანის ცხოვრების გზას".

ეღარღ მუვარდნამეღ მეღანქიღული რიმიღი ამბობს: "ჩემი ბელი არის ჩემი ხამმბოღის ბელი. იყო ხაუკუნეღები აყვავებინსა, ხაუკუნეღები ღამარუხებინსა. აღამიანი გავს თავის ქვეყანას. თუ ჩემი ქვეყანა მე მგავს, მამინ მე ბელ-ნიერი ვარ, როგორი ღრაფიღული არ უნღა იყოს ჩემი ქვეყნისა და ჩემი ბელი".

რაინერ ლუიკენი ღახმენს: - ხაქართვეღის მღღამარღიბა გრ-ფეხვიღა: "ხაქართვეღის მთელი მოხახლეღმა კარგა არის მუიარაღმეღული, მაგრამ ხაქართვეღის ხახელმეღიღის იარაღი არ გააჩნია".

ხხვათა შორის, გაბეღი "ღი ცაიფის" ერთროი გამომეღმეღიღა გერმანიის ყოფიღი კანღღერი - პეღმეღ მმიღღი.

იბრღება ვამინგვინ-მოსკოვის უთახმბოღა?

იბრღეღ იოფე, კარმანელი კომუნისტარი, წერს "ზოღღიღი-გაოფენგამი", იბმ ამეღიკვი მუეღოთაულ მუფეღმში უკვე ხეკეღიღიბი მოხკოღიბაღი იბრღება,

რაღვან "პარფინორობინათვის მოხკოღვა და ვამინგვინს მარის იბეღეღ-რი წინაპირობა არ არის მიმეღეღმეღი, თუ ახელი რამ ხაერთოღ არხემბოღა იღესმე." გენერაღი იღმი, უმიმრღემის ხამჭის წეღრი, მიუთოღებს, მაგალითად, რუხეთის ხრეკემეღ ხაქართველოში, ანერმარჩაში, მოღღავეღი და თაღიკვიღი და აფოიბიღებს ამეღიკვეღას: "რუსეთის ახალი იმპერია ისევ მუე-ბენის პირეღსმია.

"იმპერიალიზმი"

აღენ ბეზანსონი, სოციალურ მეცნიერებათა უმაღლესი სკოლის სტრუქტურის პარტიკულარული მდიანი, 1953 წელს "საქართველოს გაზეთი" "დღე მინდის" მიწიდან გადმოიღო, ხსენება მირის, ამბობს: "რუსეთი დაიბადა და ცხივობდა იმპერიული გეგმით". "მეუხის რუსეთის შინისგანა გრავმა ხერგეი უოგმ(თბილისი, 1849 წ. - პეტროპოლისი, 1915 წ.) თქვა: 'მე არ ვიგნობ რუსეთს, მე ვიგნობ მხილდ რუსეთის იმპერიას'": "ბაღოის ქვეყნების დაჯარვას, რომელიც დაიპყრო პეტრე პარველმა, სინამდ-ღელიდმი ვერ მუეროვდა რუსეთი".

"რუსეთში პავოვს ხვემენ რუსულ ნაგონილიძემ, მავრამ გომომ ან-რუსთა ნაგონილიძემ".

"რუსმა იმპერიალისტებმა ხილემოდ მუიარალეს იხები და აუხაბები და რუს-თის ამბიამ ენა ჩაადღებინა საქართველს".

"რუსეთი მოიხივს ჩვეულებრივი მუიარალეების ხელმეყრულებს გადასინჯ ახს, რომელიც დაღებულ იქნა ნავთხა და ყოფილი ვარძავის პაქვოს ქვეყნებს მირის, ჩადგან რუსეთს ხურს, ხხვათა მირის, უვრი მეფე მძიმე იარალის განლაგება ვაუვახიადი."

"ახალი რუსეთი პრეზის ხავეტევი" იტალიონება(9.11.93.წ.)

რომ რუსეთის ამბიის ნაწილში საქართველოში, მოღვაწეობა და თავისთვის მი-
აწილებენ პარხამბელირ დაუვებს ხამხელირ ხაქურელებს, რომელსაც იყენებენ
ხამიქალევი მისახელირის წინააღმდეგ. აშუვარ აწიბას იტალიონება აღაძინის
უდავბათა დაღვის მუიავალეურ კომიხი, რომელიც იტალიება ნიუ-ორკში. იქვეა
ნათქვამი, რომ უწინააღმდეგ თუ არ ხელმძღვანელებს რუსეთის მიერ იარალის ამ-
უვარ მიწრელებს პარხამბელირ დაუვებისადმი.

"მიხიკემა დაუეა ხაქარველი!" -

ახალი ხათერილი დაუეაუვებს ღლი კრამაწული დაუიო "მიუღლირე-კალიონევი"
(9.11.93 წ.) კომეყარს ხაქარველის მუხახებ, რომელიც ვალიონობს:

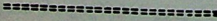
"იშბალი" ხათერილი ჰირველი და თუ მადამია განხაქირევილი იქნა. მავრამ
მარეი იღბლით ვერ აიხსნება თუ ხაქარველის მთავრობის ჯარები რაჯომ დაწე-
ვენ ახალ-ახალ გამარჯვებებს, რთხა, ღლი ხანი არ ახველა მახ მუდელა, ხელ
მარხებელირენ. და ახლა მუვარდნამე იავს კრამბის ხაქარხალა ძლიერი აუხა-
ბეთს იხვე დაუვაყარის.

ეს კი არის მწარე გამარჯვებები პავარა ხაქარველხათვის, რომლისთვისაც
უნდა გადაიხიოს ღლი ვახი, ჩადგან რუსეთის მიწყალემა მისეა ხაქალემა
მუვარდნამე გამარჯვებისთვის ვაუვახიის ამ ხამილელ თამამში, რომლის ღრის
რუსეთი უერ ავხამ ექხარეუხივებს დაუხარა მუვარდნათის წინააღმდეგ და მუდელა
ე.წ-ლ "მეიღლიხებებს". რუსეთის მიზანი ყოველთვის ამ ხამილელ თამამში იყო
ეროიდაიკე: რთგარ დაუეაუვო უერი ხაქარველი, რომ თავისი ნემახარეილირ
დამირილეშიდა რუსეთს, რაე მიღაწია კილექ, რთა ხაქარველი მუვილა ე.წ-დ
"დამოვიღებელ ხახელმწიფთის თანამეკობრამში".

ამ მიზანს მიღაწია რუსეთმა: ღრისმახილდი ხაქარველი იხვე დაბრუნდა
რუსეთის კაღლიში დამოვიღებელ ხახელმწიფთის თანამეკობრამში, რომელიც
რუსეთი მაყინობს. ამოვიღ ღლიუერი, რთა მისეივი ახლა მუვარდნამე ეხმა-
რება, ჩადგან მრველიდა და ხეცეხიონში მისეივის ახლა არ ხაქარველი მის

ხაქარველის მამხარეით. მუვარდნამე რომ მიხიკეთის წინამე დაიჩიქა, ამას
აგრეთვე უნდა უმაღლესი მის მუვირგებებს დახავეთის დემოკრატიული ქვეყნებში,
რომელშიც რუსეთის მავრობის ღმქირიხას ვაუვახიადი მუეროვდა, რომ ხეცე-
ღირიდა დაღულ იქნას ამ რევიონში. "ხეცეღირიხა რთ არ უნდა დაუვებს, გან-
ხაქარველი მამის, რთა ქარველირება და აუხამებმა უნდა გადაიხიოს ეს ან-
გარში", - დახტენს "მიუღლირე-კალიონევის" კომეყავერი.

ავტორი: კიო

մոնա և ֆերմադրան զամբողջում, հաղթեց յայնչափոս հյարմոմ, ցանեայր-
հյոս հաճարայելոմ, անդհոյաճան և անհոյոյո յայնչափոս, անեցանոյո
մեղոմարոմա. ցոնրալ յարմայոս յանեալեմոմ յարմոս եաթյանո, հոմ
հընդոմ արոտոյն եարմոմոն մեարոն ցարդոհոն յոմ եարոն և ցե ցը-
հոտոհո երն արոհոն հըհնոմ, հոմըոն ույոնոյն ուղոն զամբողջեմ
եանըմհոյոլ .

հյեոն ամբարմ ցանեալեմ ցամոյոյո արմյոնո հյայոյո.

ոյրմոյո, հոյրն ցոն քըյո, յոլոնոս ույոլան արմոն հյեոնո ցարոն
ցամոյոյո մոն եամհոյ հոոննո.

հյեոն յոլոնոնհոյոն հյոհոմո այն 4000 ցանո, մարմ յայնչափոս յո,
եալոն մըլըարմա յայնչափոս հյեմըոյոմո, մոլոն 12 յանեո-
եանո, 1990 քըլ ցոյոն և մամոնըլ յարմայոն յայնչ մոհոն և զայնըլ ել-
մըյոյոնոն եալըմըլեմ, - ցանոն ցարմա զոլոմոն քըմըոյոմ .

=====

յըլն ցոնրոն հյեոնո մյանըմ

"եանոյոյոլ քըլնոն" եալըմոն ցոնոն, յըլն ցոնրոն, և զամոնոն յըլն-
ո և զայնըլն հյեոյո, մարո զոլո հյեոնոն քոլոնըլեմ զոլոն, հոմ մոն
ար յըլն մոլոն մոնոյոյոն յե-յե-յոն եանըմըոյոյոն ույոն ցարմոն
քըլըոմոն քըլոյոն ամբարմոմ. յըլն ցոնրոն եոմոմոյոմո, հոմըոն հո-
ար և ոնըոյոն, յալ յըլոն, և անոն, հոմ հյեոն և յըլն մըլըոյոն մըլ-
ոմոնոնոն յարմոն հոլո զոլոմոնոն յոյոլ մոյոյոնըլ հյեմըոյոյոմո .

Հը-22.11.93 թ .

յոմոյոյո զամարոյոն ոնը հոյոնը յոյըլո

- յանեալ և յանեոնոն քըլոնըլն անմոմոյոն, հոմըոն ցանըլ և ցանըլ
ցարմոյոն յոմոյոն ցանըլն, հոմ հյեոնո մոմոյոյոն յոլո մոլոնըլ
և ոյոն յեոյոնոն մեղոյոն հյեոն, ոյոն և մըլըոյոյոն յըլնըլնոն . եամոն-
մոյոն յոյո, հոմ յոլըլոյո, ույո յոլոն, և յըլն զամարոյոն և յըլնըլնոն
ցարմոնըլն, եան և հյեոնըլնոն յե մոյոն զոմոյոն .

հյոյոյո, 26.11.93 թ .

յըր-մարո յոմոյոն և անմարմոնոն յոնըլնոյո

հոյոն և հոմոն, հոմըոն, ենոն քըլոն, անոնոն և ոյոն և անոնոն յոյոն
ըլոնոնըլ, "քըլոնոնոնոն յըլնըլն" հոլոն մոնոյոն հյ-
եոնոնոյոն .

յեոնոնոն եալըլն և յոյոն մոնոնոն - քըլոնոն յըլնըլն - մըլ և մըլ-
եյոնոն հյեոնոն մոյո "մըլոնոնոնոն յըլնըլնըլն" յըլնոն մոնոյոն
գար . յըր-մարո յոմոյոն և անմարմոնոն յոնըլնոնոն մոնոյոն
52 եանըլնոյո, մո քըլոն, եարմոյոն ոնոն յոնոնոնոն մըլըոյոն յըր
յըլըլն և անըլնըլն յըր-մարո .

ցարմոնոն եարմոն և յոյոն մոնոյոն - յըլն յոնըլն - յոնոյոնըլ
մըլըոն հյեոնոն յըլնըլն ցարմոնոն մըլոնոնոն յըլնըլնըլնըլն հոլո .
յանըլն եալըլն և յոյոն մոնոնըլն - անըլն յըլնըլն յո ցանըլն, հոմ
հոյոն մոնոյոն և յոյոն և անոն և անըլն և անըլնըլն մոնոն մոնոն-
նըլըլնոն յոնոնըլն և անըլն, յըլն ցանըլն և անըլնըլն մոլըլնոն հյ-
եոնոն և անըլնըլն յըլնըլնոն և յոնոն . հյեոնոն մոյո մըլըոնըլն հոլոնըլն
և անըլն, յըլնըլն "և անըլնըլն մոյոնըլն" յըր-մարո . ցարմոնոն
և անըլնըլնըլն յըլնըլն և անըլնըլն, հոմ հյեոնոն հոմ և մըլոնոնոն մոն-
ըլնըլն և յոյոն և անըլնըլն, հոմըոն և անըլն և անըլնըլն յըլնըլն
մոլըլնըլն յըլնըլն և յըլն և անըլն .

անոնոյոլ քըլնոն եալըլն: 1.12.1993 թ .

ჩვენნი ხატორბორთო ხაკიოხეპი

ურუხეთო ყველაფერი არაფერია ამჟამად?..

I.

ურუხეთო ყველაფერი არაფერია ამჟამად? - ახეთი კიოხეა დამბადა, როგო გავეცენი ცნობახ ქაროველებიხა და ავხაშეშინ მოლაპარაკებეშინ მუხახებე უნაქანო, რომეოღო, როგორც ახმოიოჯულ პრეხინ ხაავუნეო იყუიონინებოდა 2 დეკემბერხ, წარმავებო დამოაქრდა; ირდოიანი მოლაპარაკებეშინ მუძლეკე, მი-ღწეულ იქნა რუა-შეხლიანი შეთანხმება, რომლიხ თანახმად უნდა წუნელეხ ხაი-მარი მოქმედებე; ვაძევილი უნდა იქნახ ჟუქეპე; ირახ-ათახხე მუჭო ზვოღვილი, არხეშოთად, მხოლოე ქაროველითა უნდა დამტუნდუნ თავიანი მიწაწაჯაშე; ხლო ავხაშეშინ მოღვიკერი ხეაქუხიხ მუხახებე მოლაპარაკებეა უნდა დოიწყიხ 11 იანვარხ, 1994 წელხ, უნევეამი ან მოხკოქმი. იროეე მხარემ აგრეთვე უარი თქუ ქ უ ხ . ძალიხ ვამოყენებამე ან ძალიხ ვამოყენებინ მუქარამე. მუთან-ხმეშახ ხელი მოაწერეხ ქაროველებიხ მხარეან - ჯამა იოხეოიანმა, ავხაშე-შინ მხარიან ავხაშეშელებიხ "მუიარე ვაძმა" - ხოქრავე კინეოლოამ; ხლო თვიო მოლაპარაკებე ჩეაარდა გურეხ მუეამავლიხ - ეღერე მტუნეშინხა და რუხეთიხ წა-რმიძავეენიხ თანდახწრეგოო.

II.

რა მოხეა?.. რამიო ხაქმე, რამ. ხაქაროველიხ ეს ჟრაველია, რომელმაც ათახი-შინ ადამიანიხ ხოცოხელე მუენიარა, ახე უცხად, ხელ ცოჯა ქადალაშე, მოგვარ-და იხე, თოქიხ ქაროველითა უთი-გენოვიღიხ ხაერთოდ არ ქინილეხ ადვილი ვან-ხაკოთრეგოი ამ უნახახუნელი უროი წლიხ ვანმავლიშამი; და იოქიხ ჩვენნი ავ-ხაშეშინ და ხამეგრელი კადარევე, ქადაქეშინ, ანხაკოთრეგოი ხიხეშინ ვანა-ვეგრეშა აცე კი მომხდარიოიხ, რომლიხ ზრიხ, როგორც დახაველი უერიოხი პრეხა წედა, ეღერე მუეანამე "ღაჩოქე" ხიხეში, როგო უნეი ძალეშა - ჯარ-ნავარეჯად აქიოეხ ეს ქადაქი, ხლო მუძლეკე, 1993 წლიხ 27 ხექვემბერხ აი-ლეხ, რომლიხ ღრხ ავხაშე უქეჭურეშიხეგეშინ ღირეშა ხიამაყოი ვანახხად: "მე ქადაქი და მინი მიხახხელითა კი არ მინეგრეხებხ, არამედ ჟურეგირიოი!"

III.

იხეე იოივე კიოხეა: რა მოხეა?.. რამიო ხაქმე, რამ ახეა ბავინი არმიშა თოქიხ ყველაფერე თანახმად; თოიო თოქიხიხ უროი-მუიოხელი მოლინი ქაროვე-ლიშინ იხეე ავხაშეშიო, თავიანი ხამიშოლიო დამტუნეშამეე კი?.. კიოამ ან-ყოქრი ღრაველიოიხ უვანშიხ ვახხახხიანი და მუეპაროველიშახიანი გვაქეხ ხაქმე ე.წ-ელი "ლეხ ექხ მახინახ", ე.ო. "დმეროიხ წეალიშიო", რომელიც ყოველაფერი ხირთეუეხ ხელიხ უროი მიხშიო აცარეხხ ხილდე?.. და თე ეს ახეა, მამინ ვინ არიხ ან რა არიხ იმ ძალა, რომელიც ახე უცხად აცარეხხხ თოქიხ მოუ-ვეგრეშელ დავახ ხაქაროველიხა და ავხაშე უქეჭურეშიხეგეშ მირიხ?.. უხ"დუეხ ექხ მახინა", ეს "ღვთიერი მანქანა" არიხ ჩუხეთი, უდრი მუხედა მოხკოვიხ გენეჩალური მეგამი. ჩუენ არ ვფიქრობ, რომ ეს აწრი დახაშეკოშახ მიოიოხეხ, მაცრამ, რავეან ჩუენხ, ქაროველებხ შირიდაე ბუერია "ურწემნი თიმა", მამინ ავანშიშოი მოკერეოი უაზოთეხი ვაქეშიო, რომელიც ნათელხ ხლიან, რამ ხა-ქაროველიხიოვიხ ურუხეთო ყველაფერი არაფერია ამჟამად.

IV.

1979 წლიხ 14 აპრილიხ, როგო ჩუენხ დედაქადაქმი იბილიხში ტანდოღვილი დემო-ნხარავიო ჩავარდა ხაქაროველიხ მამინელე ხამქოთა კონხეოველიამე ქაროველი უნი როგორც ხახელმწივე უნიხ მუეწანიხიოქიხ, მიხკოვი წეალიდა დამოქმადე, რაც მამინ წარმოღვეენდა მოვერქუნა; მარამ რა? - კოხიოველიამე მუეწანიო იქნა ქაროველი უნა როგორც ხაქაროველიხ ხახელმწივე უნა, მარამ მიხკოვა აველი-ჯანა ავხაშე უქეჭურეშიხეგეში, რომელიც მამინ ხიხეშიხ ქურეგეში ხამ-უნიოვან აგრეშოდან მხოლოე ქაროველხ ამხხეყევენი; და თვიო აღრია სახაროვიც კი მუეყვა-ნეხ შეკომამი, როგო მან ხაქაროველიხ "მავარა იმპერია" უწედა, რითად ხა-ქაროველიხ იხვროიხ ხრელი უმთლიანრობა ედომამე დეანა. ამახიშამი, მიხვიღ ირმამოვი იქუაღვილი ახხა დოიწყი ე.წ-ელი "პერსეკუროია"; მარამ მუეწადა

ებრეველიყოფილი" არ არის. მართლაც, გერმანიის ბუნებზეების გენერალ-ინსპექტორმა - კლაუს ნაუმანმა - განაცხადა, რომ - "არ უნდა არხებობღეს ერთი სახელმწიფოს მიწიპილია ხამპვილიომ მიხიისხათის მის რვეიონში", მაგრამ ამ ვერანული გენერლის ეს განცხადება რჩება განცხადებად; რხეთი ვაქიურად უკვე მაციონის ყვილი ხამპთო კავშირის დამღის მედღე ადმიჩენებულ დამო-უკიღებულ სახელმწიფობში.

VIII.

და რა გზას უნდა დავაღვეთ ჩვენ, ქართულია ახეთ პირიბეში?.. გვხერს თუ არ გვხერს საქართველიხათვის ურესუთო ყვეღვეური-არავეური ამყამად, რაც იმას ნიშნავს, რომ რხეთის ყურიპირილი მიხეში ვიყავით და ვარო, დარყებუ-ლი 1801 წლიდან 1918 წლის 26 მაისამდე და მეშვეე, 1921 წლის 25 თებერული-დან 1990 წლის 30 ხექვემბრამდე, რაცა მრავალმარჯიულ არჩევენებში გომბარჯვა ჰარგიათა ზღუკმა "მრვევამა მავილამ", რომელიც ხათვეში ჩავღვა საქართვე-ლის ხელიუღვებას. და, აღღვენიღ იქნა რა საქართველის რეპუბლიკის დამოუკი-ღებლობა და ხვეერენობა 1918 წლის 26 მაისის "საქართველის დამოუკიღებლობის აქტის" ხვეუქვეღე - 1921 წლის 9 აპრილ - საქართველი, რვირც სახელმწიფო იმყოფება, ახე უქქვათ, "ვარდამავალ" პერიოღში, ხანამ საქართველიდან ვაყვა-ნიღი არ იქნება რხეთის ჯარები. ეს კი მეუღ რთული პრიბღემაა, რომღის მი-გვარება დღე, არა მარჯი დიხომავიერ ხელიუღვებას მიიხიღეს, რადღან, ვიღვირღ, ჩვენ გვხერს თუ არა, ურხეთით ყვეღვეური არავერია ამყამად, რაც-თავის მხრივ - იღვის ნიშნავს, რომ საქართველიმ უნდა მეხღღის იხეთი ხთელმწიფობე-რივი ურთიერთობის დამყარება რხეთითან, რომ ჩვენ, ქართველები, საქართველი განთავიხუღველი რხეთის აწ უკვე ხავეუნივანი მიხიბიხავან. ნეთ რხეღეს, რხე ურს არ ხერს, რომ, ბიღის-ღა-ბიღის, ქართველიბის სახის პყავღეთ არა მრეღი, არამდე შეკიღებში?.. ნეთ რხეთი და რხეღები კიღვე ვერ დარწმუნელან იმაში, რომ იმპერიღის ხანა ხამოღიღე ვაქრა?..

ხალ არის რომის იმპერია?.. ხალ არის ბიბანყიბის იმპერია?.. ხალ არის ბრიჯანეთის იმპერია?.. ჩვენ, ყვეღა არ უნდა ჩავეუქველიც აღნიმღვე და ხხვა ანაღვიერ იხღირიულ ვაქვებს?..

IX.

და იღეთ ვინ არის დამნამდე იმაში, რომ ურესუთო ყვეღვეური არავერია სა-ქართველი ამჯერად? - ჩვენ ყვეღა, მთელი ქართველი ური, საქართველის მთე-ლი მიხახელიობა, განსაკუთრებოთ ქართული მოღვეუიკები 20-იან წლებში, და ახღა, განსაკუთრებოთ მუიღ ვამხახერიღა, თევიმ კიყოვანი, ჯამა იხხელიანი თუ თვიღ ვეღარე ქვეარღნამდე მათი მიმღეკეღები. ჩყენმა მინავანმა მერბამამ, ჩვენმა მიწერმა პირიღებამ კრემღისაღმი თუ კრემღის ხამხერო მავღის სრულ-მა ვეღღებულყღვამ ჩავყავენა იმ მღეომარეობაში, რომ ჯანხალი, ნაღინაღერი არღიღებღის უნარინობა დავარეუთ ან ჰეღვიყყეთ; და დავიღვიყეთ ის ხაერიღე აღიარებული კემპარიღება, რომ მიღვიკვა მეხამღებღობხ ხელიუღვებამა, რაც გან-საღვერულ კომპრიმიხმე მახელახავ ველიხხმობს თუ ჩვენ გვხერს, - და ჩვენ გვხერს უღავით, - საქართველის სახელმწიფობერივი დამოუკიღებლობიხა და ხე-ყერენიღის ვრგრვეღყიღა 1918 წლის 26 მაისის საქართველის დამოუკიღებლობის აქტის ხავემეღვამე.

X.

მაგრამ ვეყყიღა ვიღებამ; თვადი გავეხწიროთ ხინამღელიეს, "ვიღე ვექვებს"!. . ვიბი დანამავიღეს არ უნდა იყოს, დღეს, ამჯერად ურხეთით ყვეღვეური არავე-რია საქართველიმი. ვიძყოფებოთ მიწერ მღეომარეობაში; და მინღ იმღელღელი ვარი ვამიღვანხო ხაერიო უნა ჩვენს დამპყარიღელიან - რხეთითან, რაც დღე დიპლომატიერ ხელიუღვებას მიიხიღეს, რომ ხაღემეველი ამყავარი მეთანხემიხა გახღეს 1918 წლის 26 მაისის საქართველის დამოუკიღებლობის აქტი. ამას ჩვენ მევეღებოთ!. . ეს ჩვენ უნდა მევეღოთ!..

კარლო ინახაიმიძე
მიუნხენი, 1993 წლის 21 დეკემბერი

„ უ რ ი ნ ო ვ ე ჯ ი ბ ს ი ნ ლ რ ო მ ი ”

I.

„უკრინოვების ხინდრომი“ - ახე ვუწოდებთ პიხვმოღვევიკური რუხეთის „ავადმყოფობას“, რომელიც უკვე მოუღვა ხაქაროველიხავე, დაწყებული 1989 წლის 9 აპრილიდან, როგა „უკრინოვებულბმა“ ჩვენს დელაქაქაქიში - თბილისში - ხაქაროველი ნოთიოტრებავ ურ გამოიყენეს მშვილთბიანი დემონსხარანხვების წინააღმდეგა, რახახ მოყვა „უკრინოვების ბაქქარიების“ ვარცხელბა შიდა ქაროლხა და აფხაბეშიში, რის შიელვად ხაქაროველი უკვე დაკარგა ხახელმწიფოტბირივი კონხროლი ამ ჩვენ ბირბველ შროვინგებში, რის აღდგენას ხწირად მენილბული თუ დია უკრინოვებულბი ბი დღობგბიან წინ.

II.

მაგრამ რას ჩმოაღვენეს ეს „უკრინოვების ხინდრომი“, რომელიც თითქმის ხრულიად მოულღენელად, მოუვილია არა მარტო რუხეთის, ხაქაროველიხის და მთელ მსოფლიოს და შიშის შარს ხვეშს მთელ კანტბრობახახვი კი? - რუხეთის ხახელმწიფო დუმბის 1993 წლის 12 დეკემბრის არჩევნებში, რუხეთის ლიბერალ-დემოკრატიული პარტიამ, ვლადიმირ უკრინოვსკის მთავრობით, მიიღო ხმების ერთი-მეხუთედო და ვახდა რუხეთის უბლიერუხი პარტია; და უშელერბა ხწირად ის არის, რომ ამ ლიბერალურ-დემოკრატიული პარტიის ნიღბის ქვეშ იმაღლბა რუხეთის რახისხვული, შივინიხტური, დიქვატორული პარტია, რომელიც თავისი ანგვიტმანური შროგრაბით თვით შიკვერის რახისხვულ იღვილიგახახვი ჩრდილში ვივებხს. აი, რამდენიმე მაგალითი:

III.

მათბალია, ვლადიმირ უკრინოვსკი, არჩევნებში გამარჯვების შედღეგ, ცლილბს მისი რახისხვულ-შობიხტური იღვილიგის მენიღვახს, რომ თავი დემოკრატიულ გავახარობს, მაგრამ, იგი, მის წიგნში „უკანახენელიმეყვეა ხამბრეთით“ = „После выборов страна наша“, რომელბახვი ავტობიოგრაფიული ხახიათი აქვს და თვით ავეტრი შიოღერის „შაინ კამბეხ-ს“ = „მაია ბირბას“ = „ჩემ ბბიღახს“ აღარბეს, ხხვათამირის, წერხს:

IV.

„შე ვიგნებბმ, რომ რუხმა ხალდაბბმა ვაწმინდონ თავიანთი ჩექმები ინდოეთის იკვანეს თბილი წყლით და ხამუდამილ ვადავიდონ ხამახხული მენდირბე“. უკრინოვსკის ხურს ვარდალახის მავლენათა ხვერობით, რომ რუხეთმა დაეჯიღოს ირანს, თურქეთს, ავღანეთს. იქ ჩაყენბული უნდა იყოს რუხული ვარნიზონები. და მათ თუ არ მიუწინებბათ? - აყენბეს კიოხვახ უკრინოვსკი და იბლუვა ვახხუხახვი: „მხივლობს არავეტრი არ დავმაროტბა, თუ თვით თურქი ერთი დილიტუბა, თუამბა ამას მახ არ ვუხერვებ“. რუხული ენა ვახდელბა ხახელმწიფო ენა „ქამულიდან ხვამბიღადელ“.

V.

უკრინოვსკიმ იხვეტრფაქის ხაავენგობს მისგა იხვეტრეუ, რომდემიგ, უკბმ ხხვა ვიონბე გლობს: „შე არ დავუშვებ დილიტარის ერთი წუთი რუხული ხისხლით“. 1991 წელს კი ვლადიმირ უკრინოვსკიმ ხრულიად ხხვა ვინით ელაპარაკა ვერმანისის დელეხელის შირველი არხის კორხხპინდენხს: „თქვენ, ვერმანულბი ახლა ერვეით ჩვენ ხაქმებში, მაგრამ როღა შე კრემლში დავჯღებო და ვერმანიო ვერდელულ ვადახდელახს რუხეთს, თქვენ ყვედავეტრის ხახვახურს ვადაიხლით, რახ ჩვენ ვერმანიოში ავამენეო. ჩვენ, რუხებმა ვადავარჩინეთ თქვენ, მაგრამ მუხამეკურ იქნება უკანახენელი, თუ თქვენ კილევ ერთხელ ჩაერვეით რუხეთის ხაქმებში. აგივე ბელი უწევა იამონელბახვი. ჩვენ წარბოვბობს ახალ შირბობი-მახ და ნავამაქის. შე არ ვიჭობმანებ ავტორი იარადებბის ვამოყენებახს. თქვენ იგიო რახ ნიშნახს ჩერნიბილი ჩვენი ქვეყნისათვის. თქვენ მიიღებთ თქვენ ჩერნიბილხს ვერმანიოში“.

VI.

„წახრიგი, იმელი, წარბახვება“, -ახეთია ვლადიმირ უკრინოვსკის ლიბერალურ-დემოკრატიული პარტიის დევიზი, რომლის წინახხარჩევნი შროკლამიციტბიში უკიოხლობით: „შე იხვე შექმნი რუხეთს ხამჭითა კავშირის ხამდერებში“. „ჩემი მთავრობის შირველი ნამიჯი იქნება ყოველგვარი დახმარების შენყვეფა“. უკრინოვსკის არ ხურს დახმარება ვაუწიოს ყოფილ მოკავშირე რუხუბლიკებხს. „თქვენ ცხოვრობლი რუხეთის ხარჯზე. ყველა რუხუბლიკა ცხოვრობდა რუხეთის ხარჯზე.“ ამგვარ-

არ პოლიტიკის შედეგად, ე.ი. ურინოვების აბრია, ყოფილი მოკავშირე რესპუბლიკაში იგი ითვინ მეხვეწებთან რუხებმ მღღებ იქნახ რუხეთის შემადგენლობაში.

VII.

"ყველა კავახილი, გენგრაფიკობილი და ხხვა არა-ხლავი უნდა ვიყავინ რუხეთიდან. რუხეთის ხანდვარი უნდა ჩიკევიის. შემომელი რესპუბლიკაში კინონომი-ურად უნდა იქნახ დამჩქებელი." ურინოვების აბრია, ყოფილი მოკავშირე რესპუბლიკები "...ინახოვრებენ, რამ რუხეთში იხეე იქნახ მღღებელი. მხოლოდ რუხეთის შექმლია მათი ვადარენა".

VIII.

"რუხეთმა იმეტი უნდა გამორწვიის", - ხეხა ვლადიმირ ურინოვების ახალი ღომენი, როგორც ამახ რეიჭრის ხადგენე იუწყება(17.12.1993 წ.). მისკოვის ვამეთი-კურახიხი - მიხეა მან ინუქრეიე, რომელშიც განახხადა, რომ რუხეთმა უნდა ვადიღის თავიხი ვერიჭრია იმეტიხი გამორწვეიო მის მეზომელ ქვეყნებში. ამის შემდეგ ახეო ქვეყნებმ მოუნდებოდ რუხეთთან შეერიობა. იმეტი კი ვადიღებელი უნდა იქნახ ხხვადახხხვა ერგხხა და ვომებმ მირის, რომლის დროს რუხეთმა ითვინ კი არ უნდა აწარმოის იტი, არამედ უფხი ერტი და ვომეტი ანაქეტიხი ერომანეთის წინააღმდეგ. "იხინი,- თქვა ურინოვებმა, - ითვინ ვაკვადენ ერომანეთს - ხომეტი ამერმადუნელეტიხი წინააღმდეგ, თერქეტი ხომეტიხი წინააღმდეგ, მთიულეტი თერქეტიხი წინააღმდეგ, თაქიკეტი უმბეკეტიხი წინააღმდეგ, ავღანელები თაქიკეტიხი წინააღმდეგ". და-მთლის იხინი რუხეთის შეხვეწებთან შეერიობელ იქნენ რუხეთთან. ამახ ვარდა, რუხეთმა უნდა იფიქრის ახალი კოლონიების დავყრობამე, იმის ხამაგიეროდ, რომ ყოფილი მოკავშირე რესპუბლიკები გამეკეტიხს და, მავალიად, მხოფილი მამრის ვახეტი იხალის უვარეის მამამე უმბეკეტიად, - დახმინა ურინოვებმა. ვაყრადიღებო აქ იხი ვაქი, როდ ვლადიმირ ურინოვებმა არ თქმა; ხახელდობ იხ, რომ "ურინოვებმა", ე.ი. რუხეთის დიდმყრობელ-შეწინისხემა როგორ წააქეხებ მთლა ქარღში მხოვრეტი ირი ექხეკეტიხეტი და აფხაში ექხეკეტიხეტი ქარღველებიხი წინააღმდეგ; თუ როგორ დახოვებ ერომანეთი ქარღველებმა და ამ გამჩიკეტიხელ არ-იხვამ ექხეკეტიხეტი; თუ, რუხეთის ხარის დახმინეტი, როგორ "და-ჩიქეხ" ხაქარღველი 1993 წლის 27 ხექვემებრს ხიხეში და როგორ აიხელებ ხაქარღველი "უმახოვრა მისკოვი", როგორც ეს რუხეთის მთავრობის თავღმარე განახხედა "მჩიკეტიხადმი" მივემელ ინუქრეიეში, რომ ხაქარღველი მთელი ეს-ენ-გეში.

IX.

და დახველიის ღიი ხახელმწიფეტიხი რეაქეიო ვლადიმირ ურინოვების ადნი-მული და ხხვა მრავალ ანალიგიურ განხხადებებმე? - გერმანიის პანელერმა - პელმუე კოღმა - მართალია, ურინოვები არ დახახხედა, მავრამ ადნიმულ განხხადებებმე ურია "...უხეში და აუჯანელი ვინი პარეიის ერტი თავღმარახა". ამერიკის შექრობელი მუჯეტიხი მრეზილენი - მღელ კონიყინი -, უქარი, მთიხადმა რუხეთის კინხეფეტიხის მიღებახ ამომჩიველებმე-მღერ, ხილელ უფარი ნიხინა-ღიხეკეტიხი გამარჯვეტიხი შეხახეე თქვა, რომ "...ეს ჩემოვის მოულღენელი არ იყო. თუმეა არჩევენების შედეგები ნათელიყვენ თუ როგორი მნელია კომინიხეფერი ხიხეკეტიხი ხამამარი მეერენეტიხის ხიხეკეტიხე ვადეყანაო", და დახმინა, რომ იხ არ შეევიის თავის პოლიტიკახ რუხეთის მიმართ. "ჩვენ, - თქვა ელვარდ შევარდნამე დე-პე-ახ ხადგენეის ენობი, - უკვე ვავიარეო პროვინციული ვამომ-შემიხ უკავი(იგი ურღებხ "პროვინციული ვამომხ" მვიად ვამხახერიახ ხანახ ხაქარღველიში). მავრამ არაიენ, არე თვლი რუხეთი არ არის მიხგან დამდეველი, თუ ჩვენ ხეიზად არ ვიწმეითო". ეხველიის მთავრობის თავღმარე მარე დარამა მიოხიოვა მალეიხიპირეთის ქვეყნების შეყვანა ნაჟიში. "ნაჟის ქვეყნებში ვარახეოა მალეიხიპირეთის ქვეყნების უმიძროეტიხი უმჩინედახეყოფად არის ერთადროი, რაც ურინოვების ეხიხი", - დახმინა მან. მელირუხიის პარადმენიხი თავღმარის მჩიკეტიხედა ხეხახილავ: შექიკეტიხი თქვა: "შემადგე-თეპელია, რომ ღიმერადურ-ღემიკრავიული პარეიის ღიღერი ურინოვების იმპერია-ღერმა იღეებმა ამგვარი მხარდაჭერი მიიპოვა ხახემი".

X.

ორივეჟალიხი ვლადიმირ ურინოვები, რომელიც ინგლისური და ფრანგული თავიხეულად ვაპარაკობხ, მიმნად იხახავხ რუხეთის იმპერიის იხეე-შექმენა, თუმცა მახ, მიხი მიწინაღმდეგეები, 1993 წლის 12 დეკემბრის არჩევენამდე, "პოლიტიკურ კლუნხ" თუ "კიკხ" ურღებდენ. ეს 47 წლის რუხი პირადამირ აფ-

ხალხს, რომ არახილავს არ უნდა იქნას რუსეთი შეურაცხყოფილი და დამცირებული. ვლადიმერ ყირინოვიცის ახახიოტოვან როგორც მარცხეპირი უნდა იქნას, რომელსაც უკვარს მარჯობა. პოვლერში ის არ ხელავს მიხეთის ხამავალით პირიქცაა, რადგან მან პოლიციამი ღილი შედღეობები დაუშვა. მაგრამ, უკრწინხვია აზროთ, ყირინოვიცი ფხიქოლოგიურად შეიძლება წაავაძვს პოვლერს: როგორც პოვლერი მის წიგნში "მასს კამპე-ში", ე.ი. "ჩემს პრძილამი" წერდა, ყირინოვიციც მორწხვი და უჩიოქრობადმი:

მარჯობელაა და პრძილუშეში აქვს ღელრობით ხქეხთას. "მე რომ მიხიყვარულე ქალი შეშოვა, - წერს ყირინოვიცი თავის ავჯიბიოგრაფიაში, - მაშინ ჩემი ენერჯიის ნახვეარჩანს ღელ ნაწილს მას მივახმარლიო".

XI.

როგორც ვხელავთ, - მიხეხელავთ მიხსა, რომ ვლადიმერ ყირინოვიციის მიმძეველი ბელი მერკხითაა მიფული, - "ყირინოვიციის ხინღრობით" მიფელა მთელს მხოვლითს, რომლის ღრის პრძილუშეა, ხაქრობირიხის პრძილუშეა ანა იმღენალ თოთი ვლადიმერ ყირინოვიცი, რამღენინაღვ ჩუხეთის ფელერაფიის ამძირჩუველების ის უჩოტ-მეოხბელი, რომღეშევე ხმა მიხვევს ხწორელ ყირინოვიციის. ამღენალ, ყირინოვიცი ხღემა იმ ღიღმყარბღელურ-მოთინიხვეური ზნელი ძაღების კრინხვალმიღავიის პუნქცი, რომღეშევე ჩვენს, ქაროვეღებს ღ ა მ ვ ა მ უ ლ ა თავღე მძათა ხიხხლის ღერა მთელ ქართლში და აფხაბეთში, რომლისხაგან გამიხხვლის მიხახვა მეღელ რუღლია ხწორელ "ყირინოვიციების" გაში, რომღეშივე ჩვენია "ღაჩიქეშიო", ჩვენია ეს-უნ-გეში მუყავანიოფხვს კი არ კმაყოფილღეშიან, როგა ერო-მეოხბელ მიღლის ქაროველ ღლოღიღეღებს ჩვენს ხამძღლოში, აფხაბეთში ღმღენუქების ხამუღელახს არ ამღელევენ, რის უახლელი ვაქციო, ხხვა მრავალთა შირის, ის, რომ - როგორც აჯანს-ფრანს-პრუხი იყუბიშეშეა, - 16 ღეკეშმერქს, 1993 წელს, ხაქაროველის ირ გეშს ხიხუ-მის ნახვალღერში შეხველა არჭიღერიის ეფხელით აღკეუოტხ.

XII.

მაგრამ ჩვენს, ქაროვეღებს, ხაქაროველის რა შეგვიძლია გავკავ "ყირინოვიციის ხინღრობით" აღხაკვეთად, როგა ვლადიმერ ყირინოვიცი მის ავჯიბიოგრაფიულ წიგნში ხამჯურ იმეორებს ფორმულირებას: - ეს წიგნი - "მანს კამპე" რუსული ენოღავენიხათოხსაა. აქ ღდაღახვერბღელია, რომ ხრულიღავ გერმანულეში კი არა, ჩვენს ვარს ყვეღამღე უფრო ზემღერაშინი, რომ ჩვენს გავკავანიო იხჭორიულთ მიხია?..

XIII.

რუსეთის ამგვარი "მიხიის" განხაზღვრისხს, იხვერციუმი, რომელივე ვლადიმერ ყირინოვიციმ მიხევა რალიო "თავისუფლებას" მიხკოში, 16 ღეკეშმერქს, 1993 წელს, ხხვათა შირის, შეუბო ხაქაროველისხს, რომლის ღრის თქვა: - რაღელ უქერს მხარხს ღახავლეთი ეღუარღ შევარღნაძებს, რომელივე ფანქეშიო შეიქრა აფხაბეთში? თუ ხაქაროველი ფიქრობს, რომ აფხაბეთი არის ხაქაროველის განუყოფელი ნაწილი, მაშინ ჩვენ შეგვიძლია უოქვათ, რომ ხაქაროველი არის რუსეთის ხახელმწიფის განუყოფელი ნაწილი - ჯერ - რუსეთის იმპერიის და, შემღ-ღემ, ხამჭითა კავშირის განუყოფელი ნაწილი. და თუ ხაქაროველის შეუძლია გამთიყოს ხამჭითა კავშირს, რაღელ აფხაბეის არ შეუძლია გამთიყოს ხაქაროველის. - თო, ვლადიმერ ყირინოვიციის "მაქიავლემში" ან იხჭორიული ფაქტების უფოღინარბაშა, რომ გაამართლოს მიხი უქიღერხი ღიღმყარბღელურ-მოთინიხვეური ვაი-იღელღიგია. მაგრამ ყირინოვიციის აღნიშნული განხხალღების უმახუხილ ღაჯო-ვეშა მაინც არ შეიძლება; რომლის იხჭორიული და იურიღიული ფაქტებია შემღელავ: ხაქაროველის რუსეთის არახილავს არ შეერბოშია; ამის იურიღიული ღეკეშმენგი არ ნღწეშმღწხ. აღღათ, ყირინოვიცი გულიხხმღწხს 1783 წლის 24 ივლისის რუსეთის-ღა ქართლ-ვახეთის ხამღეფის შირის ღაღებულ ე.წ-ღ "კიორგიციციის ჟრამქავხ", რომლის ძალით ქართლ-ვახეთის ხამღეფი(ღა არა მთელ ხაქაროველმ) აღიარა რუსეთის მფარველია; მაგრამ ქართლ-ვახეთის ხამღეფი და ამიო მთელი ხაქაროველი ღაღუქიღებელი ხახელმწიფო რჩემიღა, რაღის მიწაურ ხაქმეშიში ჩარევის უფ-ღეშა რუსეთის არ გააჩნდა; ხაგარეო პოლიციკამი კი შეთანხმებში უნდა ეობქმე-ღათ. რუსეთმა არაერიხელ ღაარღელია ეს ხაერიამორიხი ხელშეკრულემა და 1801 წლის ხექვემღერში - ჯერ - ქართლ-ვახეთის ხამღეფის, ხიღი - შემღღეც - მთელი ხაქაროველის ანექიხა მიახღინს იარაღის ძალით; ღა-შიღლის კი ხაქაროველი გუ-მენიოტმალ და ოქქემალ აქციო და მთლიანღ რუსეთის იმპერიამი ჩაიოთო. რამ-ღენი აჯანყება, რამღენი ხიხხლის ღერა ვღღათჯანსა ქაროველმა ხაღხმა რუსეთის შაღინიშის წრინაღღემ, ეს შეუძღველეთა არ იღიღებს თოთი ვლადიმერ ყირინოვიცი-

არ უნდა დავივიწყოთ: "უფრო მწველია იგბოური თავისუფლების პირობებში, ვიდრე მონურ მავრიტანიაში, რადგან თავისუფლება არის გამორჩევა, განწყობის მფლობელი, თავისთავის ბრელი კონტროლი, შეიძლება თუთ თავგანწირვად კი... თავისუფლება არის დამატება იგბოური გაბეღულად და, მოგჯერა, გმირულად". (ყრე რეფერნი - 1874-1959 -; ფრანგი ინჟინერი).

კარლი ინახარიძე
პარიზი, 1993 წლის 31 დეკემბერი

ამინაწერი ურინოვების ინჟერკიულან

კუპანელი ურინალი "შვიგელ", 20 დეკემბერი, 1993 წელი

"შვიგელ": ვლადიმირ ვილფრინი, გური ხელისუფლება ხელში ჩაიკლეს?

ურინოვები: მე ვავიშარჯე. მე წინდაწინ ვივლია ეს: უნდა ვამეშარჯე...

"შვიგელ": ეინ გებრს ჰქვენ დახაჯოთ, რიცა ხელისუფლებაში მიხვალთ? ეინ არის დამნაშავე, ჰქვენის აბრიო, რუხეობს დევემამი?

ურინოვები: ყოფილი ხაბტოთა კავშირის კომპარტიის პოლიტიკური გრმარეობის, იაკოვლევისა და შევარდნაძის ხელმძღვანელობით. ჩვენ არ გვებრს სინხლის დევა: გრმარეობი უნდა წაეღებს იქ, ხაიდანაც იგი მოვიდა, მის სიფელში ხეაურიპოლის ახლის, ხადაც ის ფრანკოტიმე იქდა. იაკოვლევის შეუძლია კანადაში წავიღებს, ხადაც ის დიდახან იყო უჩი.

"შვიგელ": და შევარდნაძე?

ურინოვები: ის იმდენხანს ღარჩება ალკამეორეყმული თბილისის კომენდანცი, ხანამ მას მუბღმი ჭყვიას ეხვრიან ქაროველი პანოლოვები.

ვლადიმირ ურინოვების თანამემბრძობელი

უმბრეობის პახუხიმგებელი - ხერვეი აბელევი; ყოფილი კავებისგი; ღიშარაღურ-ღემოკრატიული პარტიის შთავარი ნპინიერი - ქაროველი ანდრია ხავილია; პარტიის "ღელუფალი" კი არის ურინოვების მეუღლე - ვალენა ალექსანდრევი. რევირც ვხედავთ, ურინოვების "კამინეჟში" ხერგი ორჯინიკიძის რღს ანკრულებს ქაროველი ანდრია ხავილია.

"შვიგელ", 51-1993 წ., გვ. 112

აქ დემაგოგ კლეონის "პოეტიკი" მაგალითი:

არისგოფანე(450-388 ქრ.წინ), თავის კლასიკურ კომედიამ- "მხედრები" თავს ენმინ დემაგოგ კლეონს, რომელიც ათახეარი ხრიკებით გახდა ათენის "იონ პარტიის" ღიღერი, რის გამი დემოხორენეს(384-322 ქრ.წინ), გნობილ ორახორს, ალაპარაკებს: "მოავრბა არ არის მყარი ხახიოთხა და განათლებული ადამიანების ხაქმე. უხინლითი უფოღინარი უნდა იყოს ის! - შენ გვაწინა, რაგ მხოლოდ დემაგოგ ყოველთვის ესაქროება: მშვენიერი ჭემბრის მღიერი ხმა. ხარ ღაჯატი ოჯახიდან, მოკლე, ნამღვილი ხახედმწიფი მიღვაწე!"

" ხ ა ხ ე ლ მ წ ი გ ო ლ უ მ ა "

"ხახედმწიფი ღუმაში" დეკუჟაგოა რაიღენობა: 450 დეკუჟაგო.

- 1. რუხეობის არჩევანის პარტიის..... - 14,48
- 2. ღიშარაღ-ღემოკრატიული პარტია..... - 23,93
- 3. კომპარტია..... - 13,59
- 4. აგრარული პარტია..... - 8,96
- 5. ქაღების პარტია..... - 8,48
- 6. მღოვი: იაკოვსკი-მოღორევი-ღეკინი..... - 7,35
- 7. რუხეობის ერთობის პარტია..... - 6,66
- 8. დემოკრატიული პარტია..... - 5,51

დანარჩენმა პარტიებმა ვერ მიიღეს 5 პროცენტი ხმა და არ არიან წარდგენილი ხახედმწიფი ღუმაში.

დე-პე-ა - 16.12.1993 წ.

ა მ ა ხ რ ა ხ მ თ ე ე ხ წ ა რ ი თ ? ! . .

1.

ამას რას მოვეხწარით?!.. წამოვიძახე: საქართველო, 1991 წლის 9 აპრილიდან ისევ დამოუკიდებელი და სუვერენული სახელმწიფოა 1918 წლის 26 მაისის საქართველის დამოუკიდებლობის აქტის საფუძველზე!.. საქართველო გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის ხრულუფლებიანი წევრია!.. ჩვენს ღელაქალაქში - თბილისში - ისევ მსოფლიოს უაძრავი სახელმწიფოს საელჩოებია!.. და ახლა, 1993 წლის 5 ივლისს, საქართველმ ხალხებსწაუღო ვითარებაში აღნიშნა გაწვერია-ნება 'უნუხკო-ში', ე.ი. გაერთიანებული ერების განათლების, მეცნიერებისა და კულტურის ორგანიზაციის მოავარ ხალგომში, პარიოში, მუხანიშნავი პრეკ-რამით, რომელიც შეიცავდა ხალხური თუ კლასიკური ხელოვნების ნიმუშებს თვის გამოვლენიხა და ქართული სამხარეულის ჩათვლით. და ისევ ჩვენი შექახილი: ამას რას მოვეხწარით?!.. განხიროვილა ქართული ხალხის თითქმის ორასწლი-ვანი ბრძოლის იღვლი: საქართველო, როგორც სახელმწიფო, ისევ ვახდა მხე-ლით სახელმწიფოთა ღლი ოჯახის თავისუფალი წევრი, რის მიღწევას, ამ უკა-ნახკნელი ორასი წლის განმავლობაში, შეეწირა ჩვენი ერის ათასობით ხაუკე-თები შვილები.

2.

მაგამ...ამას რას მოვეხწარით?!.. საქართველის 'უნუხკომი' გაწვერიაწების ქართულ ხალხის პარიოში, 'შვიალისყებმა', როგორც თქვებს, ბოიკოვი გამო-ცხალეს; თუ 'ელუარლისყებმა' ხაერიოღ არ დაწავიყებს?!.. როგორც ვხედავთ, ემიგრაციამიც ვაწვერელა საქართველოში, ჩვენდა საუბეღური, ვაწვერე 'უბელი 'სენი': 'შვიალისყები' და 'ელუარლისყები' ერთმანეთში ხეღვეენ არა პილი-ჭიკურ მიწინაღმდეგეებს, რაც ნორმალურია დემოკრატიის პიშივილა-პიშივილის პარიოებში, არამედ მარებს, 'მისიხხლე მკრებს'!..

3.

ამვეარი რალიკალური პილივიკური დამირისპირება უკვე ისე ბირს წა-ვიღა, რომ არა მარტო 'შვიალისყ-ელუარლისყები', არამედ, როგორც ჩანს, ქა-რთული ხალხის 'მღუმარე უმრავლებიხა' არ ახსავებენ ერთმანეთისაგან საქართველის სახელმწიფოსა და საქართველის მოავრობას: სახელმწიფო, როგორც გნობილია, ხელისუღლებინს (მოავრობა), პარლაემენტის (კანონმღებლობა) და მართლ-მხაღულების (სასამართლო) ორგანოების ერთობლიობა; მოავრობა კი, როგორც ვხედავთ, მხილილ მმართველობითი ორგანოა განსამღებურღლი ღრის მინაკვეთი. ამას ემაუება კიღევ ისიც, რომ სახელმწიფო მღღლივი და შეუწყვეტელი ორგა-ნიშნია, მოავრობა კი ივეღება, ევაღებალია, რაც იშის ოქმის ხამუაღებას იბღება, რომ არ შეიბღება მოავრობა ვაივიღებულ იქნას სახელმწიფოსთან.

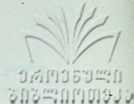
4.

ბილიკიღევ ერხხელ ვინაჭროთ: ვიოიმ მოვეხწრებოთ იმას, რომ ისევ აღვიქვათ პილივიკური კულტურა, რომლის მოჭროია პიშივილა-პიშივილის მშვიღობიანი ურო-ერთობა, და საქართველის სახელმწიფო მუღმივ ორგანიშმს არ-გავაივიღებთ სა-ქართველის გვაღებაღ მოავრობახთანა?..

5.

მაშ, საქართველოს სახელმწიფოს გაწვერიაწების ღღეხახწაუღს პარიოში, უნუხ-კომი ყ ვ ე ღ ა ქართული, საქართველოს ყველა მოქალაქე არ უნდა დახწ-რებოღა მიუხეღავთ იშიხა, როგორი მანკიერი არ უნდა იყოს საქართველის ღღე-ვანღელი მოავრობა?.. თუ ყველა არც კი დაწავიყებს?!..

ქართული კვირეული 'უნესკოში'

საქართველო, როგორც ცნობილია, 1991 წლის 7 ოქტომბერს გახდა 'უნესკოს', ე.ი. გაერთიანებული ერების განათლების, მეცნიერებისა და კულტურის ორგანიზაციის სრულუფლებიანი წევრი, და საქართველოს უკვე გამოცხადებული პოლიტიკისა და კულტურის განხორციელების მიზანმიმართულ პოლიტიკას, 1992 წლის 5 ივლისიდან 9 ივლისამდე, უნესკოს მთავარ საღვთმშობელს, პარიზში, ჩაგვარდა ქართული ხელოვნების კვირეული, რომელსაც ღირსი გამომცემელი ჰქონდა ამ საერთაშორისო ორგანიზაციის წევრებში, განსაკუთრებით კი უამრავ სხვადასხვა ერის მედიუმებს შორის, რომლებსაც შენიღობა ჰქონდა და სხვადასხვა სახის მდიდარი და ყოველმხრივ შეხანიმნავი ქართული ხელოვნების კვირეულის მრავალფეროვანი მივლენებს.

ქართული ხელოვნების კვირეულის, ანუ ქართული კულტურის კვირეულის გახსნა მოხდა პარიზის უნესკოს ღირსი წევრების საგამოცხადო დარბაზში, 1992 წლის 5 ივლისის 18 საათსა და 30 წუთზე, რომელსაც მრავალი ხალხი დაესწრო. ველობილი სიყვავა წარმოუტევა უნესკოს გენერალურმა დირექტორმა - მაკინმა ველობილი მიიჩნია, რომელმაც მიუხადა საქართველოს განვითარებას გაერთიანებული ერების განათლების, მეცნიერებისა და კულტურის ორგანიზაციაში და უხერხულა მას წარმატება. შემდეგ სიყვავა წარმოუტევა საქართველოს რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა მინისტრმა - მაკინმა აღუქმანდრე ჩიკვაძემ, რომელმაც მოკლე ახალა საქართველოს წარსული და აწმყო, თუმცა მოკუროსიხლო რიული ფაქტი არ აღნიშნა, თვით 1918 წლის 26 მაისის შემქმნელი შეხანიმნავი თაობის წარმომადგენლები, რაც, თუთი, ღირ ნაქალ უნდა ჩათვალს, რადგან დასწრეთა შორისაც მიიშოვებოდა თითო-ორიდა აღმათავი, რომლებიც კარვლ იგინებდნენ 26 მაისის ღირსი თაობის შეხანიმნავი პირივნებებს, ნიუ ირლანდას, დამოკუთვებული საქართველოს პრეზიდენტი და მთავრობის თავიღირმარეხ მიღვანეთობას საქართველოში 1918-1921 წლებში, ბოლო შემდეგ ღირსი ბაში, პარიზში, ხაღვ ნიუ ირლანდას მთავრობა ათული რეჟიმი მიღვანეთობდა საქართველოს დამოკუთვებლობის ადგენისათვის, საქართველოს ყველა პარტიისა და საზოგადოებრივი ორგანიზაციებთან ერთად.

ქართული კულტურის კვირეულის ოფიციალური ხაღვსაწმავლო გახსნის შემდეგ,

უნესკოს ღირ საკონცერტო დარბაზში გაიმართა შეხანიმნავი კონცერტი, რომელმაც ადგიროვანება გამოიწვია მყურებლებში გაქელილ ამ უმარამარ პარლამენტი, რასაც წირ უმდირა ქართული კულტურის გამოცენის გახსნა უნესკოს საგამოცხადო დარბაზში, ხაღვ გამოცენილი იყო სხვადასხვა ექსპონატები წარწერებით, აღწერებითა და ვიდეოხატებით. აქაც იგივე 'მეღირმა': გამოცენის ერთ ღირსზე გამოკრული იყო. საგვანავთის პრეზიდენტი გენერალ ღირ გილის სურათი, რომლის დამოკრავებ სადარბაზოდა აღნიშნული იყო, რომ მან ხელი შეუწყო ქართული განმეულებობის გაღვანას პარიზიდან ობოლისში, მეორე მხელი ობის ქომეღვ; და გენერალ ღირ გილის გვერდილი გამოკრული იყო ობსეხ ცხადინის, საბჭოთა კავშირის კონსტრუქციის გენერალური მღვდის ობსეხ საღირის სურათი, რომელმაც ხელი შეუწყო თუმცა საქართველოს განმეულებობის პარიზიდან დასწრენებს ობოლისში. ვითომ ეს მარე 'უმეგრება'?... სწორეხ ცხადინი-ორჯიკიკომ მისპო, ღირსის მეთაურიობით, საქართველოს დამოკუთვებლობა და როგა 1921 წლის 25 თებერვალს დაამყარა საქართველოში ბოლშევიკური რეჟიმეგრა, საქართველოს კანონიერი მთავრობა იმეულებული გახდა ქართული განმეულებობა უცხოეთში წველი, რომ გაღვანინა ბოლშევიკური მმარეხველებიდან, და ახლა იმავ ბოლშევიკების 'მეღირ!' დამოკუთვებული საქართველოს უნესკოში განწრვიანების აღხანიმნავი ქართული კულტურის კვირეულის გამოცენაზე მადლობით უნდა აღნიშნულიყო?... კიდევ მეღვი: არც საქართველოს დამოკუთვებლობის ხანა, 1918-1921 წლებში, არც 26 მაისის შეხანიმნავი თაობის წარმომადგენლები, თვით ნიუ ირლანდას ჩაღვლით, ამ გამოცენაზე არ ყოფიდა წარმოდგენილი ამის მღვდვი იყო ობი, რომ უნდობა ქართველმა ემიგრანტმა, ოთარ აზილსხვანმა, ცნობილი ქართველი პოეტოვისი, მამრკვა ამილახვარის შეღმე, სახისა ცხადინის სურათი და იქვე მიანერა, რომ ეს მან გააკეთა. სხვათა შორის,

ოთარის მამა მამოკა ამილახვარი არის ხაყანგეთის ეროვნული გმირი, რომელმაც დღე დღე სახელი მიიხვეჭა საკრანგეთის ანბიამი მეორე მხივლილი იმის დროს.

აღნიშნულმა ვაჭევჭამა განსაზღვრული უწყაყოფილება უამიძრვია ქართულ ემიგრაციაში, რომლის ერთი ნაწილი - 'შვიალახვები' - საერთოდ არ დაეხსნა ამ დღე საქართველოს სახელმწიფოებრივ დღეხახწაუღს, რაც - მეორე მხრივ - 'ვაკვებო-შალაგ' შინახუნა, რადგან ნაქართულის სახელმწიფო უკვდავია, ხოლო ყოველი მთავრობა სახელმწიფოს ქვეგნემაა და 'გვადებალია', რაც იმას ნიშნავს, რომ დღევანდელი ოპოზიცია, ხვად შეიძლება პოზიცია-მთავრობა ვახდეს; და ამდენად, არავინ არ უნდა აურიოს ერთმანეთში საქართველოს სახელმწიფო და საქართველოს მთავრობა.

მაგრამ დავუბრუნდეთ იხევ ქართული კულტურის დღეების მხედლირბას უნახვიომი: საქართველოს სახელმწიფოს უნახვიომი გაწევრიანებების ოფიციალური ნაწილის დამთავრების შემდეგ, გაიშარა შეხანიძნავი კონფერეცი უნახვიო ხალგამის მთავარი ხაინფერეცი დარბაზში. კონფერეციის პირველ ნაწილში რამდენიმე დღემა-უკვავა წარმოადგინა ნინო რამიშვილისა და ილიკი ხუხიშვილის აწ უკვ მხივლიომი ხახელმთხვეჭილმა ანხამბემა; ვადკუდ დღემა-უკვკვებს მირის კი, ამ უმარბამაგ

საკონფერეცი დარბაზში მიმდურალი ვუნემა - 'საქართველის ხნამ' - შეახრულა ქართული სახლური სომღურების ნიმუშები, რიმედამ დღე დღეოთი-უნემა გამიოთრია.

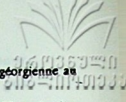
ქართული კონფერეციის მეორე ნაწილიც უდღეხი წარმავებომი რავარდა, რაც ხრულიად ვახსაკური არ არის, რადგან მახში მიწაწილუმიღწე ნხვიო დღე ხელ-ვაწები, როგორცაა შიანხიცი ულის ბილქვაბე, მიმღურღემი მ. კახარბილი, შერამ სოცილდავა და შავვა ბურჭულაბე, მევიოლინე დიანე იხაკვაბე; ოჯისი ობილისის კამერული ორკესტრიო. ოჯისიგბს საზღვარი არ ქეირდა ვანსაკუთრებოი მამინ, რგვა რევენმა აწ მსოფლიოში სახელმთხვეჭილმა მანმა - შავვა ბურჭულაბემ - შეახრულა მეუუ ვილიპის არია ვერღის 'ღონ კარულიან' და ღონ მამილისის არია რიხინის ოპერა - 'ხვიოლივი დღაქიჯან'; ხოლო რგვა დღეხი იხაკვაბემ შეახრულა ნაწყვევი უივადლის 'წღის ობი დროან' და ბილის მთღემა ანხამბემა იმღურა დილიპის 'ობილისი', მაყურბღელა დღეროვანუღახხა და 'ბრავის' ძახილს საზღვარი აღარ ქეირდა.

აღხანიწავია აგრევიე, რომ ქართული კულტურის კვირეულის დროს პარიზის უნახვიო კინოთავრში ნაწვენები იქნა ქართული მხავრული და ლკემენ-ფერი ფილმები, რიმედო ვახილვა მარს წავეოყვანდა, თუმეა უნდა ადინიწი, რომ საქართველოს დღევანდელი მდგომარეობა და ქართული კინოხელეწეების რაობა მოკლედ, მიხღენილად ვავემი მაყურბღელს 'ქართული ვილმები' იორქეირმა, გნობილმა რეიხორმა რეში რხეიქემ.

ამგვარად, მთამაგინებელი და ისერიული მამღნეღობის იყი ქართული კულტურის კვირეული პარიზში, უნახვიო შიავარ საღვამში განსაკუთრებულად იმეომ, რომ ივი იწავარდა საქართველოს, რკორე დამიუკიღებელი და სვერენ-ნევი სახელმწიფოს უნახვიომი გაწევრიანებამანან დავემარბიო. აღხრულდა ქართული ხალხის ოოქმის ორ-ხაკუკვენივანი წადილი, რიმეხახ რეწი ერის საუკუთხი მვიღემი შეწერა ამ ორი საუკუნის განმავლბამში, და საქართველი უკვ მხივლიო სახელმწიფოთა დივი ოჯახის წევრი ვახდა გაერთიანებელი ერების ვანაოღების, მეწერიერბისხა და კულტურის ორგანიზაციისხგ, რაც ხიამაყის გრმნობი ვვადღებებს რენ.

ქართული კულტურის კვირეულს განსაკუთრებული ეღერი მისევა აგრევიე მსოფლიო ვიფე-წემშიოისი ჭქადღაწინ ნანა აღქხანღრახ ხიმულ-ფანერმა ოამამმა იღღაოთ დღეაბე, რიმღის დროს დამბული, ხამარისბურეი ხიწემე იყი უნახვიო დღე დარბაზში, საღე თავმოყრილი იყი ჭადრაკის მოყვარულა მახხა, რიმღებეც გაფაციფებოი თვადყურს ადვენებღემ მხივლიო ვიფე-რემშიოისი ყოველ ხვდას, ოოქმის ყოველ დღეაბე.

A l'occasion de l'adhésion de la République de Géorgie à l'UNESCO, le Ministère des Affaires étrangères de la Géorgie et la Commission géorgienne pour l'UNESCO

prient de bien vouloir assister aux Journées culturelles géorgiennes au Siège de l'UNESCO.

Du 5 au 9 juillet, de 12.00 à 15.00, cuisine géorgienne au restaurant de l'UNESCO, 7ème étage.

Le 6 juillet, à 19.00, les 7, 8 et 9 juillet, à 18.30, projection de films géorgiens, courts et longs métrages, dans la Salle de Cinéma.

Le 6 juillet, à 18.30, dans la Salle d'exposition culturelle, séance des jeux simultanés des échecs avec la vice-championne du monde N. Aleksandria.

PROGRAMME
DES JOURNEES CULTURELLES GEORGIENNES
AU SIEGE DE L'UNESCO

Du 5 au 9 juillet 1993

Lundi 5 juillet

- 18.30 - 19.00 (la Salle 1 pour l'exposition culturelle) - Ouverture des journées culturelles géorgiennes
- M. Federico MAYOR - Directeur général de l'UNESCO
- M. Alexandre CHIKVAIDZE - Ministre des Affaires étrangères de la République de Géorgie, Président de la Commission nationale géorgienne pour l'UNESCO
- 19.00 - 19.30 - Ouverture et visite de l'exposition
- 19.30 - 21.30 - Concert avec la participation des artistes géorgiens
- 21.30 (Exposition culturelle, Salle 1) - Réception (Dégustation de vins géorgiens)

EXPOSITION

L'exposition présente des objets de l'art géorgien, provenant des musées nationaux. Elle met l'accent sur la culture, la science et l'instruction.

Les photographies exposées montrent les différents aspects de la Géorgie, sa nature et ses anciens monuments historiques.

CONCERT

Au concert participe "Le Ballet National de Géorgie", qui utilise le langage de la danse pour parler du peuple géorgien à des milliers de spectateurs.

Vous allez écouter les chants populaires géorgiens avec leur haute culture polyphonique, la richesse de leurs mélodies, la variété de leurs rythmes et de leurs intonations.

La musique classique sera présentée par les meilleurs artistes de l'Opéra national de la Géorgie, du Théâtre Bolchoï et d'autres troupes universellement connues.

CINEMA

Le programme prévoit la projection des films de longs et courts métrages, de documentaires, tournés par les réalisateurs géorgiens.

ჭ ი ნ ა ლ ე ე ბ ა

საქართველის პარლამენტის საკონსტიტუციო კომისიას

მვირეხის საინფორმაციო ცენტრი!

გავეცანი საქართველის პარლამენტის დადგენილებას საკონსტიტუციო კომისიის შექმნის შესახებ (გაზეთი 'სამშობლო', 1993 წლის აპრილი, ნომერი 2), რომელმაც 1993 წლის დეკემბრამდე პარლამენტს უნდა წარუდგინებინა 1921 წლის საქართველის კონსტიტუციის 'ახალი რედაქციის' პროექტი. გავეცანი აგრეთვე საკონსტიტუციო კომისიის თავდამარხს, ბავინ ელვარ შევარდნაძის ხელშეწყობით, რომელიც მან წარმოიტანა საკონსტიტუციო კომისიის პირველ სხდომაზე (გაზეთი 'საქართველის რესპუბლიკა', 1993 წლის 6 აპრილი), რომელშიც მან მრავალი საყურადღებო შეხედულება გამოიტანა. ვეყრდნობი და ბავინ ელვარ შევარდნაძის განცხადებას, რომ საქართველის მთელი მისახლეობა აქტიურად უნდა ჩაებას ამ კომისიის შემადგენელში, მუც მხერს გამოვითქვა ზოგიერთი მისამართი და მუც ღლი საჭიროა პრობლემის შესახებ.

ჩრ შევებში ბავინ ელვარ შევარდნაძის ხელშეწყობით მოვალ ნაწილს: 'ყველაზე ხვადალი ის არის, - იქვა ბავინმა ელვარ შევარდნაძემ, - რომ დავკარგვ დამოუკიდებელი სახელმწიფოებრივი ცხოვრების რვევები, ახელი პრაქტიკული გამოვლილების უქონლობის გამო'. ამ ამრმა ჩემში ჩავიჭრება გამოიწვია განსაკუთრებული იმეტი, რომ ქართველმა ხალხმა, 117 წლის მუცის რხეობის ბავინობის შემდეგ, ხამ წელიწადში - 1918-1921 წლებში - მოღერნული, დემოკრატიული სახელმწიფო შექმნა შესანიშნავი 'საქართველის დამოუკიდებლობის აქტი' და კონსტიტუციით; და ახლა, 70-წლიანი ბოლშევიკური ბავინობის შემდეგ, რა მოგვივიდა, რომ 1918-1921 წლებში 'პავარა იქრის ხანის' პრაქტიკული გამოვლილებაც მივიტოვეთ და დემოკრატიული რვევებზე დავკარგეთ?.. უთუთ, უნდა დავეთანხმობი ბავინ ელვარ შევარდნაძეს, რთა ის ამბობს, რომ ახლა არ უნდა დავიწყოთ '...მყუან-მარლიის გარჩევა... პახუხისმგებელი ვარს ყველა ხელისუფლებაც, ოპოზიცია, ოთოუელი მოქალაქე'. ბავინამ რთა ბავინი ელვარ შევარდნაძე ამბობს - '1992 წლის იქვობერმა (დარსაკია 1992 წლის 11 იქვობერის პარლამენტის არჩეუბმზე, კ.ო.) დადასტურა, ხალხს შეენებელი აქვს მიმეწვი მთელი ხმამთ, ამ ურთულეს ხელუდიამი ენლიმა დღე-ვანდღე ხელისუფლებასი', თითო იგოვე ქართველ ხალხს შეგებული

არ ჰქონდა 1990 წლის 28 ოქტომბრის საქართველოს უზენაესი საბჭოს არჩევნების თუ 1991 წლის 31 მარტის რევოლუციის 'მომენთვის მთელი ხმაშიმე', რასაც, 1991 წლის 9 აპრილს, მოყვა საქართველოს დამოუკიდებლობის იხვეპადღვენა 1916 წლის 26 მაისის საქართველოს დამოუკიდებლობის აქტის ხაფუძველდე?.. და ვითომ ქართველ ხალხს შეგნებული არ ჰქონდა 'მომენთვის მთელი ხმაშიმე', როგა 1991 წლის 26 მაისს აირჩია საქართველოს პრეზიდენტი?.. მაშინ, ლლიკურია, 'მომენვის მთელი ხმაშიმე' შეგნებული ჰქონდა 'შეიარაღებულ იპიზიგის', რიმდემაღ დაარღვია კანონის უზენაესობა, როგა მისი ზღონობა დაამყარა საქართველოში 1992 წლის 6 იანვარს, რასაც 1992 წლის 11 ოქტომბერს მოყვა საქართველოს ხაკანონმდებლი ორგანოს არჩევნები, რიმდის ორს საქართველოს პარლამენვის ოაჟდომარედ, იგივე ქართველმა ხალხმა, აირჩია ზაფონი ელარე შევარდნაძე, ხილი შემდეგ პარლამენგმა - ოავის მხრივ - იგი სახელმწიფო შეთარად აირჩია. როგორც ვხედავთ, ზაფონმა ელარე შევარდნაძემ, ოავისი ხიფყვის ზოვად ნაწილში, მრავალ საჭირბორიფო საკითხს შეეხო, რიმდღზხაც - პირდაპირ თუ არაპირდაპირ - კავშირი აქვს საქართველოს კონსტიტუციასთანაც, რადგან საქართველოში არაერხებულ დაირღვა კანონის უზენაესობა.

მაგრამ შეეხით ვითო საქართველოს კონსტიტუციის 'ახალი რედაქციის' პრაქტიკის შემუშავების პრიმდემახ. ზაფონმა ელარე შევარდნაძემ, სხვათა შორის, განაცხადა: 'უკვე შევრი ოქვა და დაიწერა იმაზე, რაფლო ვარჩიეთ 1921 წლის საქართველოს კონსტიტუციის ახალ რედაქციამე შეუპიზა და უარი ვუქვით ახალი კონსტიტუციის შემუშავებამე. ვფიქრობ, ლეიხათვის ეს იყი საქართველოს პარლამენვის ბრძნული გაღაწყვეთილება, არა მხოლოდ საპარლამენტრივი შემკვირეობითობის ხურვილით, არამედ ლეიხანდელ პილიტიკურ ძალთა კონსილიდაციასკენ მიხნრავუბითაც... ამახთან დაკავშირებლი შეიძლება ოქვას, რიმ ლეიხანდელი საკონსტიტუციო კომისია 1921 წლის კონსტიტუციის პრაქტიკის შემკვირე კომისიის შემკვირედ ვკველინება'.

და ზაფონმა ელარე შევარდნაძემ ოქვე ოქვა: '-...საქართველოს სახელმწიფოს იხტირამი პირველად უნდა განხორციელდეს ხელისუფლების დაწარმების კლახიკური პრინციპი...'

- 'მან უნდა შექმნას საქართველოში აღამიანის უელბემის დაფვის გარანტიები...როგა აღამიანის უელბემე ვლპარაკობ, ვკულიხსიმო ერიუნელ უმირეხობათა უელბემსაც'.

- 'ჩუენი მიზანი უნდა იყოს იხეთი კონსტიტუციის შემუშავება, რიმდეღ მიიმე არ-ხამ ათედ წელს მაინც იმოქმედებს...'

აქ, ზაფონი ელარე შევარდნაძე, პრაქტიკულად უკვე დაპარაკობს არა 1921 წლის საქართველოს კონსტიტუციის 'ახალ რედაქციამე', არამედ ახალი კონსტიტუციის შემკნაზე; ეს უროი; და მეორე: აქ ზაფონი ელარე შევარდნაძე ივიწყებს, რიმ საქართველოს სახელმწიფოს იხტირამი ხელისუფლების დაწარმების კლახიკური პრინციპი უკვე განხორციელდებლია 1921 წლის კონსტიტუციამი; აღამიანისა და ერიუნელ უმირეხობათა უელბემის ვაწანტირებლია 1921 წლის კონსტიტუციით და,მისი უფილიბლი ნაწილით, 'საქართველოს დამოუკიდებლობის აქციო'. ვახაკვირია ავკოთევე, რიმ ზაფონი ელარე შევარდნაძე დაპარაკობს '...იხეთი კონსტიტუციის შემუშავებამე, რიმდეღ არ-ხამ ათედ წელს მაინც იმოქმედებს'. ამგვარი ვააბრეზაც ვი პრიმდემაფურია, რადგან 1921 წლის კონსტიტუციია, მე-10 მუხლის ოანახმოდ, 'დაღამია მუდმივ და ვანუწყვეტლივ'.

- გამოვლივარ რა აღნიშნულ ლებულებმილან, ვიძლევი შემდეგ წინადაღებან:
1. საქართველოს პარლამენგმა მიიღოს გაღაწყვეთილება საქართველოს 1921 წლის 21 ოტმბერვის კონსტიტუციის იხვე ძალამი შეხვლის შეახებმ.
  2. საქართველოს 1921 წლის კონსტიტუციის 'ახალი რედაქციის' პრაქტიკის შემუშავება საერთოდ საჭირი არ არის.
  3. საქართველოს პარლამენვის საკონსტიტუციო კომისიამ შეიშუშოს საქართველოს 1921 წლის კონსტიტუციის 'პირველი შეხნორების' პრაქტიკი და 1993 წლის ლეკემბრამდე წარუღგინოს პარლამენგს.
- და აქვე გვხურს მოვიყვანით საქართველოს 1921 წლის კონსტიტუციის 'პირველი შეხნორების' პრაქტიკის ნიმუშები:

1. ნიმუში პირველი: 'შენწირება პირველი' შეიძლება შეეხოს ჩვენი კონსტიტუციის
ნი მუიოხ თავის ('პარლამენტი') 46-ზე მუხლის ბოლი
მაგს:

არის: 'პარლამენტი აირჩევა ხამი წლის ვალიო'.

უნდა იყოს: 'პარლამენტი აირჩევა ხუთი წლის ვალიო'.

დახაბულება: არჩევნების ხუთწლიანი ციკლი უფრო შეესაბამება დემოკრატიულ-
ლი ხა ხელმწიფოს ცხოვრებას, რომ პარლამენტს, მისი კანონმ-
დებლობითი მიზნების განხორციელებისათვის, ხაქმარისი ღრისი
მინავეუი გააჩნდეს.

2. ნიმუში მორე: 'პირველი შეწირება' შეიძლება შეეხოს მეხუთე თავის ('ად-
მანხრელებელი ხეღიხულება') 67-ლე მუხლს:

არის: 'მთავრობას ჰყავს თავჯღმარე, რომელხაგ ირჩევს პარლამენტი ერთი
წლის ვალიო'.

უნდა იყოს: 'მთავრობას ჰყავს თავჯღმარე, რომელხაგ ირჩევს პარლამენტი
ხუთი წლის ვალიო'.

დახაბულება: მთავრობის თავჯღმარის არჩევნის ხუთწლიანი ციკლი უფრო შეესა-
ბამება დემოკრატიული ხახელმწიფოს ცხოვრებას, რომ მთავრობის
თავჯღმარეხ ეხე იგი პრეზიდენტს, მისი აღმინახრავიული მიზ-
ნების განხორციელებისათვის ხაქმარისი ღრისი მინავეუი გაა-
ჩნდეს.

შენიშვნა: მთავრობის თავჯღმარის არჩევნის ერთწლიანი ვადა, - როგორც ხა-
ქართველის იუსტიციის მინისტრმა ჯა ხაკონხეიფიელი კომისიის
ქვერმა რაყენ (მიმა) არხენიემე (1880-1965) მოიხა, შეყანილ
იქნა კონსტიტუციამი - ერთი მხრივ - შევიგარის კონსტიტუციის
შეგავლენით, ხოლო - მეორე მხრივ - თვით ნოე ყორღაძიას პირვე-
ნების გამით: მახ იხეთი ღილი ავეორიფიეტი ჰქონდა ხაქაროველის
მისახელობამი და ხაქაროველის ხოვიად-ღემოქარატიული პარტიაში,
რომ მისი მთავრობის თავჯღმარის პრეზიდენთ გაღაყენება შეუძლ-
ბელი ვახდებოდა კონსტიტუციური ღებულების ვარქე. ამ მუღილი
გვეხრდა აგრეთვე, დახბინა მან, თავიღან აგვეგილემია რომელიმე
პროვეუმის 'ვადმერება'.

3. ნიმუში შეხამე: 'პირველი შეწირება' შეიძლება შეეხოს მეხუთე თავის ('ად-
მანხრელებელი ხეღიხულება') 70-ე მუხლის პირველ ღებულებ-
მას:

არის: 'მთავრობის თავჯღმარეხ ენიჭება რეპუბლიკის უმადღეხი წარმომადღე-
ნლობა'.

უნდა იყოს: 'მთავრობის თავჯღმარეხ ენიჭება რეპუბლიკის უმადღეხი წარმომ-
მადღენლობა ეხე. იგი არის ხაქაროველის რეპუბლიკის პრეზიდენტ-
ფი და მთავრობის თავჯღმარე ერთღროღად.'

დახაბულება: ხაქაროველი არის, ხაერთამორისი მახმეამი, ჰაფარა ხახელმწი-
ფო ღა არ ეხაქაროება მახ აღმანხრელებელი ღა წარმომადღენლობითი
ხეღიხულების განაწილება მთავრობის თავჯღმარეხა და რე-
პუბლიკის პრეზიდენტს შორის, რაგ როგორც კონსტიტუციური
კანონის გაუთავებელი ინტერპრეტაციის ხადავი ხაკობი ხღე-
მა, რახაგ - თვის მხრივ - შეუძლია აღმანხრელებელი ხეღიხ-
უღების შეხუხებაგ კი.

აღნიშნული გზით შეხაბღებელი ხაქაროველის 1921 წლის კონსტიტუციის ამ-
თუიმ მუღის შეწირება.

რეგ შეესება 'ხაქაროველის დამოუკიდებლობის აქტს', მისი შეწირება
ხაერთოღ მიზანშეწონილად არ მიმარჩინა, თუმცა მის მე-3 ღებულებამი ნაოქვა-
მია: 'ხაერთამორისი იმპანიამი ხაქაროველი მუღმოვი ნეოგარღური ხახელმწიფოა'.
ამ ღებულებამ შეიძლება გამოიწიოს ამროა ხხვადახხვაობა, მაგრამ არ უნდა
ღავივიწყოთ, რომ ამ ღებულებას აქვს უფრო 'ღეღარავიული', ვიღრე იურიდიული
მნიშვნელობა, რახაგ ის აღახყურებს, რომ იგი. შეყანილი არ არის თვით კონსტი-
ტუციამი.

არ უნდა ღავივიწყოთ, რომ ხაქაროველის 1921 წლის კონსტიტუციის არის,
ხაერთამორისი მახმეამიოაგ, მიღრნული, ხანიმუმი კონსტიტუციისა ღელხაგ, ღა

იგი შენარჩუნებული უნდა იქნას როგორც საქართველოს კონსტიტუციური შემკვიდრების ნიშანსტეფი, რაც ხრულიადაც ხელს არ უშლის ამ კონსტიტუციის ამა-თუ-იმ მხედის შეთავზებას საქართველოს დღევანდელ სახელმწიფოებრივ გზა-გრეზბახთან. ამგვარი ვააზრების საბაზს იძლევა, თუ გნეზავთ, ამერიკის შე-რეებრივი შეჯგუზების კონსტიტუცია, რომელიც უკვე ირახი წელიწადი ძალაშია, თუშეა მახში 27-ჯერ იქნა შეჯგანილი შეზწრება(Amendments).

აქვე მზურხს შთავაზნოი ინგლისის შემათა პარტიის დღღრის, იხგლისის პრემიერმინისტრის, პირველი მხოღლი იმის შემდეგ - რამევი მაკლნადლის - აშრი საქართველოს კონსტიტუციის შესახებ:

'შე ვავეგანი მიხ(საქართველოს დემოკრატიული რეზუმბლიკის. ვ.ი.) კონსტი-ტუციის, მის სოღიადურ და ეკონომიკურ აღმშენებლობა; რაც შე იქ ვნახე, ვისურვებდი ახე მიწერხიგებული შენახის გხოვრება ჩვენს ქვეყანაში'.

აქვე მზურხს საშგახშით ავღნიშნი აგრეთვე, რომ საქართველოს კონსტიტუ-ციის დღე ყოველწელირად უნდა აღინიშნოს 21 თებერვალს ოღიწიადურად, რომ ჩვენს ხახშიმ იხვე ვანმეჭვიგღეს ვანინის უშენავხიზიზალში პაჭვივისგეშა, რომლის ხაგუშველია: არავინ არ ღვახ ვანონშე მადლა.

ღრმა პაჭვივისგეშითა და ქართული ხალაში

ვარლი ინახარიმე
ვარიში, 1993 წლის 5 ივღილი

საქართველოს "პარტიული" რალი-ვღეზუღვა?..

I.

საქართველმ, 1991 წლის 9 აპრილს, იხვე აღვავინა საქართველოს რეზუმბლიკის დამოუკლემზღვა და ხეკერვანია 1913 წლის 26 მაისის საქართველოს დამოუკ-ლემბლიკის აქციხა და საქართველოს კონსტიტუციის ხავექველშე, რამღეშინს და-კანონებულია მახიზრვი. ინვარმავიის ხაშაღეშათა თავისკვღვა, რამღეხახ დახავღულის დემოკრატიულ ქვეყნეშში საკემწიფო მადღეკვღვის "შეიხხე ირვანის" გწიღკენს, სახელმწიფო ხეღისკვღვის ხავანიშღეშული ირვანის(პარლამენტი), არმახრკულემვი ირვანის(მთავრობის) და მარღმხავღეშღვის ირვანის(ხახამაღლის) ვკერღო. და რაკორ მღვიმარეღიშამიო საქართველოს ხეღისკვღვი-შის ეს "შეიხხე ირვანის" დარყემღვი 1991 წლის 9 აპრილიდან, რაც ჩვენს აღვადღინეი საქართველოს რეზუმბლიკის სახელმწიფოებრივი დამოუკლემბლია?..

II.

როგორ ჩანს, მახიზრვი ინვარმავიის ხამღეღვათა სახელმწიფო ხეღისკვღვი-შის "შეიხხე ირვანის" წიღვა, მერ ჩვენიაკანინათვის მენღკანინა, რადგან ბიღმეკიკერი ხამიღვა-თა-წღიანი მავისიშის ღრის პრეხა-რალიო-გეღეღეღვა თავრობის უშეღვი კონგრღვის ქვეშ იყო; და ვიოთმ ამის აღვეკთა მუღღეღეღვი ხღვა შესაბამისი ვანიუნისა და ვამოკლემბლიშ ვამი?.. ამიღვი კოღხა: როგორ უნდა იქნახს ინვარმავიის მიწრღეღვა მისახღეღიშხამი იხე; რამ მახში აიხახის ჩვენი ხალხის პიზიღია-იზიღიწის მენღღეღეღვაში არხემღვი მღვიმარე-შის შესახებ?.. აქ ყოი მავალიოი:

III.

ნაციხკერ ვერმანიაში, როკორც ვნიშღიღია, ნაციონალ-სიციღიხეღვი, ე.ი. პიღღრის პარტია დამავარინა მახიზრვი ინვარმავიის ირვანისხანს და 1935 წიღდან 1936 წიღამღე ვახიზღვა მხიღღე ნაციღვის ხმა რალიოში თუ პრეხამი. ნაციღვის დამარეზღვის შემდეგ კი ვერმანიაში დამყარდა ახა მარტი ხანიღეში დემოკრატიული სახელმწიფოებრივი წეხყოზღეღვა, ახამღე ხანიღეშიო აგრეთვე მახიზრვი ინვარმავიის, ვანხაკურღეშიო რალიოხა და გეღეღეღვის ირვანისა-ღიო, რომ მიხახღეღიშ მთერღის იმიექკერი, მიუღეღეღვი, ხწრი ინვარმა-ღია, რიღღის მუჯღღეღეღვის - რამ არ უთქვაი კონგრღვის - ვენქეღის ახ-რღეღვის "რალიის ხამქი", რამღღვი არხემბის ყოველ რალიისხავღერინახ. თოი რა-ღიო და გეღეღეღვა სახელმწიფის, საშოგადღეღვის და კერპი ხამეწრეკი ირვანი-შავიის ხეღში, რამღღია მკოღავღერეღვა ხაწრი საშიგაღღეღეღვი ხამქეღა აღნი-შნეღი "რალიის ხამქი" მემკოშიო, რამღღვი ყოვეღი ხახის რალი-გეღეღეღვის ხადღერს მუჯღღეღეღეღვის.

IV.

გერმანიაში კი ამგვარი რადიო-ჟურნალ-ხალხური გაანთი ყოველ პრეზიდენტის, ე.წ. "ლანდს", ან კერძო ორგანიზაციის, ანდა ხაზგაღებული ორგანიზაციის მთელი გერმანიის მასშტაბით, როგორცაა, მაგალითად, "გერმანიის მერი ყადაღებდა".

V.

თუი აღნიშნული "რადიო ხაზები", რომელიც ყოველი ხანის რადიო-ჟურნალ-ხალხური ყველს მთავარდამკვეთებს, - მათარიის რადიო-ჟურნალ-ხალხურის მავალითი რომ მოიყვანათ, - მუხლებმა 50-ი კაციხაგან, რომელშიც წარმოდგენილია მთელი მისახილები, ე.წ. პრეზიდენტის პარტიების, ეკლესიების, მუნიციპალიტეტის ხაზგა-ღების, პროფკავშირების, სედაციების, გლეხების, ეკონომიური ორგანიზაცი-ების და მრავალ სხვა ორგანიზაციითა წარმომადგენლები, რომლებიც წარმოად-გენს მთელი ხაზგაღების ხარეცს. აი, ამ "რადიო-ჟურნალ-ხალხურის" ყელვმა ყველა ხაზგაღების ხაზითი, რომ მისახილებიხაგან იხილეს იხილს მთ-წოდება იყოი არა დადმხრივი, პარტიული, არამედ ობიექტური, მიუღიებელი, სწორი, რომ მისახილებიხაგან იხილეს იხილეს მთელიხაგან მორედა არ იქნეს გა-მთავრებელი, ე.წ. არ გააღიქვას ურთი პირილები, პირიხაგანაა ჯეყვის თუ რომელიმე პილიტიკური პარტიის ქვა-ღიღების ორგანიზაცია.

VI.

განხატრებში აღხანიხანია აგრეოცე, რომ ხაზგაღებული ყველების რადიო-ჟურნალ-ხალხური "რადიო-გერმანიის, მაგალითად, ყადაღების პირიული და მერი-რე პრეზიდენტი, - ახლებიხაგან "მედიკალიზაცია", რომელიც აგრეოცე აწარმოებენ კერძო რადიო-ჟურნალ-ხალხურების ხალხურების გადაცემით კონკრეტულ, რომ მუხარხუნი-მულ იქნას ვალდებულები ობიექტურობა, მიუღიებელი; და თუ რომელიმე რადიო-ჟურნალ-ხალხური - მანხით თუ უნებელი - იხილეს იხილეს მთელიხაგან დაარელებს, მანხით ხელმა მუხარხუნი ორგანიზების ამოქმედება, რომ მოსა-მული რადიო-ჟურნალ-ხალხური ხალხური იხილ დაემიჩიოდის ხაზგაღებული კონ-კრეტის წახილეს. მაგრამ იხილ უნდა აღნიშნის, რომ ამგვარ დაარელებს ყო-ველი რადიო-ჟურნალ-ხალხური ხალხური იხილ არილებს, რადგან ურთიულ გადაცემელი ყადაღი, არახიერი ან "პარტიული" გადაცემა, იმდენად უნებს ხაზგაღებული მოსუეფ რადიო-ჟურნალ-ხალხური ხაზგაღებული, რომ მისი წლიმა მანხით უნდა-მთავრებულ-ში ექვას და ახით მისი ყელვა-არყელვის ხაზითი იხილეს აყენებს.

VII.

დამთავრებულ ხაზგაღებულში, 1918-21 წლებში, იხილეს იხილეს მთელიხაგან ხა-ზითი მოსუეფელი იყო ხაზგაღებული კონსტიტუციის 32-ე მუხლით, რომელიც ნათქვამია:

"ყოველ მოქალაქეს უნდა აქვს ხიჯყვი, მექვლი ან სხვა რამ ღონისობითი რაიბი აგრეოცე გამოქვას და გათრეკის მთავრობის წინახარ ნებადაყო-ველად. ყოველი დანამუღიხილეს, რომელიხაგან იგი ახით მუხითყვამი ჩილენს, მახებს აყენს მხილეს ხანამილეს წინამუ".

ხაზგაღებული კონსტიტუცია, 21.2.1922 წ.

VIII.

ხაზგაღებული კონსტიტუცია, როგორც კონსტიტუცია, იხილეს მახამი ღაც ხაზგაღებულ-კაში, მაგრამ, როგორც ჩანს, არც ამ აღნიშნულ ღაცყვას არავინ ყარაღებდა არ აქვებს, წყურა და ხაზგაღებული მისახილების ხაზგაღებული.

ე.ი. მიუნხენი, 1993 წ. იან 15 ნომბერი

„ნიეთიერი კეთილდღეობა როგორც დედაბოძი აღამიანის ცხოვრ-ბისა; თავისუფლება მთელი ერისა და თვითელი პიროვნებისა.“
„მესამე დასი“, 1893 წელი.

“ს უ ნ ა მ ე რ ს ე ჯ ა რ ა უ ლ ი შ ი ს
შ ე უ ჯ ე ლ ი დ ა უ ჯ ე ლ ი ს რ უ ლ ი ა დ ყ ა დ მ ა დ ”. ვ ა შ ი ლ ი ხ ა ნ ა ლ ე რ ი

I.

გერმანიის აღიარებულმა ურბანმა - "მპიგელ" -, თავის 1993 წლის 24-ე ნომერში, კამოაქვეყნა წერილი აფხაზი მწერლის - ვაშლი იხანაღლიის - ცხოვრება და შემოქმედების შესახებ, რომელშიც, სხვათა შორის, კითხულობთ:

II.

"მწერალი ვაშლი იხანაღლი მუდანქილიურად და ხაიურული იუმირი მოუციხობდა ერთი საკვირველი კავახიის ხალხის ცხოვრებ ახ".

"ღიჯვარაფერი ჩამდენიმე ახელი მოყვარული თავმოყრილია მიხევიის 'ერმი-დაიის' თეატრში, რომ დაეხრონ ვაშლი იხანაღლიისათვის 'ვემეციხის პრიზი' დაჯილდების ურეშინიან." "...ის გერმანული ჰეკენიხავან - აფერელ ვროვე-რისხვან - დაწებებული ვემეციხის პრიზი, 40-ათხის გერმანული მარკის ზოდ-ლოთი, ხაჭირი მიმევი მიიღო აფერმა".

III.

"ვაშლი იხანაღლის ინტერნაციონალური აღიარება დაიწყო, როცა გამოქვეყნდა ამერიკის შეერთებულ შტატებში მის ნაწარმოებთა შემოკლებული კრებული. რუსულად კი ვაშლი იხანაღლის გარეუფლად დაკავშირებული მოხრობების ცო-ლის ზხოლე ერთ-მეხამელი იქნა გამოქვეყნებული 1989 წლამდე, რომ ხაბ-ჭოთა ივენირახს ეწვერებინა ვარემხოლოიხათვის თუ როგორ იფერქინება მრავალ-ეროვანი კულტურა ხაბჭოთა კავშირში".

IV.

გერმანულად კი უკვე გამოქვეყნებულია ვაშლი იხანაღლის შემდეგი ნაწარმოე-ბები: "შეახაძარის ღენახწაულები; ჩეგემელი ხანდროს ცხოვრებდან"; "პოეზიის მველი, ანუ ხაჯი იფნიჭ მის გირებხ"; "ჩეკემელი ხანდრო" და "ჩეკემელი კარმენი".

V.

"ვაშლი იხანაღლი მის რომანებს ქმნის აკადემიკარული ფონით: ღიბდა 1929 წელს აფხაზეთის ღელაქაღაქ ხიხუბში; აღიარდა ორ-ენიყვად რუსულად და აფხაზერად, რომელიც ანწანი პირველად 1965(!) წელს მუქიქნა. ის 100-ათხ-ხიანი ზუღიხავან შემეჭარი ხაჯი ცხოვრობს შავ ზღეახა და კავახიის 4000 მეტროან შევერვალეხს შორის. ვაშლი იხანაღლიმა ადრე დაკარგა სპარსული წარ-მოქობის მამა ხეღიფერი მალაღობის ხანამი, ჩაღვან კამეველ იქნა სპარ-სეთში. ღელამ ვაშლი ვაშქა რუსულ სკოლამი, მერამ შაფელებ აფერებდა მთებში მის მამეახთან, რომელიც იყო სოღის შავიყვემელი მამახაჯიხი. მენების ამ ხაპოხემი, რომელიც ხაჯე იყო ვყოთა და ცხოველები, უხმენდა ვაშლი იხანაღლი მოჯაღოებული მიხევიადე ამბეების მომხრობი, ამ ხაჯისი პოელებს, ღია იფეხლთან, ხაღად მაველებ ჩოველენ".

VI.

"უძველესი მოთოლოგია და ამბები ქაღის მოჯაღეშიხა და ღეხეფ არხემული ხიხეღის აღმა ვაღახარულია იძეღბითი კოლქიოვიღიანისი სინამღიღეღიან. ეს მოციხება უმრალი, ბენეპროვი პერიარქავერი სოღის ცხოვრებინა და უხახრული ამბეების მოხრობა აფხაზი მწერების მიერ, ღაშლი იხანაღლიისათვის ვახდა მისი ჩეკემის-ფილის'ლაუმეჯული წყარო, რომ ჩემი მუხეველმა ხამ-ყარხაღმი პოეჯურად ამეხახა!", ამბობს ვაშლი იხანაღლი, ღა დახმენს:

VII.

"ხეჯა ხაჯის ცხოვრების ყიღა ორწილად ღიწინახ, არის მმეღიღიანი ღო-რმა ერომული გრერქმენიხა. მავრამ თუ მე ამ ორწინახ აფერქ და თავიხთახეხს ორწილად ვახახავეღიღო მავრქველი ვიყო ცხოვრების სინამღიღის შირის-პირ".

VIII.

"კომიჭხ მის ნაწარმოებებში ვაშლი იხანაღლი ხეღეხს როგორ 'თავიხეველ'-ბის ეხთოიკურად ვამიხახეხს".

IX.

"კოწიერებინა და შემწენარებლობის მხარემე ღელა ვაშლი იხანაღლი გორბაჩო-ვის ხანის ვახახრული, როცა კონფლიქტები კავახიიამი ვამწევედა. ორი წელი-

წადი იყო იგი ღუპვეჯი აუხაშვილან ხაშვითა კავშირის კონგრესში. "მე მჭირდებოდა
ნდა ხაშვილი ხიშტადმი იმ დროს, - მოვიბორობე ის და კანადამი: "უფლები
ხეშტადმი უფლები უფლები უფლები უფლები უფლები. პირდა თანამეამულია
არ მამაიყო მე ეს".

X.

"ივრის, ირინის, ხაირის, ღირისა და ქუქმარეუბისა კი, ამ ხიყვის
ნამდვილი მნიშვნელობით, ჩემთვის აქვს მხოლოდ მამის მნიშვნელობა, რაც ის
აქამისი ვინც ამდღეს და აქვრეებს", - ამბობს დამოუხმადელი.

XI.

გახავირობა მხოლოდ ის, რომ ფაშოლ ხეხანელი "ნორმალურად" მიიჩნევა მის
ცხოვრებას და შექმნილ უნებს, რეა ის უფრო უნებ ალიარეული მწერალია
და იხე უპარაკობის მიხედვით მთავარი მოკრეობისმდე, - თუ აღნიშნული წერილით
განხილეთ, - რომ უღახურებს მის უსიოე უფიციხეულებით, რომ აუხაშვილი
ანმანი თითქმის 1955 წელიდან ანუგობს, და არ აღნიშნავს იმ ფაქტს, რომ
აუხაშვილი ანმანი იყოე რეხული ანმანი, რომელიც, ხეხათა მარის, ხრულია
არ უხადეუბა აუხაშვილი უნახ; და რომ აუხაშვილი ანმანი ცუელითი ადრე
მექმნის აუხაშვილი ქართული ანმანის ხაუქლეუბი, რამეც ვამბოდანდა
ქარეულ-აუხაშვილი ათხილეული ნათხათიოხიანე.

XII.

და ჩემი შეკითხვა: ნუთუ ეს არის აუხაშვის პეტი?!.. ცნობი, თუ აუხაშვილი
ხეხანეულებით უცხო ღიქმეული მოეინხეუბის ხაშხანეული დარ-
ჩეხიან, იხიცი ცუელითი არა მარეც მათი უციხე - ხაქარეულები - მეცირე-
ეხის, არამედ, რაც არამედ უნახ ანუგობითა, აუხაშვილი ხაშხანეული ვაქმეულებს
რეხის ურში, რომ მხოლოდ ღიქმეულითი იუ დარეგმა მათი ხაშხანეულია.
და რეხი უნდა, რეხი უარეულებს უხეულებს უნახ მწერალ ფაშოლ ხეხანელებს,
იხეუე რეხი, უარეულებს უხეულებს უნახ მწერალ დედაე იუეუეხა.

ქ.ო., თბილისი, 1925 წლის 3 აგვისტო

3 უ მ ღ ი გ ი ხ ი უ ი ვ ა

ჩვენი ეროვნული ღირებობის შეღახვა

რუხეთის უარების მიერ ხიხეთის დაპყრობის გამო

თუ აღმაინს, პირეუბეუბს ღირებობა, ეროვნული ღირ-
ებობა შეღახვა და მან მისი იხეუ-აღეუბა ვერ მე-
ლო, იგი უხეღეუბა, ხაღეულები, კეღეუა უიციურა-
ღეუ, უნაიღახ აღმაინს, ურის ხეღეუ-ხიღეუელი
ცხოვრება განუყოფელი ერთობაა. ამიღეუ არაუჭერი არ
გვეხაქირეუბა ჩვეი ღეუხ იხე, რეგორე ჩვენი პირე-
ხეღეუეული ღირებობის იხეუ-აღეუბა, რომლის ხე-
რეუბი 1918 წლის 26 მაისი

1.

მიუხედავთ იმისა, რომ რუხეთის უარმა, შიღა ქართლის დაპყრობის შემდეგ,
ახლა, 1993 წლის 27 ხექეუმეუბის, ხიხეთი დაიპყრო და ამათ ჩვენი ეროვნული
ღირებობა შეღახვა, მე მაინც ვამბობ:
პოღეუვა შეხეი მეღეუიერება კი არ არის, არამედ შეხაღეუღეობის ხეღეუება.
ეს ხაურეოღე ალიარეული ღეუღეუბა, თაღის მხრივ, მიოხიღეუ 'იცი', 'განე-
რიღეუღე' გინეიერებას, ამრეუენებას, რომელიც, რეგორე ჩანს, ქართული ხაღ-
ხის თეიხეუბით დრადე არ უნდა იყოს ჩაქხიღეი, რის შეღეუბა, აღმაი, ის,
რომ ჩვენი პოღეუვაში მეღეუიერება გრემიოხით, 'ვიღეუ' ანეიარეუიოთ' ვიქმეუღეობ.
ამის დამამეუიეღეული 'ყოღეუ' ვაქეუბია ნაწიღეობრივ - 1921 წლის 25 თეღეუეღეი,
1924 წლის 28-29 აგვისტო, 1956 წლის 9 მარეი, 1989 წლის 9 აპრილი და
წლის 27 ხექეუმეუბის, ხიხეთის დაპყრობის ღეუ რუხეთის არეობის ნაწიღეობის მიერ.

2.

'ცივი', 'განგაირღმული' გონიერებისა და აზროვნების უნარიანობა ჩვენ ვერ 1783 წელს გამოვიჩინეთ, როგა ჩვენმა სახელოვანმა მეოვმ - ერეკლე მეორემ - რუსეთის უმენიანობა აღიარა საქართველოში, რახან მოყვა 1401 წელს, საქართველის ანექსია; და საქართველო დაქვემდებარდა იქნა რუსეთის გუბერნიებამდე თუ იქნებამდე. წარმოიღვირეთ, მოელი მე-19 საუკუნის განმავლობაში და მე-20 საუკუნეში ჩვენი გამოჩენილი მწერლებიც კი დახირონდენ ჩვენს თავალაზნაურობას; მათ 'მეილიტის ანტიკობის' უწოდებდნენ; და ვერ ვთვლით, ან არ გვხვარა გაგვიგო, რომ ჩვენი თავალაზნაურობა მაშინ გახდა 'ხანგილი', როგა მათ საქართველოს სახელმწიფოს დ-მ-მ-მ-მ-მ უწინესო წაჯაროთი და იგი მთვის რუსეთის არმიას მივანდეთ; და, წარმოიღვირეთ, რუსეთის არმიის პირველი კონგრეგაციებისათვის საქართველოში 'ხამხელი გმავ' კი ვარგად ვაწმინდეთ, რომ აღვივალ მუნიციპალიტეტს - უერ - ქარაღ-ქახელონი, სილი - მუბ-ლავ - მოვს საქართველოში. ჩვენი, ქარაღეთი ხაღის ამ პირველი 'გოდვის' მუდგია იხ, რად დღეხან, ვვანახუნდად, 1993 წლის 27 ხექტემბერს დავვაფუდა თავზე, როგა რუსეთის კბილვამდე მუიარადებრემა ძალირია დაუპაღრინენ ჩვენს სხეუბს.

3.

თუ 1783 წლის გვირგვინების გრადუაციის დაღმინას გვიარჩილებდენ სპარსეთი და თუქეთი და ვანსაზღვრულ გვიარჩილ და პოლიტიკურ დაინიბუზებენ მილიდენ, დღეს, 1993 წლის 27 ხექტემბერს, მხივლი ხამრადელონობა, გვიოდილი სახელმწიფოების მეოვრების ჩათვლით, ხომავის თუ სარავების მუხახებ დანარაკობენ იხე, თითქმის საქართველოს პრბილვამ არე კი ანხეობრდეს, და თუ ანხეობს, ესაა თურმე პილა ქარაღი მილორეთი იხეში, და ავსაღვი, რომლებსაჲ უარეჲ ხეარეჲთ ქარაღეთი ხაღის. აი, მიხვილის ხაღის ეს აწრი, როგორი ჩანს, მღერა აწყობს დახავლეობს დიდ სახელმწიფოების მეოვრებხანგ, რომ დიდი რუსეთი არ 'გააჯავრინ'.

4.

იხეობსა და ავსაღვის ექსტრემიზმი იწინის კი მეოვდი მიხერხებულად იყვნებს დიდმპრობული-მოვინიხეგები, თუმევა ხხეობი 'გაიოყენება' აღარ ესაჭირებდეს, რადვან იხინი უვეე ვარუხებულად და რუხეობს იმპრობილიზმის ხამხანუკობა ჩამდვარი, რის ყველამე ვერი ნათელი უაქიოა იხ, რომ იხეთი, ჩრდილოეთ ვავახსიაში, იხემა უ.ი.ი.ი დიდი ხარია და ვარგეხ მავთისთი მიმბოლოერი ენა და რუსეთი ვახხაღეს თავიანთ 'მიმბოლოერი ენა'; ხილი მისა ქარაღი მცხივრებ იხეებს ჩვენ მევენარჩუნეთ იხერი ენა, და ვახხაღეთ, მევენქმენო ხვილვამი, უმადღესი ხახწავლებლები, მეშუემები თუ თუარეობი, და ახლა, მაღლიბის ხამავიერი, დიდმპრობული მოვინიხეგების ხამხახურში ჩადვენ და ჩვენი იხეოროდი გვირგვინის მოვინებხახე კი დიდიდენ; და იმ უაქხახე კი ივიწყებენ, რომ იხეთსა და საქართველის შირის ვავახსიანის ქვლია მუნებრივი ხამღვარა.

5.

ავსაღვის მღვიმარეობა კი უერი ხავალადია, რა თქმა უნდა, ავსაში ექსტრემიზმების ანგოქარათული პოლიტიკის მეღვად. ეს ვაქრბილიზმი არა მარტო თვით მათს, ავსაზურ ენახანგ კი ვერ ელიდენ, არამედ იმდენად ვარუხებულად არიან, რომ მათ 'ბელადმა' ვლადიხვად აქმიმამ პირდაპირ თქვა სხეუმის მუხახებ: 'მე ქადეი და მიხახეობა კი არ მაინგვრუხებ, არამედ გვირგვინი!' გვირგვინია ვისთვის?.. რუსეთისათვის?.. ვითომ რუსეთს გვირგვინია ავლია?!.. ნთუ ავსამ ექსტრემიზმებს ხეურათ, რომ იხინი არ ვაქრბილი რუსეთის მოხახლეობის ბღვაი?.. და ავსაღვის ეღლა-ხამშითი საქართველო არ არის, რომელშიც, ხანუკენების განმავლიმაში, მემრად ვეხვობრბოლი ერთადე მავრამ, უღა-ვრამ, მავონმა აქმიმამ რომ ანგოქარათული პოლიტიკის გმან ვადახვიობს, დიდმპრობული მოვინიხეგები ავსამ ექსტრემიზმების შრავალ აქმიმანს იპოვიან, რის დახადახეურებელ უაქვალ ვამიღვება, თუ გნებავთ, ხერვო ირუხილიქე; ვილიქე მახხარაქე თუ ბულე მღივანი, რომლებიც ერთმანეთს ეხიბრებოდენ? დამიუკიდებელი საქართველის დახილვაში, 1921 წლის თებერვალ-მარტოში, რომ ხამქიოა დიდმპრობული-მოვინიხეგებისაგან 'ჩინ-მენდები' მივილი.

6.

და აქ მივილით უ.ი.ი.ი მეოვდი მკვირვულ და ჩამაჟიქრებულ ეაქვებთან: ვითომ

ოველი ერთი, ქართველი ხალხი, თვითველი წვეწვანის ემიგრაციის ხაქართველითი თუ უხბოთი. ჩვენ, ქართველი ხალხის უთანხმოებას იყენებენ ჩვენი მეტეზი, რამდენი დროს, როგორც ერთმა ახელთა უბელო ქართველმა ოქვა, 'ჩვენში წახრიგებ დაამყარებს ერთი რუსი დამთავრალი პირენივი მარხაილი!' როგორი ჩანს, ჩვენში არც იხე ცოფა არ უნდა იყოს ამგვარი მონური, დიხს, მონური აზროვნების ქართველი, რომელიც უფრო დამყარდება ექმენ, პირდაყოლები, რუსეთში. ხისემი ჩვენ 'ვერ დავეწიქემდენ', რომ საქართველოს შეიარაღებულ ძალებს ერთი მთავარხარდის ქვეშ ემოქმედა და იქონისა და იყოყარის დაუნახა, რომ ჩვენ, ქართველთა ჭირისა და იხინი ქოთი ვართ. და ვახაკვირია, რომ მე ჩვენ ვერ შევიგვნიო ახვად, ჩაღვან საქართველოს შეიარაღებულ ძალებში დაქვემდებელია, და მათს ერთობას ხელს უშლის ხნარედ ჩვენი ერთნული ერთობის უქონლობა. ნათუ ახელა მინიჩ არ უნდა ვახლებ ჩვენი ხაქროლ მახილი: ერთნული მართება, ერთნული შერიგება, ერთნული ერთობა - ჩავ არ უნდა დაელები!..

10.

მაგრამ ერთნული ერთობა ვი არ არის თვითმობანი, არამედ სამთაღება მიზნისაკენ; და ეს მიზანი საქართველოს სახელმწიფოს დამოუკიდებლობის უზრუნველყოფა და განმტკიცება როგორც ქვეყნის მიზნით, იხე ქვეყნის ვარეთ. და ამ იქრება ურთიერ კავშირის პრინციპი 'იღი-იონხა და ხაქველი ძაღს შორის, რის შედეგად ვთქვით: პოლიტიკა შეხვი შიქინურება ვი არ არის, არამედ შეხამებლობის ხელოვნება. რას ნიშნავს ეს? - ამ 'როგორი მთავალი:

11.

1917 წლის თებერვლის დემოკრატიული რევოლუციის შემდეგ, რუსეთი იძულებული გახდა გაეყვანა თავისი ერთმილინიანი არმია ამიერკავკასიიდან, რახავ მიყვა საქართველოს სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობის აღდგენა 1918 წლის 26 მაისს, ღმუშედვა ხაშავი ხელშეკრულების დაღება სამჭოთა რუსეთთან 1920 წლის 7 მაისს, რის შემდეგ ჩვენ შექმენიო ხანიმური დემოკრატიული სახელმწიფო, რომელმაც დიდი დაღებით ვამისმავურება პიკვა დახაღულთ ევროპაში, და რომელიც ეყრდნობდა სამაგალითო, ხანიმური საქართველოს დამოუკიდებლობის აქონსა და საქართველოს ანალოგიურად ხანიმური კონსტიტუციის დებულებებს. მაგრამ რა? - გაიმარჯვებს ხა მირიკვიტება რუსეთის ხამოქაღლი იმისი, 1921 წლის 11 თებერვალს, იმის ვამოუცხადებლად, თავს დაესხენ დამოუკიდებელ საქართველოს, დაგვიყარეს და დაამყარეს საქართველოში მირიკვიტური დიქტატურა, რახავ - თავის მხრივ - მიყვა, ე.წ. 'პრიდევარული ინტერნაციონალიზმის' ნიღბის ქვეშ - ჩვენს ერთნული მიზნის ვაგვხის დებში, რომლის ერთნული შევირავა ვაქვია საქართველოს მამინდული სახელმწიფოებრივი ტერიტორიის - როგორც ზეღ მღივანი ამბობდა - 'მარჯვნივ და მარცხნივ დარიგება და საქართველოში არაქართველთა ჩამისახლება, რომლის შედეგად შიდა ქართლი 'ხამხრეთი იხეთის ავგონიორი დქვა' გაშირეხაღებს და მის მთავარ ქაღაქად ცხინვილი ვახაღვ, თუშვა ცხინვილი მამინ, როგორც ავღინიმნეთ, ირი თუ ხამი მიხახელ იხი ხიზანი იყი. და ვინ ჩამოთვობს ყველა იმ უბედურებას, რომელიც ამ 70 წლის განმავლობაში დააყვდა თავს ხაქართველის, ქართველი ერს.

12.

და ახლა, 1990 წელს, რუსეთის ახლანდელმა პრეზიდენტმა შირის ელინმა, უკრაინახან და ბელარუსიხახთან ერთად, ხილი შემდეგ თოქიხი ყველა მიკავშირესმებლიკეთთან ერთად, დიჭავა-დაჭვა-უხგონეთისა და საქართველოს ვამოკლებითი შეთანხმდენ სამჭოთა კავშირის, როგორც უნიჭანელი სახელმწიფოს დამდებ, რის შედეგად საქართველომ, 1971 წლის 9 აპრილს, ვამოახება საქართველოს დამოუკიდებლობის იხვე-აღდგენა 1918 წლის 26 მაისის საქართველოს დამოუკიდებლობის აქონს ხაგუშვილზე. შესრამ რა? - ახლავ, იხე როგორ 1921 წელს, რუსეთმა 'დევკიომური ინგერეხების', ე.ი. თოქიხ 'კანონიერი ინგერეხების' შეხამამიხად, უერ დიპყრი საქართველოს მიზრდილი ნაწილი - აგხაშოთ - და რა მიგველის ხვად, ეს, აღმათ, მხილი რუსეთის ფედერაციის გენერალურმა შვაშმა იგის.

13.

ამგვარი შიშის ხამაბხ იღვევა - ერთი მხრივ - ხაქართველის სახელმწიფო მუთაურის ელარ შევარდნაძის განხილებმა 27 სექტემბერს, 1993 წელს, რუსეთში მიერ სიხუმის აღდგინს მიქმდვა

რომელიც პირ-

დაპირ ბრალი დადი რუხებს და რუხედ ახად იმპერიალიზმს. იმპერიულია აგრეთვე რუხეთის ხავარუი ხაქმეთა შინიხერის - ანდრეი კობორევის - განცხადება, რომ რუხეთს ამიერკავკასიაში აქვს 'ღვრივიმიური ინტერესები', რადგან კავკასიაში არის რუხეთის იხერიული და მნიშვნელოვანი სტრატეგიული მდებარეობა ახლი ად-მინავლეთისაკენ. აქ კი ნათლად მოხიანს 'მეხამე რომის', ან უკვე 100-წლი-ვანი იმპერიალიზმური მრახველი, რომელიც უყრდნობა შრინგის, რომ 'ქადა აღ-მარხ სნავს'.

14.

და, როგორც ჩანს, 'ახალი რუხეთის' ამგვარ პოლიტიკას ლემილი ხვდება და-ხავლეთის ლემიკრაფიული ქვეყნები, ხლი ლემილი რომ თანხმობდა, ამხ ხალ-ხური ხიმრძნევი გვანხვადლის. როგორც ჩანს, დახავლეთის ლემიკრაფიული ხახუ-წიგობი უფრო დახიხვარეხებულა აფრიკის თუ იუგოსლავიის მიხლენებში, ვიდრე კვდიაში და მიხხმული მდებარეობით, ხადვი რუხული ჩქემა იხვევ განუთხობა-ვალ მახინობს ლეხავ, როგორც მთელი მე-19 ხუეყნის განმავლობაში, თუემა ხაქაროველი, ხიმხელი და ახერბაიჯანი და მოუვილებელი ხახულიწიგობი. მაგ-რამ ამგვარი და მოუვილებელი, როგორც უხედავთ, უფრო ხაქაროველი ჩვენი ხად-ხინათვის, რადგან, ლემიკრაფიული-მოუნიხიგობის მეშვეობით, განხაკუთრებში ხა-ქაროველიმ მექმნილია 'ხერბილური არახხამილური' მდებარეობა, რომ რუხეთმა იხვე დაეხავარინის ხაქაროველის მთელ მდებარეობას; გაბაგრინეხ ჩვენი ხალხზე და, თუ შეხადმეგელია, უფრო ააქრეობს ხაქაროველის მიხახლებში, რადგან ჩამხახლებში, რომ - ხამილი უამში - ხაქაროველი გახლეს მიხილლ გვიგრაფიული ვნება; ამის უკანახხენელი ხამინელი მახალითა აფხაზი, ან გარუხებელი, ვლადიხვდავ არქიმბახ განხხადლება - სოხუის ნაფარ-მუხად ქეე-ვისახ რუხი უარის მიერ: 'მე ქადაქი და მიხი მიხახილია კი არ მიხხვრე-ხებ, არამე მდებარეობა'.

15.

ამგვარად, აქურად, არ ჩანს ქადა არე ხაქაროველის პოლიტიკის ხეყრამი და არე ხაქაროველის ან შიური კავკასიის ხეყრამი, რომი, ხადი მექმნიდა რუხე-თის 'მადელი' თუ 'ლია' იმპერიული პოლიტიკის ა დ კ ვ ეთა კავკასიაში, ხა-ეროლ, და ხაქაროველიმ, კერიოლ. შამი, რა გრა არხებობს, რომ ჩვენ, ქარო-ველებმა, ხაქაროველიმ, ხაქაროველის მიხახილიმ მექმნილია ხაქაროველის ხახეღმწიგობრივი დამოუკიდებლობა და ხეუქმნიდა? - აი, ზოგიროლი მ ი - ხ ა მ რ გ მ ბ რ ა რ მ ე ლ ი, მეგ-ნაკურბი, ვაკურბი ვახ ხაქაროველის ხახეღმწი-გობრივი მოიხინიხიხა და დამოუკიდებლობის მექმნიდა-მეხინიხეყრამიხაკენ:

16.

პირველი ჩვენი, ქაროველის ერეგული მოიხინიხის მოყრელი, რომის ხალიღ-ნერეგული გამიღება, თუ ვნებავთ, ნიე უირლანთის მეღმევი ხიყვები:

„ველა ხალი თაის ისტორიულ განუთარებში აქ-ველებამა რადე წესობს რადე კობის. ამ კანონის დამოუკიდებლობის შედეგს ის ხანა, როცა ხალი ვრ-ნობს თაის - თაის უთი უთი ქობი და სხვში გა-ნუთრდათ აქს წამიღებდა თაის ერეგულ მე-ზე და ამის შედეგობით იყოს. მაგ. ვრანგა, ათოტო-რადი იყოს თუ დემოკრტი, რადგან თუ რადიკალი ერეგობის საწმეში უკუდავის სრულ ერთობს იხე-ხი არხობს, მიხახელებობს და გულისთვის. თუ-მეუ მიხახილ ცხოვრებათ მეუდა და დაუღრავთი ვრ-ბი-ვიან ერეგობის, მაგრამ უთით ლეხობს, უთი სრობის კვე იკობობს, უთი მითოტოთა თაის ლეხს. რო-ცა შამ ერეგულ თითი - არხობს განსაღვლია მოღოს, როცა ვამე მექმნი მიჯნის ვადოსკობისა და კვეყნის ლეხს უთობს, ამ შემთხვევაში ლეხობს დროებით მიხახელებობს ერეგულ და უთი შიობს დაუცხობელი მექმნი საბედავს და ხეულები ვა-როლი ვამიღებს, ეს არის, ერეგობის არხობით თუ-სება, ნაყოფი სავთი-პოლიტიკური მიხახილ ცხო-ვრებისა, განსაკუთრებულ თანამდებარე უთობობით და შედეგობით აღმასკობის ცხოვრებათ.“

გთა მოსაღვნი 1893 წ.

17.

მეორეა რუხეთის 'გარდაუვალი' ინტერესების მხლევლობაში მიღება ხაქაროვე-ლის ხავარუი პოლიტიკის განხამღვრინახს, რომლის ხაყმდებელია რუხეთის ხამი-ღრი მადა. ამის ხალიღმხარეობით გამიღება განხავრება დამოუკიდებელი ხა-ქაროველის ხხეღმეღმწი წამიღმამღვენღება და ინგოიხის ხავარუი ხაქმეთა მიხი-ხუნს შირის 1919 წელში, რომელიც ახე აღწერს მითა ხეღმადე:

ვიქტორ ჩერნიშვილის ინჟერკლე(ამინაწერი)

"ამ ოთახში უღარი მუქარღანადე კუხუკუწეშილა..."

ამინაწერები ინჟერკლეან, რომელიც რუსეთის ე-
დუკაციის მთავრობის თავჯდომარე ვიქტორ ჩერნი-
შვილის მიხედვით ვერძინის ღირსი ექსპერტის "მნი-
სტრის"(ნომ.47,22.11.93 წ.)

"მნიშვნელოვანი": ხაზითა კავშირის დადგენა კვამილია ორი წელიწადი და
ეს-ენ-გან(დამოუკიდებელი სახელმწიფოთა თანამშრომლობა) შემოღებ
ქვეყნებს: ექსპერტის მთავრობის, რომ მოხუცებს ხუროს ექსპერტის დაწინა
ად სახელმწიფოებზე, რომ იხუც დადამყარის ძველი მინარეობა.
ჩერნიშვილის: ეს არის ხეობაზე. ერთი მთავრობის კი არ არსებობს რუსეთის
ინჟერკლე ამნიგობისა.

"მნიშვნელოვანი": ჩვენ გვაქვს ამის მთავრობები: ოქვენ ახლა იხილეთ გარეობა, რომ
მთავრობის განხორციელებული უფლებები იმისათვის, რომ ყოველი ხაზ-
ქონა კავშირის ურთიერთობა წესრიგისა და მშვიდობიანობისათვის იძულებული.
ჩერნიშვილის: რუსეთი ხრულია უნდა იქნას ექსპერტის მთავრობის
გარანტია ამ ხორციელში.

"მნიშვნელოვანი": ამოცანისთვის ოქვენ თავიანთი ინჟერკლეანის უფლებები?
ჩერნიშვილის: ხრულიადაც არა. ეს-ენ-გან ქვეყნებს ოქვენ ხუროს, რომ ჩვენ
გარანტიის უქვეყნა გადაცემისათვის. ხედა ვის შეუძლია ეს გადაკ-
თობა, ვითომ ხომარეობს?.. დაქვემდებარებასთან ამას ხაზითაც არაფერი აქ აქვს.
კავშირის დადგენა ოქვენი ჩერნიშვილის მთავრობამ ამ რეაქციების კავშირს და
შეუძლია?..

"მნიშვნელოვანი": ...მნიშვნელოვანი ეს ჩვენ უკეთესია?
ჩერნიშვილის: მარტო უკეთესი მარტომ ჩვენი ერთი მთავრობის მანქანი და მ-
ნიშვნელოვანი ხაზითაც ჩვენთან. რად ახსენებთ ახლო რამ?
ვალს ოქვენის არაფერი არ იხილს. ჩვენს მთავრობას, მთავრობის და მთავრობის
დაიწყება ვალის გადახდა, არაფერი არ უფლებს ყურს. ეს-ენ-გან ჩვენ შემოღებ
არაფროსი ხელმძღვანელი არ აქვს ჩვენი უკეთესობის იყვნენ.

"მნიშვნელოვანი": ხუროს, ეს ხორციელის პრეზიდენტი მერი ხელდაც ამას ხედავარად.
ჩერნიშვილის: ის მნიშვნელოვანი, რომ მოხუცებს თავიანთი "მინარეობისა", ე.ი.
"შეუძლია ხორციელის ხეობა" შექმნა "ახალი მნიშვნელობისათვის". ეს ხორციელის
იქვენიდა ოქვენი ხეობის რეისი ხორციელის მთავრობისა და ქვეყნისა.
ოქვენ კი შეაჩერეთ ხორციელის უკეთესობა.

ჩერნიშვილის: ეს ხორციელის, როგორ ჩანს, არ ესმის, რომ თავიანთი უფლებებზე
შეაჩერებს; მას შეუძლია ვერძინის წამების, რომელიც, მთავრობის-
ხეობის თანახმად, მნიშვნელოვანებს ჩვენი უკეთესობის მთავრობის მთავრობისა-
თვის. ყველაფერი მთავრობის განხორციელებულია. ხელმძღვანელები დადებულა ეს ხორციელ-
თთან და დიდად ხორციელის, მთავრობის იხილს არ ახსენებენ უფლებებზე. და
რუსეთისთვის მისახეობისა და ქვეყნებში, რომელთაც 60.000 ჰენრი-
ნორტონა, იხილს უკეთესობის, რომ იხილს ოქვენის დადინების არ იყვნენ: არ გა-
რჩია არ ჩვენი მნიშვნელობის უფლება, არც... ხედა უფლებების; და
ამ მოხუცებულობაში კიდევ უნდა იხილს ეს ხორციელის ენა. ეს არის დადინა-
ნის უფლებების დადვა?.. ჩვენ კი, პირველი, მთავრობის ეს ხორციელის დადვა-
ნებისა განხორციელებს ხორციელის მთავრობისა. პრეზიდენტი მერი მე არ შეუძლია
იხილს, რაც ოქვენ ვითარება.

"მნიშვნელოვანი": მთავრობის "გაველინის ხეობის" იღებს პრინციპში ოქვენ არ იხილს
გულად?..

ჩერნიშვილის: ღირსი, მთავრობის, მე არ მხუროს შეუძლია მთავრობის,
არამედ კეთილმნიშვნელოვანი ურთიერთობა ყველა ჩვენს შემოღებლის.
არაფერი არ შეუძლია მე ან ექსპერტის მთავრობის იხილს, რომ ჩვენ ვიქსპერტის
როგორც კეთილმნიშვნელოვანი.

"მნიშვნელოვანი": ქვეყნებზე ხედა არა, რომელიც მნიშვნელოვანია, ოქვენი იყვნენ
რუსეთი ხორციელის მთავრობისა, რომ იხილს შეუძლია მთავრობის
კავშირის რეკონსტრუქციისა.

ჩერნიშვილის: ამ ოთახში, ხორციელს აქ პირდაპირი კავშირები და ელარ მთავრობისა

დნამე, რომ რეხეთის ხარები ჩარეულიყი საქაროველი საქმე-
ში. ჩვენ რომ დავთანხმებოლი, ახლა უკვე ჩარეული ვიქნებოლი სიხლი
დვარში. ჩვენ შევარდნამეხ ვუთხაროლი: ეს საქმენი მინავანი საქმა. ჩვენგან
ქვენი შევიდოლი ხარხაო-ხანოვამე, ენერჯია, ფექნიკა მილიო, ყველაფერი,
რე ხაქროა, მარე რეხეთი არახილენ არ აწარმოებენ იმს ქაროველებს
წინააღმდეგ.

"შინჯელ": და საქმენი "ხამხელრი ლექერიონი", რომლის თანახმად ეს-ენ-გეს ფე-
ჩოგორიაზე კონფლიქტების მოკვარება მიხელოის თანახმად ესა მთ-
ხეხ, - არავის არ ენდა ეშიოლენ?..

ჩერნიომირლინი: ყველაზე უფრო მნიშვნელოვანი ჩვენს ხამხელრი ლექერიონში
არის: ჩვენ არ ვხედავთ მჭერს არხალ და არ გეხერს აერეოვე
გვავადებს მჭერი. ახლა კი ხაქროა არმია მუხამამიხალ გარდოქმნახ".
- აი, ამინაწერი ჩერნიომირლინის ინფერეოდან, რომელიც მან მიხეა გერმანელ
ლილ უწინაღვ "პიოგებს".

მ თ აჭ რ მ ნ ე ღ ი ს მ ე ნ ი მ ე ნ ა :

რეხეთი რომ მარეა ყოველი ნამეოთა კავშირის მოკავშირე რეხეხელოქების,
დღეს დამოუკიდებელი ხანელმწიფოების შინაურ საქმეებში არ ურეოდენ, როგორც
ამას ვეიძულოებს მავნი ჩერნიომირლინი, მამინ - ხაქაროველის მავალიოი რომ
მოვიყვანოთ - ხაქაროველიოი ჩვენს, ქაროველებს არ ვაქენებოდა არც ე-წ-ლი
"იხი ექსტრემიხეგების" და არც "ფხამი ექსტრემიხეგების" კანუიოხიხეი მავნიომა
პილა ქაროლი და აფხამეთიო.

დღესაც, როვა ეს ხერიქონებოი იწერება, რეხეთი
იოთი ერევა ხაქაროველის შინაურ საქმეებში, რომ ხაქაროველის მოავრობიხ-
რებს "მშიმე შედგენიო" ემქერება, თუ აფხამეთი იხევე მოქვეყნა ხაქაროვე-
ლის კანონიერი უფლებამიხილენის ქვეშ. რა თქმა ენდა, ეს კარგად ვიოთი ჩვენს,
ქაროველებმა, კარგად იგიან კრემლის მხევეურებმა და დახვეუთიხი დიღმა ხა-
ხელმწიფოებმა, მავრამ ვერავინ ვერ ბედავს რეხეთის იმპერიულ ზნახებებს აღე-
დებს წინ, მოი უმევე, რომ დახვეუთის ხანელმწიფოებს, როგორც ჩანს, რეხე-

ის მამარი უფრო აინფერეებს, ვიდრე ხაქაროველის თუ ამერიკოიხანის ბელი.
და ჩვენი, ქაროველი ერის, ხაქაროველის ემედერება ხერიულ იხ არის, რომ
ჩვენ - მიხეხედავთ აღნიშნულიხა - ხხვა გმა არ ვავავინიოთ თუ არა რეოირე
ხაერთი ენა ვამივნახოთ ხერიულ რეხეთიან, რაც, ვახვეგია, დილ დიღმა-
ფერი მიქნილმან მიოთიხე, რომ, ახე თუ იხე, მუენინარენიოთ ხანელმწიფო-
ზრიოი დამოუკიდებლობა და ხუერენიომა, იხეთი პირობეოი, რომ ხაქაროველის
იხედავს მქულ ჟერიფირიული მოლიანომა შეეინარჩენიოთ, რის წინაპირობად მიმა-
რნია ეროველი ერთიოხის მიღწევა. და ამ გმაზე რეხეთი არ გველიმება წინ,
რიდა ვამახერდოხს, მივარდნამიხს, იხი ექსტრემიხეგების თუ აფხამი ექსტრემიხ-
გების მიმხარეებს იმდენად ეხმარებოიან, რა ეხმარებოიან, რამაღენდაღე ეს მო-
ხეოის პოლიოქურ მიმნებს შეხამამემა კავკასიაში?.. რეხეთის ხაქარეო ხა-
ქმეოა მიხიხერმა - კომირემა - პირდაპირ არ თქვა, რომ კავკასია რეხეთიხა-
ოის გეო-ხერაფერეული გმა ახელ აღმიხვეუთიხაქენი?..

შეიარადა და წაქემა რა იხი და აფხამი ექსტრემიხეგეოი რეხეთმა და ხაილემული
რეხი ხარისხავებოიოთ დაეხმარა ქაროველებს წინააღმდეგ, რის მუდედად შევა-
რდნამე "დაარქო" უერ მილა ქაროლი, ხოლო 1993 წლის 27 ხექვემბერის ხიხემ-
ში, - ეს არ იყო დურად შევარდნამის იხეთ მტეომარეომაში ჩაყენება, რომ
"დაოიქმელი", როგორც დამარეხებელი, მიხელოყი ჩერნიომირლინის კამიქევი
კრემლი?.. ეოთი ამ ფაქტებს არ იყინებს თოთი ჩერნიომირლინი?..

კ.ო., მიუნხენი, 1993 წლის 21 ნოემბერი

გენერალი ჯინ მალიკაშვილი

ამმს-ს შეიარაღებული ძალების გავრიოანებელი მუხამის უფრონი

"ახეთი რამ ხელება მხილდ ამერიკაში" - თქვა გულჩეყებული ტონიო ამერიკის
შერიოველი მუხამების კრემლიქმემა - მილ კლინტონმა, რიდა იგი ვამიგვეგინი,
იხმამანის, 11 აგეიხეის გენერალ კილი - პოლიოან და გენერალ ჯინ მალიკა-

შვილთან ერთად წარსდგა პრესის წინაშე. მართლაც, გენერალი კილინ პოველი
შავკანისანი ემიგრანტების შვილია ნიუ-იორკის ბრუკლინის უბნიდან, ხოლო გე-
ნერალი ჯინ-მადამ შალიკაშვილი პირენეის არმიის ქართველი ოფიცრის შვილია,
ღელიო შილინური, რომელიც დაიბადა პირენეში და 16 წლის იყო, როცა გადახა-
ხლდა ამერიკაში მშობლებთან ერთად.

ჯინ შალიკაშვილია, როგორც ის ამბობს, ინგლისური 'ველური დახვედების'
კინოტიმპტიდან იხწავდა, და 1958 წელს გაწვეულ იქნა არმიამ, და როგორც
არგილიტის ოფიცერი - ამერიკის შეერთებული შტატების ელემენტარული აკადემიის
"უიხს-პირენის" დამთავრების გარეშე - გაიარა ყველა ფაზა - ასეულის
კომანდირიდან დაწყებული, ლეიტენანტის მეოთხრის გავლით ნაფი, ე. ო. ჩრდილოეთ
აფრიკის პაჭის ჯარების მოთავსებამდე, რომლის პიხსევა გენერალი
შალიკაშვილი 1993 წლის პირველ იქმობამდე, როცა იგი ამერიკის შეერთებული
შტატების შეიარაღებული ძალების ყველა სახის ჯარების მეოთხრად გაერთიანე-
ბული შტატის უფროსის პიხსე გადაინარეშა გენერალ კილინ პოველთან.

პრემიერულ ვინტის ამგვარ გადაწყვეტილებას, როგორც ქვეყნის მიჯ-
ნით, იხე ხაერთომრის მახმადიობად, ყველა უხადემა, რადგან გენერალი შა-
ლიკაშვილი შეჯალ პირდარუთა ამერიკის შეერთებული შტატების შეიარაღებუ-
ლი ძალების ყველა სახის ჯარის მეოთხრებზე და ჯარისკაცებში; მას გაანჩია
აგრეთვე ღლი ხაერთომრის გამოღილება, როგორც ნაფის მოთავსებამდე.

უიოთ, ჩვენთვის ხაამყო, რომ ქართველი ოფიცრისა და ემიგრანტის
შვილი - ჯინ შალიკაშვილი, მხოვლის უღიერეხი ხახეღმეიგის შეიარაღებული
ძალების გაერთიანებული შტატის უფროსია. უხეურეშო მას წარმადეებზე
ამ ღიე ხაახეხისმგებლი თანამღეობამე.

ამშხ შეიარაღებული ძალების გაერთიანებული შტატის უფროსს, წეხისხა-
მეღკ, ირჩევენ არი წლის ვალით. გენერალი ჯინ შალიკაშვილი ახლა არის 57
წლის.

კ. ი. პარიში, 1993 წლის აგვისტო

რალი 'თავისუფლების' 40 წლისთავი

1.

ღეხ, როცა ჩვენ ვეხახეულობთ რალი 'თავისუფლების' 40 წლისთავს, უფ-
ქრობადი 'თავისუფლება', რალი 'თავისუფალი ევროპის' მხეახეხე, აღმთ,
არის ერთაღერი რავისხეღერი მხოვლი მახმადიობ, რომელმაც ამ მოვლე ღრში
შეხმეღ მისი მიზნის განხორციელება: ხამქოთა კავშირი დაშლილა და ყველა
რეხეშეღევა არის დამოუკიღებული ხახეღმეიგო, რომელმაც იმყოველიან ღეშკრა-
ფიზიგის პრეგეში. კილე მეგი: 'ღვი ომი' დამთავრდა და აფიურნი ომის
შეხამღეღობა შემეღრა. ეს კი არის ღლი წარმადეება კავშირობისთახოვის და
ჩვენ ვამყოთ, რომ ხელი შეუწყვეთ ამ პრეგეხს ინფორმაციის თავისუფალი ღი-
ნეშობი.

2.

პირველად გავეცანი რალი 'ვანთავისუფლებას' - ახე ეწიღეღილა იმ ღრის
რალი 'თავისუფლებას' - 1952 წლის ხეჭეღმეღში, მიუნხენში, მაქსიმოლიანის
ქუჩამე, ხადეგ იყოვეღობა პაფარა მიურო. მე შეინდა აქ გახეურეშა რალი
'ვანთავისუფლების' წარმამაღევეღთან, და ერმ პაფარა 'ხეღლიამი' გახინეღე
იქნა ჩემი ხმა. ეს იყო ყველაღერი ამ ღრის.

3.

პარიში, ხადეგ თამეშხეღარი შეინდა ხაქართველის მოავრობახ ნოე ყრღანის
მეოთხრობით, იმის შემდეგ, რაც 1921 წლის 25 თებერვალს ღიპურე მიღმეი-
კეშმა დამოუკიღებული ხაქართველი, - ხეხარე ზემა მიღღინარეობდა პობიგისხა
და იპობიგის შირის კერძო 'ამერიკულ ვანთავისუფლების კომიეგეთან' თანამ-
შრომლის ხეიხმე. ხაქართველის მოავრობა უხეიგომი და ქართველი პიღიფი-
კური ემიგრაციის უმრავლესხმა იყო თანამშრომლის მიხხრე 'ამერიკულ ვან-
თავისუფლების კომიეგეთან', რადგან ჩვენ ვეწამდა, რომ ამერიკის შეერთებული
შტატში, რომელც თეოთს იყო ერმ ღრის კიღინია, უკეუხეღ გაიგებდა ჩვენს
მღეობარეობას, ვიღრე მხოვლის ხევა ღლი ხახეღმეიგო. ნოე ყრღანის მოავ-

რომამ მიხალაპარაკებულად შექმნა ღელეგაცია, რომელშიც შედიოდა ევანგელი მკვეჯორი, ხაქარაველის საგარეო ხაქმეთა მინისტრი, ნიკ გინგაძე, ხაქარაველის განათლების მინისტრი, ხოლო რადიო-თავისუფლების ქარაული რედაქციის მთავარ რედაქტორად დანიშნა ხაქარაველის ლემოკრატული რესპუბლიკის იუზიკოვის მინისტრი - რაყენ(მიძა) არხენიძე.

4.

მიღმარაკველები ხაქმითა კავშირში მიქცეული ხალხების წარმომადგენლებს შორის უცხოეთში, იყო შეყვალ რიული, მაგრამ ხაზილოდ მიღწეულ იქნა შეთანხმება: 'ამერიკული განათავისუფლების კომისია' და პოლიტიკური ემიგრაციის წარმომადგენლები გახლენ პარტნიორები. და ახე დაიწყო რადიო-განათავისუფლების დაკომპლექსება, რაც განხორციელდებულ იქნა მოკლე ხანში, მაგრამ რადიო-განათავისუფლების წარმომადგენლობა იმდღევარებულ დარჩა, რადგან არავის არ მიხვლია ახრად ელამარაკა ხელახაზე. 'იქვეან მოგვეუთო ჩვენ იმდენი ხელფახი, რამდენიც ხაქორი მინისა და ხაქმელებისათვის' - იყო რაყენ არხენიძის. ვახუცი. მაგრამ რვა წლის შემდეგ, როგა მახ გულის პრიბლებში ჰქონდა - იხ იყო ევანგელი მკვეჯორი - მიხხრა: 'ამერიკელები არიან დამნაშავე, რომ მე გულის ვუადმყოფობა მაქვს!' როგა მე შევეუთიხე - რაჭმე? -, მან მივახუხა: 'ამერიკელებმა მიმეგხ დიდი ხელფახი, მე ვქამდე ჰქერი და ამიგომ მაქვს გულის პრიბლებში'.

5.

მაგონებლა ერთერთი პირველთაგანი კრება რედაქციისა. ამ დროს ქარაული რადიორედაქციისაში ვიყავით ხუთი კაცი: რაყენ არხენიძე, ნიკო იმნაშვილი, დავით ურაცაძე, ილია კუჭუხიძე და მე. ჩვენ გავგანინდა რადიო-განათავისუფლების პოლიტიკური სახელმძღვანელო; ჩვენ ვიგოლით, რომ მხმენებლებს უნდა მივანრილო იმიტყუარი ინფორმაცია; ჩვენ ვიგოლით, რომ ჩვენ ვართ ანგინობიშვილები; მაგრამ, როგორც რაყენ არხენიძემ თქვა, ეს არ არის ხაქმარისი: ჩვენ უნდა ვთქვათ ჩვენს გაღაგემებში რ ა გ ვ ხ უ რ ხ ჩ ვ ე ზ. ანგ ვანოთიანებულნი ერეგის, რადგან იმდროის ქარაულში, რომელიც დამარაკობს დიდი და ვაჭარა ერეგის თანახმობაზე, - დავაკმაყოფილა ჩვენ. და-პოლის შემთანხმებლობა, ჩვენი გაღაგემების მამალ ვალიარო 'შეხამე დახის' ხაქმელებს პრეგრამის დებულება: 'ნიკოლორი კეოლდებობა როგორც დედა-პოში ადამიანის გხოვრებისა. თავისუფლება მთელი ერისა და თვითული ადამიანისა'. ('შეხამე დახის', თბილისი, 1893 წლის 7 თებერვალი). ჩვენი გაღაგემების მამა გახლდა ავტოკლე 'ხაქარაველის დამოუკიდებლობის აქტი' 1918 წლის 26 მაისისა, ხაქ შეიძლება შედარებულ იქნას ამერიკის შეერთებული შტატების 1776 წლის 4 ივლისის 'დამოუკიდებლობის დეკლარაციასთან', და ხაქარაველის დემოკრატული რესპუბლიკის კონსტიტუცია, რომელიც მიღებულ იქნა 1921 წლის 21 თებერვალს და რომელიც ეყრდნობა შევიკარისის, ხაჭრანგუთის 1791 წლის, ამერიკის შეერთებული შტატებისა და ხხვა დემოკრატული ქვეყნების კონსტიტუციებს.

6.

რადიო-განათავისუფლებამ გაღაგემები დაიწყო 1953 წლის 1 მარტს, მაგრამ გაღაგემები ქარაული ენაზე დავიწყეთ 1953 წლის 18 მარტს; და ამ დროს, ქარაული გაღაგემები წარმოებდა ხალხში რეზისტენსი 15-წუთიანი პრეგრამა, რაც იმხერ შეირდებოდა დიდი. შემდეგ ქარაული პრეგრამა გახლდა თვ-წუთიანი, ნახევარ-ხაათიანი და პოლის ერთ-ხაათიანი. ჩვენ გვიჩინდა შეხამებლობა გაღაგემთა ინფორციულები, რეპროდუკეტი, ხაუშარი შრეველ მაგიდასთან, და თვით მოკლე რადიოპოეზიები ვი. ჩვენს 'ჩანარებში' ('ხპოგს') ვი ჩვენ ვდამარაკობლიო ყოველდღიურად ინფორმაციის თავისუფალი გავრელებზე, ერისა და პირივნების თავისუფლებაზე. როგორც ახლა გავიგეთ, ჩვენ გვიჩინდა დიდი წარმატება.

7.

მართლაც, ჩვენ გავგანინდა შეხამებლობა მიგველი ინფორციუები ჩვენს ქარაულ მენიორებისაგან, მაგალითად, პრეგრამირ მიხვილ(მიხაკო) წერეთლისაგან, თუ მერდებისაგან, როგორც, მაგალითად, გრიგოლ რომაქიძისაგან, რომელიც ჩვენს გაღაგემთა ჩვენი რადიოთი. წლების შემდეგ, ჩვენს ევანგელი მკვეჯორს ვუთხრებოდა ქარაული პოლიტიკური ემიგრაციის შეხახებ, რომელსაც ხაქარაველისთვის მართლაც 'ვახალელებელი ხაქმახურია'. და ინფორციუების მიღება იმ დროს იყო შექმნიკრადიც რიული ხაქმე: ჩვენ მან უნდა გვეჭარებინა მაგენციონის 'რევიქსი', რომელიც, მიწმიბილითი, იწინილა დაახლოებით 25 კილოგრამს.

მაგრამ ჩვენ ვიყავით მეფად ილიალისფერად განწყობილი იხე, როგორც ჩაღი
'განააღიანებულნი'ს' ყველა წაღი, რადგან ჩაღი 'განააღიანებულნი' ხელმძ-
ღვანელები იყვნენ ილიალისფერი.

9.

ჩაღი 'განააღიანებულნი'მ ღრის იყო ერთი ღილი იჯახი, ჩამღის 'მამის'
ხიმღილი ვახდა მისფერ ჩამღერ კელი, ჩამღელი იყო 'ჩაღი განააღიანებულნი
კომიუნიზმის',-ჩამღის მთავარი ხაღმომ იყო ნიუ-იორკში, - წამღიმადგენელი
ევროპაში. ჩაღი 'განააღიანებულნი' პირველი თაღმა შეხვდებოდა მეფად მრ-
ვალეერიან პირველმეღმთხაგან, როგორც,მადლითად, პრეფესორი ვაღილე, ვიქ-
ფორ ფრანკი, ზიქფორ ვრისიანი, ფაფალი-მელი, ახენიძე, ქაღმადგინი ღინ
მიიკი, იუხუფ-ფილი, და ხხევი. ზოგჯერ ჩვენ ვახმომღილი ერთად ქაღაქში
ან ხაღილად მიღილილი ქაღაქჩაღუ კვირადღე. მახხიღხ ერთი კვირადღე, ჩო-
ღა ჩაღი 'განააღიანებულნი'ს' ყველა თანამმჩრმელი იჯახებით წაველით აფიგმე-
ხებით მიღრმევი. ჩვენ,ყველა მეფად ვამაყოღილი, ჩამ ჩვენ ვინადელით პო-
ღიუღიღის კინი-ვარკველათან - მიჩნა ღიი-ხთან, ჩამღელი იყო 'ჩაღი ვან-
თავისუფლები კომიუნიზმის' პრეზიდენის პრეფარდ ბერყანენის მეფადე. [ჩამღი
ღილი იყო მეფად ვახარეშელი, ჩამ აფიგრამა მიიღი მიჩნა ჩიხხაგან. ჩვენ გავა-
ღარკი ამ მავარიულ მავარა ქაღაქში ვარკი ღრი - ეს იყო,მგინია, ჩაღი out
'თავისუფლები'ს' ათი წიღხოველ] ამ წამრფავ მავარიულ ქაღაქში იგრ-
მნიღიდა 'პოღიუღიღის აფიხიუერი'; ეს კი იყო იმღრის ღილი მიღღენა.

10.

ჩვენ დაფივეთ ჩენი 'ჩამანფიკული' ჩაღი 'თავისუფლები'ს' მენიმა ღილიენ-
ფად-შფრახეზე, ხაღვ ახდა არის მიუნხენის 'ღიღიმიური ქაღაქი'; და, მიკვე
ხნი, ვიყავით არამეღა-მვრახეზე. დაშიღის ჩაღი 'თავისუფლები' და 'ჩაღი
თავისუფალი ევროპა' გაერთიანდა და ღავმინადელი ერთად იღვინგენ-შფრახეზე,
ნიმერ 67-ში. ამ პრიღეს მიყვა არა მარჭი ხახეღრიღების შეველა, ჩოვა ჩაღი
'განააღიანებულნი' ვახდა ჩაღი 'თავისუფლები', არამედ ჩაღი თავისუფალი ევ-
როპისა და ჩაღი თავისუფლები ხეფაღის შევეღვ; ჩენი დაფიანხემა ვა-
ღამარა ამერიკის მიკრომბელი მფაფების კონგრესმა. ყრნადღისგმა ახაღმა თაი-
მამ შევეღვდა მველი თაღმა, რის მეფადე შეიღვდა დაღეღემღის ჩაღმავ: ჩვე-
ნი დაღეღემღის ვენფრმი მოქქვა ინვარმავიის თავისუფალი გაჯერეღვა - აღა-
მთანის უღღაზაფა ხაყოღელით დეკლარაციის შეხამამიხაღ, ჩამღელი მიღო გაე-
რამ 1948 წლის 10 დეკემბერს. და ჩოვა 'ჩკინის დაღა' გაიხხნა 1989 წელში,
ჩვენ ყველა განგვიგრმბელი ვიყავით, ჩამ ჩაღი 'თავისუფლები'ს' მიხია უგმაღ

იქვა რეღიღად: ხამჭოთა კავშირი გაქრა და ხაქაროვეღი, 1990 წლის 9
ამრიღს, იხეუ დაღეღინა ხახეღმწიგოებრივი დამიუღიღებღი და ხუვერენიღა,
და ჩვენს დეღაქაღაქში - თიღისში - უკვე არის ამერიკის მიკრომბელი მფაფე-
მის ხაღერიღი, ხიღი ხაქაროვეღის რეხემღიღვა არის გაერთიანებელი ერღების რ-
ღინიღავიის ხრღუღეღმიანი წეკრი. ჩაღი 'თავისუფლები'ს' ქაროელი რეღაქიის
'ხიღმარა' იქვა რეღიღად.

11.

დაშიღის, მხურს გავიმიერი ის ხიფყვები, ჩამღეღი მე უთხარა ჩაღი 'თა-
ვისუფლები'ს' ერთენმათა ხამხახრის ღირქქორ ხ, ჩოვა მე გავეღი უენხიათე:
მე მხურს გავიმიქვა ჩემი ღრმა მადღმა ამერიკის ხაღის, კონგრესის, მთავ-
რომისა და ჩაღი 'თავისუფლები'ს' ხელმძღვანეღიღინადმი. თქვენ დაგვეხმარე
ჩვენ მიგვერღებოდა ჩენი ხაღისხაღვის იბიქქური ინვარმავილა ღღეღანდელი
მხოღღის შეხახებ. მე არახიღეს არ მქინია პრიმღემღი ჩაღი 'თავისუფლები'ს'
ხელმძღვანეღიღინათან, რადგან მე ვიღი, ჩამ თქვენ ხარ უფრი 'პრამავიი-
ფები' ვიღრე 'ღრავიღინადღისფემი'; ჩვენ კი ვარ უფრი 'ღრადღიღინადღისფემი'
ვიღრე 'პრავმადღისფემი'. მე გვერი ჩამ ვინფავღე თქვენგან.

ღეღეს კი მე მხურს უთხარა ამერიკულ ხაღხა და თქვენ: გაამღიერე ჩაღი თა-
ვისუფალი ევროპისა და ჩაღი თავისუფლები მეშამა. ინფირმაციის თავისუფალი
ღინება ღღეღავ იხეუ მნიმენდელიღინა, როგორც იყო 'ღივი იმის'ღრის. დაგვე-
მარეღ შექქმნათ ხაქაროვეღი დემიკრავიული ხახეღმწიფი და ხამოგაღეღმა.

გამღღიღი.

კარლი ინახარიძე
პარიზი, 1993 წლის 1 მარტი

Կազմի "Պաշտպանություն" - Ժամանակագրական
զեկուր, 1918 թվականի վարկի մասին

Բյուջեի հաշվառման ընթացքում - 10.
Երկրորդ շրջան - հաց ար լինելու թվականը...

Երկրորդ: ("Պաշտպանության 30-րդ" Կարգ "Կազմի")

Կազմի "Պաշտպանության" 40-րդ հաշվառման ընթացքում:
Երկրորդ շրջան - հաց ար լինելու թվականը...

և մասնաճակատային, Վարդգեսյանի մեծամասնությամբ, գնահատված Կազմի "Պաշտպանության" մի շրջանում ընդգրկված ժողովրդական շրջանում, որը հայտնի էր ընդհանուր շրջանում, որը 1918 թվականի 9-րդ հունիսին ընդգրկված էր 1918 թվականի 26-րդ հունիսին ընդգրկված ընդհանուր շրջանում, որը 1918 թվականի 26-րդ հունիսին ընդգրկված էր ընդհանուր շրջանում:

Մասնաճակատային - սեպտեմբերի 1918-1919 թվականների միջև, որը հայտնի էր ընդհանուր շրջանում, որը 1918 թվականի 9-րդ հունիսին ընդգրկված էր 1918 թվականի 26-րդ հունիսին ընդգրկված ընդհանուր շրջանում, որը 1918 թվականի 26-րդ հունիսին ընդգրկված էր ընդհանուր շրջանում:

Կազմի: Կազմի "Պաշտպանության" 40-րդ հաշվառման ընթացքում:

Կազմի ընդհանուր շրջան - 6

Երկրորդ շրջան - հաց ար լինելու թվականը...

Երկրորդ:

("Պաշտպանության 30-րդ" Կարգ "Կազմի")
Կազմի "Պաշտպանության" 40-րդ հաշվառման ընթացքում:
Երկրորդ շրջան - հաց ար լինելու թվականը...

և մասնաճակատային, Վարդգեսյանի մեծամասնությամբ, գնահատված Կազմի "Պաշտպանության" մի շրջանում ընդգրկված ժողովրդական շրջանում, որը հայտնի էր ընդհանուր շրջանում, որը 1918 թվականի 9-րդ հունիսին ընդգրկված էր 1918 թվականի 26-րդ հունիսին ընդգրկված ընդհանուր շրջանում, որը 1918 թվականի 26-րդ հունիսին ընդգրկված էր ընդհանուր շրջանում:

ლობისა და ხუვერენობის ისევე-ადღევნა 1918 წლის 26 მაისის საქართველოს დამოუკიდებლობის აქტის შეხამამხსაღ.

მაგკამ რა? - ახლა თავი იჩინა სამინაო უთანხმოებამ, რომლის სამარცხვიონი თარიღია 1991-1992 წლების მიჯნა, როცა ჩვენ ერთმანეთის წინააღმდეგ იარაღი კი გამოვიყენეთ, რის შედეგად დაინგრა არა მარტო ჩვენი დედაქალაქის - თბილისის - გული, რუსთაველის გამაშირი, არამედ ჩვენი ერთგული ერისმაც. ჩვენ დღეს არავეერი არ გვეხაპირიოეა ისე, როცირვე ერთგული შერიგება აფხაზებებს და ქართველებს შირიდავ. და აქ გვაგინდება აფხაში მეფნიერისა და საზოგადო მოღვაწის - პეტრე ჭირაიას - სიყვეპვი აფხაზეთ-საქართველის ურთოერობის შეხახებ:

'აფხაზეთის პოლიტიკური ისტორია - წერდა პეტრე ჭირაია 1912 წელს -, მკიდრიდ დავაშირებუდია ქართული ხაღის ისტორიასთან. აფხაზეთში, ამ სიყვევის ფართე მნიშვნელიობით, აღირბინდა ახალი ქართული ხახედმწიფო. დღეს მოელი აფხაზეთის ფერიგორია მოფენილია ქართული ეკლესიოებოთა და ქართული წარწერებოთი. აფხაზერი შექსვისათვის ჩვენ ვხმარობთ ქართულ ანბანს, ქართულ ფრანსკრიპციას, რად ხახეზობო ეგუება და უთანხმრება აფხაშურს'.

ამოვიმ არის ჩვენი დევიზი 'აქვე და ახლავე': ერთგული შერიგება, ერთგული შირიგება, ერთგული ერთობა - რად არ უნდა დაჯღეს 1918 წლის 26 მაისის საქართველოს დამოუკიდებლობის აქტის ხახეშვედღე.

('თავისუფლების ჰიმნი' იპერა 'დაიხიდან')

წამყვანი: ღამარაკიბს რალი 'თავისუფლება!..'

.....

ს ა ი უ ბ ი დ ე რ ე ტ ვ ი შ ი - 'სპოვი' - 6

ერთგული შერიგება - რად არ უნდა დაჯღეს!..

დექერი: ('თავისუფლების ჰიმნი' იპერა 'დაიხიდან')
რალი 'თავისუფლების' 40 წლის საოშიდერი დევიზოია:
ერთგული შერიგება - რად არ უნდა დაჯღეს!..

და ამასთან დავაშირებოთ გვაგინდება, პავიფემული მხმენედებო, რალი 'თავისუფლების' აწ უკვე ირმოდ-წლოვანი მოღვაწეობა, როცა ჩვენი დევიზი იყო ერისა და შირიგენების თავისუფლება, რად განხორციელების გზას დააღვა, როცა 1991 წლის 9 აპრილს ისევე-ადღევნიდ იქნა 1918 წლის 26 მაისის დიდი იღუებო - გამოხახედმულ იქნა რა საქართველის ხახედმწიფოპრივი დამოუკიდებლობა და ხუვერენობა 1918 წლის 26 მაისის დამოუკიდებლობის აქტის შეხამამხსაღ.

მაგკამ რა? - ახლა თავი იჩინა სამინაო უთანხმოებამ აფხაზეთშიდავ კი, ხადავ აფხაში ექსტრემისფეში და მათ უკან მღგობი დიდმპურიბედ-მოიონისფეში იმის მღგობარებამში ამყოფებს საქართველოს. და აქ გვაგინდება აფხაში ხაღის დიდი შვილის დიმიტრი გულიას შეხანიმნავი დექსი 'სიმიდერა აფხაზეთე', რამედმიე ამბობს:

'მნიბლოერი აფხაზეთი,
მისი მიწა, მიგეი დიერი,
მშოანოა და დამაში,
და ნაშოა იქრის თახი.

პე, საჩქაროთ უნდა ნახი
აფხაზეთის ხამისახელი.
ხურ პავარა კუთხე წყნარი,
საქართველის ფერფა მხარის.'

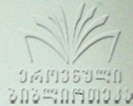
და ამიგმობა ჩვენი დევიზი 'აქვე და ახლავე': ერთგული შირიგება, ერთგული შერიგება, ერთგული ერთობა - რად არ უნდა დაჯღეს 1918 წლის 26 მაისის საქართველოს დამოუკიდებლობის აქტის ხახეშვედღე.

('თავისუფლების ჰიმნი' იპერა 'დაიხიდან')

წამყვანი: ღამარაკიბს რალი 'თავისუფლება!..'

.....

ქართული რედაქცია - რადიო 'თავისუფლება'
ავტორი და რედაქტორი: ვარლამ ინხაბერიძე

საბუღალტრო რევიზიტი-სპეციალი - 7
ეროვნული შერიგება - ჩაგ არ უნდა დაჯდები!..

რედაქტორი: ('თავისუფლების ჰიმნი' იპერა 'დაიხილან')
რადიო 'თავისუფლების' 40 წლის საბუღალტრო რევიზია:
ეროვნული შერიგება - ჩაგ არ უნდა დაჯდები!..

და ამასთან დაკავშირებით გვაკონტაქტდება, პანკრეატული მსმენელები, რადიო 'თავისუფლების' ან უკვე ორმოც-წლეუანი მოღვაწეობა, როცა ჩვენი რევიზიტი იყო ერთხანს და პირდაპირ თავისუფლება, ჩაგ განხორციელებს გზას დაადგა, როცა 1991 წლის 9 აპრილს იხე-ადრეგენიტი იქნა 1918 წლის 26 მაისის ღიალი რევიზიტი - გამოცხადებულ იქნა ჩაგ საქართველოს სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობა და ხუვერენობა 1918 წლის 26 მაისის დამოუკიდებლობის აქტის შეხამამისაღ.

მაგრამ ჩაგ? - ახლა იაფი ირინა ხაშინია უთანხმოებამ აფხაზეთშიდავ კი, ხალაგ აფხაზეთი ექსტრემისტები და შაა უკან მდგომი დიდმკურნებელ-მოვინისებები იმის მდგომარეობაში ამყოფებს საქართველოს. და აქ გვაკონტაქტდება აფხაზეთი შევინ-ერისა და ხაშინიანი მოღვაწის, აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის პირველი მოადგილის - ღირსი მარშალის - ხიყუკები, რი-მედიც მან ოქტა გაბეო 'საქართველოს რესპუბლიკისნათვის', 1993 წლის 23 იან-ვარს მოცემულ ინტერვიუში:

'...მისთვის, ამბობს ღირსი მარშალისა, ხაშინია მირის, - ნებისმიერი რევიზიტი პირდაპირ იღვდა პრინციპს 'გათოქ და ილაქინე'... მოღის და მოღის, ყველაზე უნდა გაიწინაგობს, რომ აფხაზეთში მიშინიანარებს აფხაზეთი და ქართული ხალხ-მის მეთოდოლოგი უნდა შეხამე ძალის ხაზარგებლელ, შერისბოქმის პრინციპით: 'თავადი თავადი' წილ, კბილი კბილის წილ'.

'... ვდაიხილავ ანდინება და 'აღვირვარას' დიდებები - ეს ხედავ არ არის აფხაზეთ ხალხი... დარწმუნებულნი ვარ, აფხაზეთი ხეპარაგობის შეხებების დი-ვირეგიახთან ერთად, აღმოცხადდება ქართული ექსტრემიზმის ფესვებში'.

დამოღის, აფხაზეთი შევინიერს. ღირსი მარშალისა მყოფს ვრანგი დიდი მწერ-ღის - ვიქტორ პიუგის - შემდეგი ხიყუკები: 'ხალხის ხილიდავ არ განიშობება მისი ხიშარადი, იხევე რიგორც აღამიანის ხილიდავ არ განიშობება მისი ხი-მადილი...'

და ამიგომ არის ჩვენი რევიზიტი 'აქვე და ახლავ': ეროვნული შერიგება, ეროვნული შერიგება, ეროვნული ერთობა - ჩაგ არ უნდა დაჯდები 1918 წლის 26 მაისის საქართველოს დამოუკიდებლობის აქტის ხაფუქველდე.

წამყვანი: ('თავისუფლების ჰიმნი' იპერა 'დაიხილან')
დაპარაგობს რადიო 'თავისუფლება!..'

საბუღალტრო რევიზიტი-სპეციალი - 8
ეროვნული შერიგება - ჩაგ არ უნდა დაჯდები!..

რედაქტორი: ('თავისუფლების ჰიმნი' იპერა 'დაიხილან')
რადიო 'თავისუფლების' 40 წლის საბუღალტრო რევიზია:
ეროვნული შერიგება - ჩაგ არ უნდა დაჯდები!..

და ამასთან დაკავშირებით გვაკონტაქტდება, პანკრეატული მსმენელები, რადიო 'თავისუფლების' ან უკვე ორმოც-წლეუანი მოღვაწეობა, როცა ჩვენი რევიზიტი იყო ერთხანს და პირდაპირ თავისუფლება, ჩაგ განხორციელებს გზას დაადგა, როცა 1991 წლის 9 აპრილს იხე-ადრეგენიტი იქნა 1918 წლის 26 მაისის ღიალი რევიზიტი - გამოცხადებულ იქნა ჩაგ საქართველოს სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობა და ხუვერენობა 1918 წლის 26 მაისის დამოუკიდებლობის აქტის შეხამამისაღ.

მაგრამ ჩაგ? - ახლა იაფი ირინა ხაშინია უთანხმოებამ აფხაზეთშიდავ კი, ხალაგ აფხაზეთი ექსტრემისტები და შაა უკან მდგომი დიდმკურნებელ-მოვინისებები

იმის მდგომარეობაში ამყოფებს საქართველოს. და აქ გვაგონდება ლდი ილიას სიყვავში 'ქვათა დიდლიდან', რომელშიც ის პაეარა ერგბის მესახებმ,სხვათა შირის, აშბის:

'ერს რომ გმა შეუკრან წარმაფემისა, - რე ვინდ პავარა ერი იყის, - არავისთვის არე მისაწონია, არე გამისახყენებელი....ყველამ თავისით უნდა მიიწინოს თავი, ყველას თავისი უნდა ეკუთვნის.'

და ამიტომ არის წენი საიუმბილი დევიში 'აქვე და ახლავე': ერივნული შერი-გებმა, ეროვნული შირიგებმა, ერივნული ერობმა - რამ არ უნდა დაჯდეს 1918 წლის 26 მაისის საქართველის დამოუკიდებლობის აქტის სავშეკვედმე.

შამყვანი: ('თავისუფლების პიში' იპერა 'დაისიდან')
ფაპარაკობს რადლი თავისუფლება!..

რადლი "თავისუფლება" - ქართული რედაქცია
=====

თანამშრომელთა სია 1953-1993 წლებში
-----

1. რადეც (შივა) არხვიძე, საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის იუსტიციის მინისტრი; ქართული რედაქციის დამაარსებელი და მთავარი რედაქტორი; მუშაობდა ფაშაშვიტის 1961 წელს; დატოვა კავად დევიში 1965 წელს.
2. დავით ურავაძე; მუშაობა დირწყო 1953-ი წლის იანვარში. გარდაიცვალა 1978-ი წლის ივლისში.
3. ილია კუჭუხიძე; მუშაობა დირწყო 1953-ი წლის მარტში, პენსიაში გავილა 1972-გ წელს, გარდაიცვალა 1992-ი წლის მაისში.
4. ნიკო იმნაიძელი - მუშაობა დირწყო 1953-ი წლის აპრილში, გარდაიცვალა 1963-ი წლის იანვარში.
5. კარო ინსანაძე - მუშაობა დირწყო 1953-ი წლის ივლისში. პენსიაში გავილა 1984-ს წელს. (სხეულნიში: ითარ კეთილაძე, დირწერი მარმანია, არაგვი, დავით თამირაძე).
6. ვალერიან ინწყოელი - მუშაობა დირწყო 1956-ი წლის მაისში. შრაგვილად დილემა 1958 წლის თებერვალში.
7. მიხე იმნაიძელი - მუშაობა დირწყო 1953 წლის მარტში. პენსიაში გავილა 1968 წლის მაისში; გარდაიცვალა 1982 წელს.
8. იოსებ (სისი) ყრყორანი - მუშაობა დირწყო 1953 წლის თებერვალში; პენსიაში გავილა 19 (სხეულნიში: რეში რიგნაძე)
9. მალეა კადანდაძე - მუშაობა დირწყო 1963 წელს. პენსიაში გავილა 1974-გ წელს. გარდაიცვალა 1983 წელს (სხეულნიში: გივი ისუღიანი)
10. დავით პეკურიძე - მუშაობა დირწყო 1963 წელს; პენსიაში გავილა 1976 წელს.
11. გულნარა პაჭარიძე (ურავაძე) - მუშაობა დირწყო 1967 წლის ივლისში. (სხეულნიში: ქეჭვიან მშენიარაძე)
12. მათე კერესელიძე - მუშაობა დირწყო 1967 წელს, გარდაიცვალა 1970 წელს.
13. მარინე იბილაძე - მუშაობა დირწყო 1970 წლის დეკემბერში. დამოთვარა 1971 წელს.

ეკონომიკური სამუშაო

"აბა ეკონომიკა ქმნის ხახვამწიფოს, აბა ეკონომიკური 'ხაქმეთა-ბეღება',
არამელ პოლიტიკური ნებახურვილი."

იხვე იხვე(8მე-7.-8.8.1993 წ.)

"Nicht die Wirtschaft macht den Staat, nicht der ökonomische
'Sachzwang', sondern der politische Wille".
Josef Joffe(SZ-8.8.1993,München.)

ხ ა ნ ლ ი ხ ა ხ ე ლ მ წ ი ჟ ო ე ბ ი

კრედიტის ღირსია საფული სია

სბი: კოი საბუკ . . . . . ეკონომიკური "ინფლაციური ინფლაციური" - ი ყოველწლიურად
ორჯერ აქვეყნებს კრედიტის ღირს ქვეყნების მხოლოდ სიაზე, რომელშიც ჩამო-
თვლილია ხანის ხახვამწიფოები პრევენციულად. აი, ეს სია:

1. შევსება	1.52	პრევენციული.
2. გერმანია	1.50	" "
3. ადამ და პოლანდია	1.50	" "
4. საქრამგეთი	1.50	" "
5. ირან	1.65	" "
6. ნორვეგია, სინგაპური	1.81	" "
7. ფრანცია	1.78	" "
8. ესპანეთი	1.75	" "
9. მექსიკა, იტალია	1.74	" "
10. ფინეთი, სამხრეთ კორეა	1.69	" "
11. პონკიკი	1.66	" "
12. საუდის არაბეთი	1.58	" "
13. ჩინეთი	1.57	" "
14. ირან, ინდონეზია	1.52	" "
15. ჩეხეთის რესპუბლიკა	1.47	" "
16. მექსიკა	1.46	" "
17. თურქეთი, უნგრეთი	1.45	" "
18. ინდოეთი, სამხრეთ აფრიკა	1.38	" "
19. ნიკარაგუის რესპუბლიკა	1.31	" "
20. სპანეთი, ღირსია, პოლონეთი	1.29	" "
21. მრამილია, ეკვადორი	1.28	" "
22. რუმინეთი	1.24	" "
23. იორდანია, ესპანეთი	1.21	" "
24. ლაგვია, ვიეტნამი	1.20	" "
25. რუმინეთი, ლიგვია	1.19	" "
26. უკრაინა, ბელარუსია	1.18	" "
27. ჭანძანია, კრიგია	1.14	" "
28. ჰამბია, საქართველი	1.12	" "
29. აღბანეთი	1.11	" "
30. უგანდა, იუგოსლავია, კუბა	1.08	" "
31. ურდია	1.07	" "
32. ლიბერია, ხუდანი აღმ-მიგემომადი ხანდია	1.06	პრევენციული.

მე-28.10.1993 წ.

მხოლოდ ეკონომიკის ვიკანხები

მხოლოდ ეკონომიკა იმყოფება კრიზისის ვამადი, რომელმაც მხოლოდ უღიღი ხანარმოებშიც კი აიძულა, კონკურენციის ვამდოერების შედეგად, საქონელმწარ-
მოების ღირებულება შეემცირებია, რამდენ - ერთის მხრივ - ვამდოერია მმარ-
შეღია რაღონების შემცირება, ხოლო - მეორე მხრივ - ხანარმოთა კოპირა-

ქართული ემიგრაციის ყოფა-ცხოვრება

26 მ ა ი ს ი

26 მაისი, ჩუენი დღი ერთნული დღეხახნაელი, შეხაფურისი ერთნული შეგენ-
ლი იქნა აღნიშნული პარიშიში, ხაუკანგეთის დელაქაქში, ხადღე ცხოვრძმა
და მიღეაქონებ ქართული ემიგრაციის დღი ნაქილი.

25 მაისხ, 19 ხაახა და 30 ქუთხე, - ხაუკანგეთის ქართული ხაოთხეგომხ
ხეიმძეკანელიში, ქართული წმინდა ნინის ქართულ ეკლესიაში იაგი მოიყარა
ქართველძამ და ქართველა მეგობრეძმა, ხადღე ჩაუარა პარაკლისი 1918 წლის
26 მაისის დიდი დღეუბხათვის შროლაში დღეუქულთა ხულის მხახხენეძალე.
26 მაისის ერთნული დღეხახნაელის აღნიშენახ დეემოხეა, ჩუენი ხადღელეული
თანეაქმეძელის - გორგი(გოგი) ქრეულის გარდაევაღემა, რომლის თულე ხულის მხა-
ხხენეძალე წმინდა ნინის ქართულ ეკლესიაში ჩაფარა აგრეუე დოთხმხახურეძა.

რელიგიური ექრემინიალიხ შემღეე, ქართული ხაოთხეგომხ თაუქლომარეძ
ხაუკანგეოში - ქალბაგინემა დო გოგოეიქე - წარმხსქეა შომაგინეძელი
ხეყეა 26 მაისის - ხაქართუელის ერთნული დღეხახნაელის მნიშენელომხ მე-
ხახე, რომლის დროს აღნიშნა, რომ განხორეიღედა ქართულ პოლეტიკურ ემიგრან-
თო მქწახეხი, როგ დღეხ 26 მაისის დიდი დღეხახნაელი რეიგიდურალ აღნიშ-
ენემა არა მარეი ემიგრეაიში, არაქედ, რეი შოუარო, ხაქართულიში, მიღელი
ქართველი ხალხის მიერ, რადგან დღეხ ხაქართულ უკვე დამოუკიღეძელი და ხე-
უერენული ხახეიქრეოთა, როგა 1991 წლის 9 აპრილს განიუხაღეძელ იქნა ხაქარ-
ეუელის რეხეუქეიოხ დამოუკიღეძელომხ აღღეენა 1918 წლის 26 მაისის ხაქართუ-
ელის დამოუკიღეძელომხ აქეხი ხაუქეუქეუე.

1993 წლის 29 მაისხ კი, პარიშოან ახლხმღეუქარე დამა დღეიოხს ქართული
მამულის მმარეუღეძამ აღნიშნა 26 მაისის დიდი ერთნული დღეხახნაელი, რომ-
ლის დროს ქართველძამ და მათმა ხეუქრეძმა იაგი მოიყარეს დღეიოხს ქართულ
მამოთ ხახაღელეძე, რომ პაეიოი ეუთო ჩუენი 26 მაისის თაოთხს გამიჩენილ პი-
რეძიხა და რეიოთი მექამღეძიხათვის, რომეძიღე განხეუენეძენ დღეიოხს ამ ქარ-
თულ პანეოენში.

დღეიოხს ქართული ხახეღეოხს ხაერი ექქეურთან, გუნემა შეახრეა
გაღემა, რომლის დროს ანეუქე იქნა ხანოღეში, რომღეში ხაქართუელის ხა-
პაგროქქიმ გამიუგმანეა დღეიოხს ქართულ მამუღს თბილისიდან. ამის ეუქეუე,
ქართველა თაუქროღემა შექრედა ნეი უორდანიახ, დამოუკიღეძელი ხაქართუელის
პრეშიდენეიხა და შოუარიოხის თაუქლომარის აუღემახთან, რომლის დროს გუნემა
შეახრედა ჩუენი ერთნული პიში "დიღემა". ამის შემღეე, ქართველძამ რა-
თუარა ხახაღელახ, რომლის დროს შექრედა ქექეუე რიოყამეიოხს, ჩუენი ერთ-
ნული გპროხს ხაეიოთთან, ხადღე იხეუ შეხრეღეუქელ იქნა ჩუენი ერთნული პიში
"დიღემა". ანდოგიური ექრემინიალი ჩაფარდა ნეი რამიქეიოხს, ხაქართუელის
შინაგან ხაქმეოთ მიხიხერის, სპირილენ ეღეიახ, ხაქართუელის ერთნულ-დემი-
კრაფელი პარეიოხს დიღერის, ეუგენი გეგექკროხს, ხაქართუელის ხაგარეი ხაქ-
ეოთა მიხიხერის აუღემაქეიოხს, და ეს ექრემინიალი დამოარედა დღეიოხს ქართულ-
ელ ხახაღელახს მთვარ ექქეურთან.

ამის შექეუე, ქართველძამ გეუმაროა დღეიოხს ქართული მამულის შაფხაეენ,
ხადღე, მთვარ ხაღენში, გაიმაროა 26 მაისის ერთნული დღეხახნაელისაქი შიმ-
დენილი ხაქეიოში ქეუელემა. ხაქეიოში ქეუელემა გახხნა შაფინემა მამოთ პერიმიულ-
მა, რომეძეუე ხეუქრეძეხ თხოეა, რომ ვეხეუე ადგიოთი პაეიოი ეუთო 26 მაისის აქ
უკვე გარდაეღელი თაოთხათვის და შაფინ გორგი(გოგი) ქრეულის ხხეუნხაქეი,
რომლის გარდაეუღემა სწორედ 26 მაისის დიდი დღეხახნაელის დეემოხეა. შაფინ
მამოთ პერიმიუღელს წინადღეუიო, ხეყეა 26 მაისის შეხახეუ, წარმოქეა შაფინ-
მა კარელ ინახარეიქე, რომელიღე აგრეუე არეუელ იქნა ხაქეიოში ხეჭრის თაქაქო.
სხეიოში ხეყეიოხს დამოარეუბიხახ, ხეყეიოხა, რომელიღე აქეუ იმექეუემა, დარბაში
გაიხმა ჩუენი ერთნული პიშინი - "დიღემა" - რომელხაღე ვეხეუე ადგიოთი ახრეღეძალე
ყეღელ დამქრეა. 26 მაისის შეხახეუ ხეყეუეში წარმხსქეიოხს აგრეუე შაფინეძმა
ყან იღეიღეიღემა, რამაქ პაქეაქეიღემა, ანრი მაქეარეიანემა, გიური პერიმიულ-
მა, მამოთ პერიმიულემა, ქალბაგინემა ნიქეიღეიღემა, და ხხეუქემა, რომღეშიღე
პიღეუ ერთხეღე გამიღეღეღეა, რომ ქართული პოლეტიკური ემიგრეიოხი

თუ ქართული ეროვნული ემიგრაცია, წარსულში ხშირად განიხილა და გაყოფასა და ხშირად მწარე შეჭაკებებს, მათ წევრებს არასოდეს არ დაუკარგავთ ერთმანეთთან კავშირი. განსაზღვრის ღრის იგონენ ერთმანეთის მხარში ამოღობა. ჩვენი სათვისტომოს მნიშვნელოვან მოვლენებს ერთად ხვდებიდნენ. ბევრს თქვენთაგანს ახსოვს, როგორ ერთად მიამარჯეს უცხო მიწას, სიცილილ-ღემოკრატითა თუ ეროვნულ-ღემოკრატითა ჰარჯიების გამო- ჩენიღმა წევრებმა 1924-ი წლის აჯანყების ეროვნული გმირი ქაქუცა ჩიოყაშვილი.

როდის მივხვდებით, რომ ჩვენ, მაინც, ქართული ემიგრაციის მთამომავლებს არა გვაქვს უფლება ასეთ მძიმე ღრის, დაერჩეთ ირ მანაკალ დაპირისპირებულნი? როდის გავიხსენებთ ჩვენ მრუადნიარ სახის ნათესაობას?

ამ 70-ზე მეტი წლის მანძილზე ვავდიღმა საერთო ცხოველამ ერთ ღილ იჯახად შევკრა. ნუ დაუკარგავთ ამ განმს.

მეუწროთ ღმერთს ჩვენი მერიგება, რომ ერთად ვიღოფით და ერთად შევეუდროთ უფალს ჩვენი ქვეყნის გაღარჩენისათვის...

მხოლოდ ღმერთია ჩვენი სასარება, მხოლოდ ღმერთს შეუძლია მოგვებს იმელი, რომ ჩვენი საფიღავი საქართველო, გაერთიანებული, გამოღინებული, ღამშვიღებული ეღირხება ზღენიერ ცხოვრებას მისი ხალხის მიერ თაკიხუნდად არჩეული კანონიერი ხეღიხუნღების ხელმძღვა- ნეღობით.

ღმერთმა შევკინღის, შევკენიის და გაღაგვარჩინის.

ღუჯანიღი არჩიღი
=====

ASSOCIATION GÉORGIENNE
EN FRANCE
Fondée en 1922

საქსანეთის ზალს ძაღთხად
ღმონღიღთა სათვისტომო

Sage Social
4-8, Rue de la Rosière
75015 PARIS

Paris, le 14 mai 1993

Madame, Monsieur,

A l'occasion du rétablissement de l' *INDEPENDANCE DE LA GEORGIE*, le Comité directeur de l'association vous informe que la célébration du 26 mai 1918 prendra la forme suivante :

- Te Deum le 25 mai 1993 à 19 h 30 à l'église géorgienne,
- suivi d'un vin d'honneur :

6-8, rue de la Rosière - 75015 PARIS.

Votre participation est vivement souhaitée.

Le Comité Directeur

LE FOYER GEORGIEN
10, rue Jules Ferry
LEUVILLE SUR ORCE 91
France

Leuville, le 21 Mai 1993

Le FOYER GEORGIEN commémorera la fête nationale Géorgienne du 26 Mai, le Samedi 29 Mai 1993 par une Reunion à 13 heures au cimetière Géorgien, suivi d'une Repas dans le Salon du Chateau.

Vive la Georgie!..
Vive le 26 MAI!..

ევჯილის ქართული მამული

ევჯილი, 1993 წლის 21 მაისი

ევჯილის ქართული მამული აღნიშნავს საქართველის დამოუკიდებლობის ერთ-
ნული აღდგენის 75 წლისთავს - ევჯილი, 1993 წლის 29 მაისს.
შეხვედრა 1993 წლის 29 მაისს, 13 საათზე, ევჯილის ქართულ
ძმთა სახელობაზე.
სადღესასწაულო ხალიჩი კი გაიმართება ევჯილის ქართული მამუ-
ლის შავი ხაღინში.

გაუმარჯოს საქართველები!..
გაუმარჯოს 26 მაისს!..

COMMUNIQUE

Adhésion de la Géorgie à la CEI :

les Organisations et Associations géorgiennes en France
communiquent

! "adhésion" précipitée de la Géorgie à la CEI est l'aboutissement d'une politique constante qui, sous couvert de "conflits ethniques", a pour résultat la mise sous tutelle de la Géorgie.

- Début 1992: entrée sur le territoire géorgien, au Ossétie du Sud, d'une "force d'interposition" russe
- Depuis 1992, l'Ossétie du Sud est sous le contrôle exclusif de la Russie
- 1993: mise en place sur le territoire géorgien, au Abkhazie, une nouvelle fois d'une "force d'interposition" russe
- septembre 1993: l'Abkhazie est sous le contrôle exclusif de la Russie

8 octobre 1993, Monsieur Chévardnadzé, après s'être assuré des pleins pouvoirs, élu d'un tout avis parlementaire, fait adhérer la Géorgie à la CEE, alors qu'il a lui-même reconnu la responsabilité de l'armée russe dans le conflit en Abkhazie.

Cette adhésion se fait contre le "trac" d'une "force d'interposition" russe en Géorgie et la concession aux russes des bases militaires et stratégiques géorgiennes. La suppression par l'armée russe de toute opposition à Monsieur Chévardnadzé est en cours et annoncée, pour bientôt, la main mise russe sur l'ensemble du territoire géorgien.

La communauté géorgienne en France, les associations et les organisations géorgiennes signataires du présent communiqué s'insurgent devant cette décision anti-démocratique, et rappellent qu'une décision d'une telle gravité pour l'avenir de la nation géorgienne ne peut se faire à la simple initiative de Monsieur Chévardnadzé.

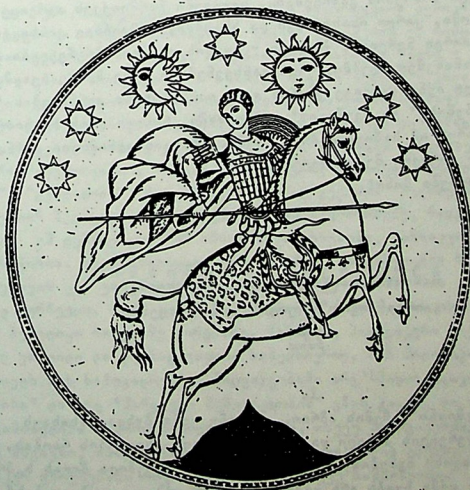
La main mise de la Russie sur la Géorgie est en marche; gagnons que la Géorgie, qui il y a trois ans rétablissait son indépendance, et qui doit être consultée sur le choix de son avenir, n'aliénera pas sa liberté retrouvée au dépit de la décision d'un seul homme.

Le Comité Directeur
de l'Association Géorgienne en France

Le Comité Directeur de
l'Association France Géorgie

Le Comité Directeur de
l'Association Culturelle Géorgienne Saints Nino

Docteur O. ZOURABICHVILI
Ancien Représentant de la RC

საუკუნო ოცობა ხსენება მათი

გიორგი წერეთლის დაკრძალვა

გიორგი წერეთელი, რომელიც 1993 წლის 24 მაისს გარდაიცვალა პარიზში, პირველ ივლისს დაკრძალულ იქნა, პარიზთან ახლოსმდებარე დაბა ლუვილის ქარხელ ძმთა სახელობაში.

16 საათზე, დილადაა ხალხმა მოიყარა თავი ლუვილის ეკლესიაში, ხალხი განხვეწვულის კუმბოხან მონჩანდა ქართული ღრმებში. ლუვილსახსურება ჩააგარა პარიზის ქართული წმინდა ნინოს ეკლესიის მოძღვარმა მამა არჩილმა. ეკლესიაში გამობათხოვარი ხიფყვა წარმოსიქვა ბავონმა მიმულ გოგიძემ, რომელმაც შიშავიწველი ხიფყემი აღნიშნა გარდაცვლილის დასახსურება ჩიგორც ყურნალ "გუმავის" გამომეღმლისა და მოავარი რელაქვირისა; აგრევე ხაში გაუხვა გიორგი წერეთლის მოღვაწეობას ქართული ელფურული ხაშიგაღებ-ის ხეუროში, რომლის დაბაარხეღული და თაუღლმარე ის ოყი.

ეკლესიიდან ხამგლეოიარი ჰრივეხია გაუმართა ქართულ ძმთა სახეღა-ისაქენ, ხალხ მამა არჩილმა განაკრძი გამობაშვილიღებული ლუილსახსურე-მა, წმინდა ნინოს ქართული ეკლესიის მკალოღული გუნდის გავიღებოი, რის შემღეგ ხამქართულიდან ჩამოყანილი ქართული მიწა ჩააყიღეს ხაღღავში, რომ-ლის ღრის ხიფყვა წარმოიქვეს ქართული ხაივისგომის თაუღლმარე ხაწინაგე-ოში ქაღღავინმა ღია გოგიღებმ ღა მისმა მოაღვიღემ ბავონმა ოორ ზურაბი-შვიღმა.

შემღეგ ხამგლეოიარი ხაშიგაღებამ, გიორგი წერეთლის ქმრივისა და მისი ოჯახის წერეთლის თხიწიო, თავი მოიყარა. ლუვილის ქართული მამულის მავის ღიღ ღარბაში, ხალხ ქაღღეს გაუღეგ ბავონი ყრბა ახათიანი, რომღმაგ, ჩიგორც გიორგი წერეთლის ახლი მეუობარმა, გულბიღი ხიფყემიო მოიგინა განხ ეუნღულის დასახსურება არა მარგო ქართული ემოგარეიიხაღმი. ქაღღებე მრავალი ხაყურაღღემი ხიფყვა წარმოიქვე, რომღღმიგ ხაღღე გამობახეა ქა-რთული ემოგარეიის ღიღი ჰავივისგემა განხვენბუღისაღმი. ხიფყვა - წარმის-იქვეს ბავონმა - ხანღრი თუმღაღიღიღეს, რომღღმაგ ღიღი დასმარემა გაუნია განხვენბუღელ ყურნალ "გუმავის" უკანახსუნელი ნომრის და, ხაურთღ, "გუმა-ვის" უკანახსუნელი ნომრების გამოღებამი. ხიფყემი წარმოიქვეს აგრეთვე ოორ ზურაბიშვიღიღმა, კარღი ინახარქემ ღა ხხუღმა, რომღღმაგ განხაუროე-ში აღნიშნეს გიორგი წერეთლის მეუღლის - ეურის - ღიღი მზუნენღღმა მისი მეუღლისაღმი უკანახსუნელ წღემში, რიღა განხვენბუღელი უკვე მძიმე აუღღყო-ფი ოყი. აღნიშნულ იქნა აგრეთვე ეურის ღიღი დასახსურება ყურნალების "თ-ვისხუღღების ყრინენისა" და "გუმავის" გამოღებამი, რომლის ღრის ხაკუთარი ფულიგ კი მოახმარეს ამ ხაშიგაღებრიგ ხაქმეს, ჩაღვან აღნიშნული ყურნალე-მის ხარეღეს ვერ ფარავღა შემოწირულღმა.

საუკუნო ოცობა ხსენება მისი..

გ უ ლ წ რ გ ე ლ ი ა ლ ა მ ი ა ნ ი

გიორგი(გოგი) წერეთლის გარდაცვალების

გამი

I.

"გულწველი აღამიანი", რემის აზრიო, ყვეღაზე უფო ზუნხალ ახახავს გიორგი(გოგი) წერეთლის პირაღი და ხაშიგაღებრივი ცხოურემის ჩაობახ, ჩაღვან იგი, თავისი ზუნემიო, რემის აზრიო, ვერ ეგუეზღია შოთახ სიბრ-ძნეს - "ზიგჯერ იქმა ხაღბს არა იქმაახა, ზიგჯერ იქმიოთღ დამაუღღების", წარმოიღვიეთ, თეოი პიღიღვიამიგ კი, რეგ ხაოულს ხლის იმახ, რომ გიორგი(გოგი) წერეთელი ოყი და ღარჩა მთელი მისი ხიფიღხლის განხაუღობამი გულ-ღია, პირღპირი, გულწველი აღამიანი, და ამღენალ, იშვიოთი პირღენღმა.

II.

გოგი - ახვ შიგნაწილი მე მას ყოველთვის - პირველად გავიგე 1952 წლის ხეჭქმბერში, ქართული ეროვნული ხაშტის მეორე ყრილობაზე, პარიზში, რომელიმე იგი მინაწილებას აღებლობდა როგორც პარიზის ახალგაზრდობის დედაგოგი; მე კორიგორე გერმანიაში მგზავრებში(მინუნენი) ქართული ახალგაზრდობის რგანობილის დედაგოგი. გოგი, თავისი ფილოლოგიური მინაწილები იგი ახალგაზრდა ახაყ, პირდაპირ, მოქმედი ქართული ახალგაზრდობის "ციხ-ხედავან" მუნებან ქართული ეროვნული ხაშტის მეორე ყრილობის მხელეობისას, რომელიც ოლი დე გავრძელდა. ჩვენთვის დავუიწყარი დარჩა ქართული ეროვნული ხაშტის ეს ყრილობა არა მარტო იმიტომ, რომ ჩვენ ერთმანეთი პირველად გავიგანით, არამედ უფრო იმიტომ, რომ უდრეხი მოაბუქლებდა მოახდინა მხელეობამდე, რადგან ამ ყრილობის მუშაობის მინაწილები იყვნენ - დამოუკიდებელი ხაქართული კომპარტიული რესპუბლიკის მთავრობის დავუქმარე - ნოე ყრილობა და მისი მოაქრობის თითქმის ყველა წევრი - ევგენი გავაქმარი, ხაქართველის დემოკრატიული რესპუბლიკის ხაგარეი ხაქმეო მინისერი, კონხაგან-ყინე კანდელაკი, ფინანსო მინისერი, გორგი ერამე, შრომის მინისერი, ნოე დი ნეამე, ხაქართველის განათლების მინისერი, რაყუნ(მამა) არხენიძე, ხაქართული იუსტიციის მინისერი, და ხხუვი.

III.

განხნა რა ქართული ეროვნული ხაშტის ყრილობა, დარმაში მუშაობა ნოე ყრილობა მხელეობა, რომლის დროს დარმაში განხმა ჩვენი ეროვნული პირი "ლილეა", და მთელი დარმაში, ფეხზე აღდგომით, მღეროდა, რომლის დროს ყრილობა ავიდა ქართული და ფრანგული დროშები მართლ უმეტე და "ლილეა" დამოკრობისა და ანდობისმეფის მუდგე, წარმოქვა მოკლე ხიგყვა დედაგაგებობისადმი, რომელიც ხხუვა მონის, თქვა: "ლილეა იდაპარაკო და მუერი გააკოთოე." მუდგე დავოვა ყრილობის დარმაში თავისი მხელეობით.

IV.

ქართული ეროვნული ხაშტის ამ მეორე ყრილობაზე გოგიმ გამოიჩინა თავისი პოლიტიკური "ეგვხედავანი" ხიძრევე, რის მუდგად ყრილობაში იგი აირჩია ქართული ეროვნული ხაშტის აღმახრელებელი კომიციის წევარი, რომელიც არჩულ იქნენ აგრეთვე იხელი გამოჩენილი პირუწამები, როგორც იყვნენ კონხაგანევი კანდელაკი, გორგი ერამე, გრივლ ურამე, რაყუნ არხენიძე თუ ნოე ფინეამე.

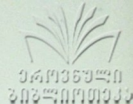
V.

გოგისა და ჩემი, პოლიტიკური მუნგარი იყო ხაქართველის დემოკრატიული რესპუბლიკის ხაგარეი ხაქმეო მინისერი - ევგენი გავაქმარი -, რომლის მამობრივმა რჩევა-დარბეგებმა, შეიძლება, არხეობილ განხაშლერა ჩვენი - გოგისა და ჩემი - ცხოვრება. "პოლიტიკისს, - ამბობდა მავინი ევგენი - უნდა უქონდეს ხაშტის ხქელი გყავი, რომ შეინარჩუნოს ხილიწე და წინახარობა!" უფიქრი, ჩვენ ვერ მუდგებოთ მავინ ევგენის, ამჟღირი ქართული დიპლომატის, აღნიშნული რჩევა-დარბეგების განხიროვილება, რადგამ გოგი, ჩემთან განხმუხუვებით, - იყო და დარჩა "ეგვხედავანი", რომლის დროს ყოველთვის ნათელი ხეზილა მისი "პირდაპირობა", "გულთობა", რის მუდგად ხმარად გექონდა "მუხახებზე", მავრამ ეს არავითარ მუდგედნას არ ახლენდა ჩვენს მუგობრბაზე, რადგან მე მწამდა ლევიგადი იმ დეულებას, რომ აზროს ხხუვაახხუვაობა, განხაქართველი პოლიტიკში, ხაქრობა, ათირომელიგეა, რომ ამ გზით დეუახლოეთი ხიძაროდეს, თუძე ყოველთვის ვერ თიჩენი მუხაყყვის იდეალურილობას, რის გამო გოგის გულდილ ვურჩევი, რომ უფრო რაკვირებოდა "ლიპლიმატის იხგრობას" და, აგრეთვე, მუხუდიყო რომელიმე პარტიამში, რახხ მე პოლიტიკური მოქმედების წინაპირილ ვუდილი და დეხევი ვილი. ხამენიეროდ, მან პოლიტიკში, ხილეთი რომ გორე მუდგე მის ხამოვალეობრივ მოდგაწიობაში არც ხილის გყავის", არც "ლიპლიმატისისა" და არც "პარტიული მუშეუდულობის" გმას გაყვა, და ამგვარი გზით თავი გამოავლინა როგორც ხამოვალეობრივმა, იხუვე პოლიტიკურმა მოდგაწემ; რომლის მხვახი, ხამუნხარო, ცოცა იყო და ცოცა არის დეხევი ხაქართველის პოლიტიკურ ცხოვრებაში როგორც უბოეთი, იხუვე ხამობლიში.

VI.

მისი მწეამხი: ეყრდნობდა ჩვენი ვაყხ ხიძრნეხ: - "ხარ ევგენი ნილიდარხ, რქი მიწახა ეჩხურ ემუნემე, დეერი, ხამობლი მიღუხლუ, მინარეი ამას ვლუდუნემ". თი, დევიში ეყრდა "თავისუფლების ყრიობისისა",

რძიის დამაარსებელი და მოვარი რელიქტორი იხ იყი, და 1974 წლიდან 1984 წლამდე ხელ 42 ნომერი გამოსცა. იმავე წლის აპრილიდან კი- "თავისუფლების ფრომუნის" ხამაგიორღ-გამხიხეზედა ეურნალ "გუშავც", რძიის ოფლა-მუათე ნამ- რის გამიუემა მის ვარდაცვალებამ დამხიხე, ოიქის იხ უელიდა მის გამხიხეამ, რძი 'გუშავის' უკანახუელი ნომერი რევივის დეუევიეპია რიგარე ანდრძი.

"გიორგი წერეთელი ოვიდანეუ ვანურიდა უიწრი პარტიული კარჩაუევილიძამ და 1974 წელს, პარიშში, მიგველინა, დეუან შერამიშვილიან და მიხიელ გრივი- ლიხიან ურთიდ რიგარე ხაქარიელის ვანიავიხუელინისილის მეტძილია ორგან- იხ "თავისუფლების ფრომუნის" რელიქტორ-დამაარსებელი", - წარხ პრიფესორი შარადე ოავის "ფრანგული დიურში", რძიმიდე გამხიხეა ობილიში 1990 წელს. იქვე უვიხიულობი: "გიორგი წერეთელი წარმიშობი იმერეთის ხივედ პუევიხილან

გახლავი(ამიფიომავ არჩია ვხევილინამდ პუევიხიელი). იმამდე დამაოიარა ობი- ლისიხ ხახედწიფი უნიევიხიფევის ფიშვიკა-მამემაფიკის უკუუფევი(ახგინრი- მიხი ხპუილიობი)." შერიე მხიფილი ობი. ფრინფი. ფყუეობა. პილიფიური ემი- განფიმა...ლა შენდიურებამ, რიგა მან რევინი უერი შენგელია გაიფინ პარიშში და ეს ქარიველი, დელი ფრანგი შეხანიშნავი მანდილიხანი გახდ გავის მუელე. აქედან იწყება უერიხა და გავის, უთოთ, შენდიფი რხიურებამ, რიხ ულიინა- იური წერფილად უნდა რაიოვადის მათი შიგნაურობა აწ უკვე ხაქარიელის დამი- უვილიბულ და ხუეერენულ რეხპუბლიკაში, რიფ იყი რევინი გავის, იხე რიგარე ყოველი ქარიელის ოინებამ.

VI.

ამიფი იყი, რძი მახზე მუფად მიქმედებლა იხეთი, ოიქმის, ქაოფური გვიმა- რიობა, რძიმიდე დეხ ვეუეფ ხაქარიელიობი. ყოველი გზი დილიობდა გავი ხელი შეეწყო ურიველი ურიობის ხაქმისიოვიხ-ოავისი უურიალის "გუშავის" ფრე- დებზე დამუქლილი რიწილებეობი, უერიშის პილიფიურ მიდეწეუბისადმი მიმარეუ- ბიი ოუ ხაქარიელიობი გამიქუეყნებულ მიხი წერილები. ხამწუხარი, მის მიერ ნანაფრი ურიველი ურიობის განხორციელებამ მან ვერ მიუხწრი, შავრამ ეს ხ- ერიო მიხწრავებამ რძი დეხი წეხრიგში დგახ, ხანამ იხ არ განხორციელებამ, ამამი განხაშდური წელილი მიუძღვის რევენს გავისაფ. ეს კი, უთოთ, დილი დამხახუებამა.

VII.

და-შოლის მხურს ავლიშნი რევინი გავის მეულის - უერიხ - ოვადლებამ მიხი მეულის მიმარი, რევინი უერიხა, რძიმიდე ყოველიხი დილიობდა არა მარე შეემხუეუქეპიხა გავის ავადმყოფობი გამიწეული ფანჯუხა, არამედ უნავარი დამმარებამ ურედე მახ ხამოგაღმორეუ ვხიურებამში, განხაქურებში "თავისუფლების ფრომუნის" ოუ "გუშავის" გამიდეამში. რევინი უერიხა და გავის ამგვარი ოვადლებამ, შეიძლებამ, უფრი ხრეყიფილად გამხიხიულია გავის ურ ლექსში, რძილის ურ კუპლეში ნათქვამია:

"მამული რევი, იხ წმინდა ხაფი, დევირის ხელი გუხ რანახავი. მიხიოვი გიშვიგებხ გუღი ხანძარი, ხანამ დგახ ვეხზე რევი ფამარი".

ხაუეუნი იყიხ ხხენებამ მიხი!..

ვარი ინახარიქე
პარიში, 1993 წლის 24 მაიხი

სამშობროს სიტყვა ვიორგი წერეთლის გარდაცვალების გამო

დღე მუხახუთი შუიქუე გამ- ხელი მამულიშროს მწერლისა და პუბლიცისტის ვიორგი წერეთლის გარ- დაცულის ამბეა. ვიორგი წერეთელი შიავი წლის განხილვამში მუხახუთელად ვე- სახეა ოავის სამშობლოს ოფი ოფი ვიორგიო ცენტრალური ფიფია რი- შლის ორედევი ოავის ორედე ვიორგ

ამი მსოფრეში ქართული საზოგადო- ება რადენადაც ეს შესაძლებელი ოფი მის უოველიხ მშობლი კავშიხა ქვერდა საქართველოსთან და აქ მის დიარე მიდეწევის უოველიხ დიარე- ლად ავირებულ საწუთარობას ოფი განისუევის ვიორგი წერეთელი აქტუალ დე- ვი ქართული ურიველი გამამათევი სუფიულე პარტიისის სუქმდებე.

ლესი ირევირებს. ვედელი ეფა- მთი დღი ვასპურის ვამსა ობერისი ვარისი. სამშობლოს ქვესაღებ გამოსწებული მამულიშროს იყინს.

ზეიად გამსაწურდიო საქარიელის რესპუბლიკის პრეზიდენტი

ნიკოლოზ ჯანელიძის გარდაცვალება

ღეზ გვხვარს გაგაინათ ერთი ქართული პოლიტიკური ემიგრაციის - ნიკოლოზ ჯანელიძის - ცხოვრება და მოღვაწეობა, რომელიც 1993 წლის 31 მარტს გარდაიცვალა სამბურგის ახლანდელმდარე შაფარა ქალაქ - იგვეპოეში - და დაჯრმა-ღულ იქნა იქვე. ჩვენი თანამემამულის - ნიკოლოზ ჯანელიძის - ცხოვრებისა და მოღვაწეობის შესახებ, იღვენმურგის უნივერსიტეტის(გერმანია) პრფესორი, ლექტორი ვინფრიდ ბოლერი, რომელმაც ქართული ენა არსებობდა ნიკოლოზ ჯანელიძისაგან იხწავლა, - წერს:

1993 წლის 31 მარტს, ივეპოეში, სამბურგთან ახლოს(გერმანია), მძიმე ავადმყოფობის შემდეგ, გარდაიცვალა, ჩვენი თანამემამულე - ნიკოლოზ ჯანელიძე, რომელიც იქ 1945 წლიდან ცხოვრობდა, შირს საქართველოდან, რომლის ნახვას ის ვერ მოეხწრო. ნიკო ჯანელიძის ხახით ჩვენ დაკარგეთ ურთველი შეგობარი და ღიხმეხანიმნავი აღამიანი, რომელმაც განხვეტირებულა ბევრი რამ გააქეთა, რის ხამუვალემა მას ცხოვერებამ მიხცე.

ნიკოლოზ ჯანელიძე დაიბადა 1921 წლის 2 თებერვალს ქალაქ ხამგურელიაში, და ხელამი დალიდა რქვე. 1937 წლიდან 1941 წლამდე ხწავლობდა იგი გარის პედაგოგიკი ინსტიტუტში და ხწავლის დამთავრების შემდეგ იყო ქართული ენისა

და ლექვარუარის მახწვალებელი მის მმობლოურ ქალაქში. მარამ მადე გარვეეთ იქნა წითლე არმიამი, 1942 წელს ჩავარდა ჟველე კერჩმი და ამის შემდეგ ცხირობდა გერმანიაში. დახაწყისში ის მუშაობდა გლეხთან,ნიორკუიხთან ახლოს, და ამადე ღრის ხწავლობდა გერმანულ ენას. შემდეგ გადავიდა ის რამში, ხადეც ცნიობლი მუნდირი შავერ მიხელ თარხნიმპოლი, ქართული კთოილე, რომელიც გერმანიაში ხწავლობდა და მრავალი მუხანიმნავი ნამრამი ვამოქვეყნა საქართველის ევლეხიხა და ლექვარუარის მუხახებ, მოღვენწერბდა, და თავის ირველიც მუბოკრბდა ექვი ქართული ახალკამრბა იმ მიმნი, რამ ვაგოქანის ინსტიტუტში - "კოლეუმ რუხიკუემში" მოქმედებდა და იხვარბა ეხწვალეშია,

რის გამხირვილემა მხოლოდ ნაწილობრივ მუხბლი; მხოლოდ ურთველი დარჩა შავერ მიხელი თარხნიმპოლთან; დანარჩენები, ნიკოლოზ ჯანელიძის ჩოვლი, რომელხაც ღიდა აფხქმბა შაველ მიხელი, რომელითანაც მას ხიკვლიამდე მოწერამიწერა შქინდა, - მუერბილენ თავთან თანამემამულეებს ევროპის ხხვალეხხვა ქვეყნებში. ნიკოლოზ ჯანელიძე მუშაობდა იხვე გერმანულ გლეხთან, და, იმის დამთავრების შემდეგ, მუხბლი მიმბადა, და თავი აარბდა - ხამქოთა კვნირბი დაბწვენებან. 1950 წელს, ნიკო ჯანელიძემ დაიწყო ხწავლა, სამბურგის უნივერსიტუტში, ევროპიკურ ვაქულევეტე, მარამ ავადმყოფობის ვამი იძულებული ვახდა ხწავლისათვის თავი ღვენებშია, და ვიჯვეტის ხიხხვემ შემდეგაც ვაეროულა მას ცხოვერება. შემდეგ მას გაარწდა ხაწერი ქალაღლის დამამბალებელი ხამქერი, და, ამადე ღრის, მუშაობდა იგი იმ მიმნი, რამ ქართული ენა და ლექვარუარა ვაერვილეშია გერმანიაში, რომლის ხვიმული მას მიხცე შავერ მიხელიცა და ქართული მანლიღოხანის ღიდა(ღილი) შავექვეყნალამვილიხა და მიხი იჯახის მუგობრბამ. გეგვალამვილის ჟრალიღიული იჯახი კი ემიგრაციამი მოქქეა 1921 წლის შემდეგ, რბა მოღვეიკებმა დაიპყარეს დამოკვილებელი საქართველი.

ნიკოლოზ ჯანელიძემ 1961 წელს გამოაქვეყნა, გერმანულ ენაზე, წიგნი "წმინდა ნინო", ქვეხათარიო: "წმინდა ნინო - ქართული ღვეენდარული ხახე". 1962 წელს, ნიკოლოზ ჯანელიძემ იხივა სამბურგის უნივერსიტეტის ორიენტილოგის ხვიკის პრფესორის - ბერკჰოლდ მუვლერის -, რომელმაც მანამდე ქართული ენის

კურსებხაც მართავდა სამბურგის უნივერსიტეტში, - მიუეა მიხივის ხამუვალემა ეხწვალეშია დაიხვეარეხებულ ხველენწემიხათვის ქართული ენა. ახე მოლო ნიკოლოზ ჯანელიძემ ქართული ენის ხწავლების უფლება სამბურგის უნივერსიტეტში, თემცა ხელვახი იხე მტირე იყო, რამ ამიო ცხოვერება მას არ მუქმდა. შემდეგ ნიკოლოზ ჯანელიძე ახწავლიდა ქართულ ენას კოლის უნივერსიტეტში. ნიკოლოზ ჯანელიძემ გაარწდა იხვით აღამიანური თვისებები, რამ მან მრავალი ხველენდი დათიხვერება ქართული ენითა და კულტური და მრავალი მათგანი ვახხდა ქართული ენისა და კულტურის მუგობარი. ის არ ყოღდა მუნდირი და არც ხურდა

ყოფილიყო ახელი. მაგრამ ის იყო შეხანძრული მანქანაზედ იმ გაგებოი, რომ მის მიწავევებს შეაყვარა ხაქარული და ყველა თავთავინი მიღვიძო, დაწა-
ვებულნი აქამდე შეიძლება მეტი ეხნავლაო. ნიკო ჯანელიძე აიღიხებდა თავის
გავეთილებს მისი ცხოვრების ხანგრძლივნი მიმდევების მიყოლი, მონ-

გვიჩ მოქრდა ხელზე გავეთილებ ქართული ხაქაური თუ გომინაყი, და ერისხე
ნოღარ ლუბდაძის მოხრობის მიხედოი შექმნილი კონცოტი - "მე, ბებია,
ილია და ილიაონისა" კი აჩვენა ხველენვებს, რად შეხანძრული წახაკობიო
იყო, რიგა კოგა ჩხენველის ქართული ენის ხახელმძღვანელებს ღილი ნაწილი
უკვე შეხწავლილი ჰქონდაო ხველენვებს. ნიკოლოზ ჯანელიძე პაფიებდა თავის
ხველენვებს ქართულ ხალიძზე ივეპოეში და ხველენვები წეროღებს წერდენ ხა-
ქაროველიში უნებ პირებს, და შეძლდა მთომენდალ ელიმბოღენ მახხებებს ხა-
ქაროველიან.

მაგრამ ნიკო ჯანელიძის მოღვაწეობის არე არ ყოფილა მხოლოდ უნივერსი-
ფოი: ქალბაიონ ღილი(ღილი) პაპე-გაველაშვილიან და მის ვაიტილიან ერისდ,
ნიკო ჯანელიძემ გამოხვა "ქართული ხამბაროლის" წიგნი, 1974 წელს. ამას
გარდა, ნიკოლოზ ჯანელიძე აწყოდა ხხვალახხვა ხახის გამოყენების იფეპოეში
და ხხვაგან, რიგინ, მაგალიად, "რეხიოველის 800 წლიხიოვი" პამბურგის ხა-
ხელმწიფო და უნივერსიოფი ბიბლიოთეკაში, 1966 წელს. ამას შემდეგ, ბავშ-
ვემისათვისგამ გამოხვა გამოყენა "ქართული ბავშვემის ნახაფიხისა", რომლის
ღარს მოკლე მიხხენებშიო თავი ბავშვემი გამოილოღენ(იფეპოე, 1982 წ.).
ნიკოლოზ ჯანელიძე მართავდა კურსებსა და კოხველიბდა რევერენებს, ხალფ კი
ამის შეხამებულობა არხებობდა; მოღობრობდა ბავშვემს ხელივემი ქართულ ზღაპ-
რებს, რახხვ ღილი წარმავება ჰქონდა. ამას კვემირეში ჰქონდა არა მარტო ქარ-
თველიბთან გერმანიოში და რახხველი უეროპაში, არამეღ იმ პირებთან, რომლებ-
ხან რაიმე კვეპირი ჰქონდაო ხაქაროველიხთან. ნიკოლოზ ჯანელიძე პირაველი-
ბრივი ერეუმიბშიო ამყარებდა კონფაქტებს უნებ აღამიანებთანგ კი, იხვიო
ხიბოეშიო, რომ მიხვების თოთქის ხამღვარი არ არხებობდა - იყენენ ეხენი ქარ-
თველი თუ გერმანელი ხელივანები თუ მოვეკვეპეები, პრეფირეში თუ შექრლე-
ში, რიგინ, მაგალითად, ღილი შექრალი ეთნეკარ რახი და შიგერი ღენი. ნი-
კოლოზ ჯანელიძეს ჰქონდა მიწერ-მიწერა მათთან ან ურავედა ფელიტონი პირ-
დაპირ, და გარინდა უნარი ყველა ქაროველიხათვის მიწერვინა - მისი ხმა, რი-
მელიგ გერმანიოში მოილოღენ-უეკ ფინახხიურმა ხილენბირემ შექმდა მას ხე-
ლი, რიგა, დახლეუპოო, ათი წლის წინათ, იძულებული გახდა თავი დაენებებია
მისი ქალღლის ხამქრახათვის. მისი ბენიურება იყო ეთოი გამოძახილი ხა-
ქაროველიში და გერმანიოში. ნიკო ჯანელიძის მოღვაწეობამ გერმანელებში და
ქაროველებში გამოხხველვა პიოე იმამი, რომ 1983 წელს მას მიანიწეს "ად-
რენგ-მეპიოერის-მევიობის-მედაი". ამახთან დაკვეპირეშიო, ერთი უერნაღის-
ფი მეფალ მიხლენიღარ წერდა, რომ ნიკოლოზ ჯანელიძე არის "რადღ წინახწრო-
მის შემქმნელი": რიგა ხაქაროველიში ახე ღილი მახმეამიო გერმანელი ლიგერა-
ფერა და გერმანელი იხე იხწავლება, გერმანიოშიგ ხაქიროა ქართული კულტურის
"წარმომადგენლობა".

პოლიოკურ მევიმარეობახა და ვანეთიარებას თავის ხამპობოში, ნიკო-
ლოზ ჯანელიძე, იხილავდა ფხიზად და თავდაპირიოდ. ხაქაროველის ღიეპარღე-
ლი რთული პირბელები ანაღვიანებდა მახ.

ნიკოლოზ ჯანელიძემ, მისი, პოეული წლების ვანმავლობაში, გულის ფკივილი,
მეველ რთულ პირბელებში, ყოველთვის ვარდაქმნა ამრავან, პრელექციულ ქმლე-
ბად, რიოღ მან მრავალ აღამიანთა მადღობა დაიმხახურა.

და-ბოღის აუხიხნავ, რომ ნიკოლოზ ჯანელიძე, მისი ხურვილის თახხმად, დაკრ-
ძალედ იქნა იფეპოეში ანინიშერად, კრემაფირეუმის წესიო.

შ ა ლ ა ნ ს ი

ხარჯები: "მემრძელი ხაქაროველის"(ნომ.13-31) კაიოემა, შეკერა,
დაკბაყა... ხელ 3.875 ურანკი.
შექირეველები: პარლი ინახაროე... ხელ 3.875 ურანკი.

Conseil National Géorgien

ქ ა რ თ უ ლ ი ე რ ო უ ნ ე რ ო ს ა ნ ა მ ო

"ქართული ერის უდიდესი მამაკაცი, რომელიც მომართა საქართველოს ხალხს, რომელიც დაამთავრა მათი და ხელისუფლების აღდგენისთვის ხელმძღვანელი ყოველგვარი დამოკიდებულებისა და დამორჩილებისგან. ქართული ერის ხალხი თავის მიღწევაში უყრდნობა '26 მაისის იდეას', განსაკუთრებით კი 'საქართველოს დამოუკიდებლობის აქტს' და საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის კონსტიტუციის (ძირითადი კანონის) დებულებებს".

ქართული ერის ხალხი, მუხლი მუხაშვილი

"ქართული ერის ხალხი თავისთვის დამოუკიდებლობისთვის, რაც საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის დასაფუძვლებად '26 მაისის იდეა' უკიდურესად მნიშვნელოვან როლს შეასრულა საქართველოს ხალხს, რომელიც დამოუკიდებლობისთვის და ხელისუფლების აღდგენისთვის".

ქართული ერის ხალხი, მუხლი ილიაშვილი

Conseil National Géorgien
Chateau de Leuville
91310 - Leuville sur Orge
FRANCE

გ ა მ მ ა

გამისაქვეყნებელი მანუაელი, წერილები და მე-მორჩილებანი გამომავალი შემდეგ მისამართზე:

M. Mania Berichvili
"La Géorgie Combattante"
CHATEAU DE LEUVILLE
10, rue Jules Ferry
91310 Leuville sur Orge
F r a n c e

ს ა რ კ ე ლ ა მ ო ი ი კ ო ვ ე ნ ი ა

გ ე ო რ გ ი ა ს ა მ ო ო რ ო ს ო

ქ ა რ თ უ ლ ი ე რ ო უ ნ ე რ ო ს ა ნ ა მ ო

"LA GEORGIE COMBATTANTE"

იანვარი 1994 - Nr. 13(31) - JANVIER 1994

"ჩვენი თავი ჩვენადვე გვეყვლება". ილია

"დემოკრატიის ირგვლივ მოქალაქეთა უმრავლესობა. აქედან წამომდგარი ხელისუფლება არის მოქმედი, მკერდი, მუხამული". ნოე

დაარსდა: იანვარი, 1992, პარიზი - Fondation: Janvier 1992, Paris

